అపొస్తలుడైన పౌలు

కొరింథీయులకు వ్రాసిన మొదటి పత్రిక

ఈ పత్రిక కూడా అపొస్తలుడైన పౌలుచే వ్రాయబడినదిగా నిశ్చయించబడినది. దీనిని పౌలు కొరింథీ సంఘమును ఉద్దేశించి వ్రాసాడు. సంఘములో కలహములు లేకుండ సంఘస్థులందరు ఏక మనస్సు కలిగి దేవునిని ఆరాధించవలెనని హెచ్చరించుచు వ్రాసియుండెను. దీనిని హెచ్చరించుచు వ్రాసియుండెను. దీనిని పౌలు ఎఫెసునుండి క్రీ.శ 53-56 మధ్య కాలములో వ్రాసియుండవచ్చును. ఈ పత్రికలోని 437 వచనములు 16 అధ్యాయములుగా విభజించబడినది.

కొరింథీయులకు వ్రాసిన మొదటి పత్రిక-అనుక్రమణిక

అధ్యా. వచ	పాఠ్య సారాంశము
1:1-9	శుభవచనము - కృతజ్ఞతా స్తుతి
1:10-16	సంఘములోని కలహములు
1:17-31	సిలువ శక్తి
2:1-5	తత్వజ్ఞానము - దైవ మర్మముల ప్రత్యక్షత
2:6-16	దేవుని జ్ఞానము మర్మమైనట్టుగా బోధించుచున్నాము
3:1-4	సంఘములోని శిక్షణ ఖండింపబడుట
3:5-9	మేము దేవుని జతపనివారమైయున్నాము
3:10-15	ఉపదేశకులు ఉత్తర వాదత్వము
3:16,17	దేవుని ఆలయము పరిశుద్ధమైయున్నది.
3:18-23	మీరు క్రీస్తు వారు; క్రీస్తు దేవుని వాడు
4:1-6	దేవుని యెదుట అపొస్తలుల ఉత్తర వాదత్వము
4:7-13	స్వహస్తములతో పనిచేసి కష్టపడుచున్నాము
4:14-21	పితృభావక సలహాలు హెచ్చరికలు
5:1-8	జారత్వమును గూర్చి వ్యాజ్యెము
5:9-13	దుష్టబుద్ధులు కలిగిన సహోదరులతో సాంగత్యము చేయవద్దు
6:1-9	క్రైస్తవులలో ఒకనికి మరియొకని మీద వ్యాజ్యము
6:10-20	అపవిత్రమైన క్రైస్తవ జీవితము
7:1-9	వివాహ సమస్యలు, బ్రహ్మచర్యము, పరిత్యాగము
7:10-16	వివాహితులైన భార్యా భర్తలకు హెచ్చరికలు
7:17-24	ఏ స్థితియందు పిలువబడితిమో ఆ స్థితియందే నడుచుకొనవలెను
7:25-35	ఈ లోకపు నటన గతించుచున్నది
7:36-40	వివాహ విషయములలో వివేకము కలిగి నడుచుకొనుట

1

8:1-6	విగ్రహములకు బలిగా అర్పించిన వాటి విషయము
8:7-13	బలహీనమైన సహోదరుల మనస్సాక్షి నిమిత్తమై జాగ్రత్త
9:1-14	ఒక అపొస్తలునిగా పొందిన అధికారములు హక్కులను గూర్చి
9:15-23	ఆత్మల సంపాదనకైన అపొస్తలుని ఆసక్తి
9:24-27	జయమునకు ప్రయాసమగత్యము
10:1-5	ఇశ్రాయేలీయుల చరిత్రనుండి హెచ్చరిక
10:6-14	విగ్రహారాధనకు దూరముగా పారిపొండి
10:15-22	మీరు దయ్యములతో పాలివారగుట నాకిష్టము లేదు
10:22-33	మీరేమి చేసినను సమస్తమును దేవుని మహిమ కొరకు చేయుడి
11:1-16	సంఘ కూటములలో స్త్రీలు ముసుగు వేసుకొనుట
11:17-22	ప్రభువు రాత్రి భోజనమును ఆచరించు విధానము
11:22-34	ప్రభువు శరీరమని వివేచింపక తిని త్రాగువాడు శిక్షార్హుడు
12:1-11	ఆత్మ సంబంధమైన వరములు వాటి ఐక్యము
12:12-26	శరీరమును గూర్చిన సాదృశ్యము
12:27-31	కృపావరములలో శ్రేష్టమైన వాటిని ఆసక్తితో అపేక్షించుడి
13:1-13	ప్రేమ అన్నిటికంటే శ్రేష్టమైనది
13:4-7	ప్రేమలో వున్న కొన్ని లక్షణములు
13:8-13	విశ్వాసము, నిరీక్షణ, ప్రేమలలో శ్రేష్టమైనది ప్రేమయే
14:1-5	ప్రవచన వరములు, భాషలు
14:6-14	భాషతో మాట్లాడువాడు అర్థము చెప్పు శక్తి కొరకై ప్రార్థించవలెను
14:15-25	ప్రార్థన ఇతరులకు అర్థమగునట్లుగా ఉండవలెను
14:26-33	ఆరాధన క్రమము అవసరము
14:34-40	స్త్రీలు సంఘములో మౌనముగా ఉండవలెను
15:1-11	మృతుల పునరుత్థానము
15:12-19	పునరుత్థానము లేనియెడల, క్రీస్తు కూడ లేపబడియుండలేదు
15:20-34	క్రీస్తునందు అందరు బ్రతికింపబడుదురు
15:35-50	శరీరము క్షయమైనదిగా విత్తబడి అక్షయమైనదిగా లేపబడును
15:51-54	క్షయమైన ఈ శరీరము అక్షయతను ధరించుకొనవలసి యున్నది
15:55-58	మరణపు ముల్లు పాపము; పాపమునకున్న బలము ధర్మశాస్త్రమే
16:1-4	యెరూషలేములోని బీదల కొరకైన చందా
16:5-9	స్వకీయ విషయములు - వీడ్కోలు
16:10-12	తిమోతి అపొల్లోల సేవ విషయము
16:13-18	మీరు చేయుకార్యములన్నియు ప్రేమతో చేయుడి
16:19-24	ప్రభువైన యేసుక్రీస్తు కృప మీకు తోడైయుండును గాక

THE FIRST EPISTLE OF PAUL TO CORINTHIANS

అపొస్తలుడైన పౌలు

కొరింథీయులకు వ్రాసిన మొదటి పత్రిక

The Corinthian church contained some Jews, but more Gentiles, and the apostle had to contend with the superstition of the one, and the sinful conduct of the other. The peace of this church was disturbed by false teachers, who undermined the influence of the apostle. Two parties were the result; one contending earnestly for the Jewish ceremonies, the other indulging in excesses contrary to the gospel, to which they were especially led by the luxury and the sins which prevailed around them. This epistle was written to rebuke some disorderly conduct, of which the apostle had been apprized, and to give advice as to some points whereon his judgment was requested by the Corinthians. Thus the scope was twofold. 1. To apply suitable remedies to the disorders and abuses which prevailed among them. 2. To give satisfactory answers on all the points upon which his advice had been desired. The address, and Christian mildness, yet firmness, with which the apostle writes, and goes on from general truths directly to oppose the errors and evil conduct of the Corinthians, is very remarkable. He states the truth and the will of God, as to various matters, with great force of argument and animation of style.

1CORINTHIANS 1

A salutation and thanksgiving. (1-9) Paul, called to be an apostle of Jesus Christ through the will of God, and Sosthenes our brother, *2* Unto the church of God which is at Corinth, to them that are sanctified in Christ Jesus, called to be saints, with all that in every place call upon the name of Jesus Christ our Lord, both theirs and ours: *3* Grace be unto you, and peace, from God our Father, and from the Lord Jesus Christ. *4* I thank my God always on your behalf, for the grace of God which is given you by Jesus Christ; *5* That in every thing ye are enriched by him, in all utterance, and in all knowledge; *6* Even as the testimony of Christ was confirmed in you: *7* So that ye come behind in no gift; waiting for the coming of our Lord Jesus Christ: *8* Who shall also confirm you unto the end, that ye may be blameless in the day of our Lord Jesus Christ. *9* God is faithful, by whom ye were called unto the fellowship of his Son Jesus Christ our Lord.

1వ అధ్యాయము

శుభవచనములు -కృతజ్ఞతాస్తుతి

దేవుని చిత్తమువలన యేసుక్రీస్తు యొక్క అపొస్తలుడుగా ఉండుటకు పిలువబడిన పౌలును, సహోదరుడైన సొస్థెనేసును 2 కొరింథులోనున్న దేవుని సంఘమునకు, అనగా

2

క్రీస్తుయేసునందు పరిశుద్ధ పరచబడినవారై, పరిశుద్ధులుగా ఉండుటకు పిలువబడినవారికిని, మనకును ప్రభువుగా ఉన్న మన ప్రభువైన యేసుక్రీస్తు నామమున ప్రతి స్థలములో ప్రార్థించువారికందరికిని శుభమని చెప్పి వ్రాయునది. 3 మన తండ్రియైన దేవుని నుండియు, ప్రభువైన యేసుక్రీస్తు నుండియు కృపాసమాధానములు మీకు కలుగునుగాక. 4 క్రీస్తు యేసునందు మీకు అనుగ్రహింపబడిన దేవుని కృపను జూచి మీ విషయమై నా దేవునికి ఎల్లప్పుడును కృతజ్ఞతాస్తుతులు చెల్లించుచున్నాను. 5 క్రీస్తును గూర్చిన సాక్ష్యము మీలో స్థిరపరచబడినందున, 6 ఆయన యందు మీరు ప్రతి విషయములోను అనగా సమస్త ఉపదేశములోను సమస్త జ్ఞానములోను ఐశ్వర్యవంతులైతిరి. 7 గనుక ఏ కృపావరము నందును లోపము లేక, మీరు మన ప్రభువైన యేసుక్రీస్తు ప్రత్యక్షత కొరకు యెదురు చూచుచున్నారు. 8 మన ప్రభువైన యేసుక్రీస్తు దినమందు మీరు నిరపరాధులై ఉండునట్లు అంతము వరకు ఆయన మిమ్మును స్థిరపరచును. 9 మన ప్రభువైన యేసుక్రీస్తు అను తన కుమారుని సహవాసమునకు మిమ్మును పిలిచిన దేవుడు నమ్మదగినవాడు.

All Christians are by baptism dedicated and devoted to Christ, and are under strict obligations to be holy. But in the true church of God are all who are sanctified in Christ Jesus, called to be saints, and who call upon him as God manifest in the flesh, for all the blessings of salvation; who acknowledge and obey him as their Lord, and as Lord of all; it includes no other persons. Christians are distinguished from the profane and atheists, that they dare not live without prayer; and they are distinguished from Jews and pagans, that they call on the name of Christ. Observe how often in these verses the apostle repeats the words, Our Lord Jesus Christ. He feared not to make too frequent or too honourable mention of him. To all who called upon Christ, the apostle gave his usual salutation, desiring, in their behalf, the pardoning mercy, sanctifying grace, and comforting peace of God, through Jesus Christ. Sinners can have no peace with God, nor any from him, but through Christ. He gives thanks for their conversion to the faith of Christ; that grace was given them by Jesus Christ. They had been enriched by him with all spiritual gifts. He speaks of utterance and knowledge. And where God has given these two gifts, he has given great power for usefulness. These were gifts of the Holy Ghost, by which God bore witness to the apostles. Those that wait for the coming of our Lord Jesus Christ, will be kept by him to the end; and those that are so, will be blameless in the day of Christ, made so by rich and free grace. How glorious are the hopes of such a privilege; to be kept by the power of Christ, from the power of our corruptions and Satan's temptations!

Exhortation to brotherly love, and reproof for divisions. (10-16) Now I beseech you, brethren, by the name of our Lord Jesus Christ, that ye all speak the same thing, and that there be no divisions among you; but that ye be perfectly joined together in the same mind and in the same judgment. *11* For it hath been declared unto me of you, my brethren, by them which are of the house of Chloe, that there are contentions among you. *12* Now this I say, that every one of you saith, I am of Paul; and I of Apollos; and I of Cephas; and I of Christ. *13* Is Christ divided? was Paul crucified for you? or were ye baptized in the

name of Paul? *14* I thank God that I baptized none of you, but Crispus
and Gaius; *15* Lest any should say that I had baptized in mine own
name. *16* And I baptized also the household of Stephanas: besides, I
know not whether I baptized any other

సంఘములోని కలహములు

10 సహోదరులారా, మీరందరు ఏక భావముతో మాటలాడవలెననియు, మీలో
కక్షలు లేక, ఏకమనస్సుతోను ఏకతాత్పర్యముతోను మీరు సన్నద్ధులై ఉండవలెననియు, మన
ప్రభువైన యేసుక్రీస్తు పేరట మిమ్మును వేడుకొనుచున్నాను. 11 నా సహోదరులారా, మీలో
కలహములు కలవని మిమ్మును గూర్చి క్లోయె యింటి వారి వలన నాకు తెలియవచ్చెను.
12 మీలో ఒకడు నేను పౌలు వాడను, ఒకడు నేను అపొల్లో వాడను, మరియొకడు నేను
కేఫా వాడను, ఇంకొకడు నేను క్రీస్తు వాడనని చెప్పుకొనుచున్నారని నా తాత్పర్యము.
13 క్రీస్తు విభజింపబడి యున్నాడా? పౌలు మీకొరకు సిలువ వేయబడెనా? పౌలు నామమున
మీరు బాప్తిస్మము పొందితిరా? 14 నా నామమున మీరు బాప్తిస్మము పొందితిరని ఎవరైనను
చెప్పకుండునట్లు క్రిస్పునకును గాయియుకును తప్ప మరి ఎవరికిని నేను బాప్తిస్మమియ్యలేదు;
15 అందుకై దేవునికి కృతజ్ఞతాస్తుతులు చెల్లించుచున్నాను. 16 స్తెఫను ఇంటివారికిని బాప్తిస్మ
మిచ్చితిని; వీరికి తప్ప మరి ఎవరికైనను బాప్తిస్మమిచ్చితినేమో నేనెరుగను.

In the great things of religion be of one mind; and where there is not unity of sentiment, still let there be union of affection. Agreement in the greater things should extinguish divisions about the lesser. There will be perfect union in heaven, and the nearer we approach it on earth, the nearer we come to perfection.

*The doctrine of a crucified Saviour, as advancing the glory of
God, (17-25) and humbling the creature before him. (26-31)* For Christ
sent me not to baptize, but to preach the gospel: not with wisdom of
words, lest the cross of Christ should be made of none effect. *18* For
the preaching of the cross is to them that perish foolishness; but unto
us which are saved it is the power of God. *19* For it is written, I will
destroy the wisdom of the wise, and will bring to nothing the
understanding of the prudent. *20* Where is the wise? where is the
scribe? where is the disputer of this world? hath not God made foolish
the wisdom of this world? *21* For after that in the wisdom of God the
world by wisdom knew not God, it pleased God by the foolishness of
preaching to save them that believe. *22* For the Jews require a sign,
and the Greeks seek after wisdom: *23* But we preach Christ crucified,
unto the Jews a stumblingblock, and unto the Greeks foolishness;
24 But unto them which are called, both Jews and Greeks, Christ the
power of God, and the wisdom of God. *25* Because the foolishness of
God is wiser than men; and the weakness of God is stronger than
men. *26* For ye see your calling, brethren, how that not many wise
men after the flesh, not many mighty, not many noble, are called:
27 But God hath chosen the foolish things of the world to confound
the wise; and God hath chosen the weak things of the world to confound
the things which are mighty; *28* And base things of the world, and
things which are despised, hath God chosen, yea, and things which

are not, to bring to nought things that are: *29* That no flesh should
glory in his presence. *30* But of him are ye in Christ Jesus, who of God
is made unto us wisdom, and righteousness, and sanctification, and
redemption: *31* That, according as it is written, He that glorieth, let
him glory in the Lord.

సిలువ శక్తి

17 బాప్తిస్మమిచ్చుటకు క్రీస్తు నన్ను పంపలేదు గాని, క్రీస్తు యొక్క సిలువ వ్యర్థము
కాకుండునట్లు, వాక్చాతుర్యము లేకుండా సువార్త ప్రకటించుటకే ఆయన నన్ను పంపెను.
18 సిలువను గూర్చిన వార్త నశించుచున్న వారికి వెర్రితనము గాని, రక్షింపబడుచున్న
మనకు దేవుని శక్తి. 19 ఇందువిషయమై జ్ఞానుల జ్ఞానమును నాశనము చేసెదను, వివేకుల
వివేకమును శూన్య పరతును అని వ్రాయబడి ఉన్నది. 20 జ్ఞాని ఏమయ్యెను? శాస్త్రి
ఏమయ్యెను? ఈ లోకపు తర్కవాది ఏమాయెను ? ఈ లోకజ్ఞానమును దేవుడు వెర్రితనముగా
జేసియున్నాడు గదా? 21 దేవుని జ్ఞానానుసారముగా లోకము తన జ్ఞానము చేత దేవునిని
ఎరుగ కుండినందున, సువార్త ప్రకటన అను వెర్రితనము చేత నమ్ము వారిని రక్షించుట
దేవుని దయాపూర్వక సంకల్పమాయెను. 22 యూదులు సూచకక్రియలు చేయమని
అడుగుచున్నారు, గ్రీసు దేశస్థులు జ్ఞానము వెదకుచున్నారు. 23 అయితే మేము సిలువవేయబడిన
క్రీస్తును ప్రకటించుచున్నాము. 24 ఆయన యూదులకు ఆటంకముగాను, అన్యజనులకు
వెర్రితనముగాను యున్నాడు గాని, యూదులకేమి, గ్రీసుదేశస్థులకేమి, పిలువబడిన వారికే
క్రీస్తు దేవుని శక్తియును, దేవుని జ్ఞానమునై యున్నాడు. 25 దేవుని వెర్రితనము మనుష్య
జ్ఞానముకంటె జ్ఞానము గలది, దేవుని బలహీనత మనుష్యుల బలము కంటె బలమైనది.
26 సహోదరులారా, మిమ్మును పిలిచిన పిలుపును చూడుడి. మీలో లోకరీతిని జ్ఞానులైనను,
ఘనులైనను గొప్ప వంశము వారైనను అనేకులు పిలువబడలేదు గాని, 27 ఏ శరీరము
దేవుని యెదుట అతిశయింపకుండునట్లు, జ్ఞానులను సిగ్గుపరచుటకు లోకములో నుండు
వెర్రివారిని దేవుడు ఏర్పచుకొనియున్నాడు. 28 బలవంతులైన వారిని సిగ్గుపరచుటకు
లోకములో బలహీనులైన వారిని దేవుడు ఏర్పరచుకొని యున్నాడు. 29 ఎన్నికయిన వారిని
వ్యర్థము చేయుటకు లోకములో నీచులైన వారిని తృణీకరింపబడిన వారిని ఎన్నికలేని
వారిని దేవుడు ఏర్పరచుకొనియున్నాడు. 30 అయితే ఆయన మూలముగా మీరు క్రీస్తుయేసు
నందున్నారు. 31 అతిశయించువాడు ప్రభువునందే అతిశయింపవలెను అని వ్రాయబడినది
నెరవేరునట్లు దేవుని మూలముగా ఆయన మనకు జ్ఞానమును నీతియు పరిశుద్ధతయు
విమోచనము నాయెను.

Paul had been bred up in Jewish learning; but the plain preaching of a crucified Jesus, was more powerful than all the oratory and philosophy of the heathen world. This is the sum and substance of the gospel. Christ crucified is the foundation of all our hopes, the fountain of all our joys. And by his death we live. The preaching of salvation for lost sinners by the sufferings and death of the Son of God, if explained and faithfully applied, appears foolishness to those in the way to destruction. The

sensual, the covetous, the proud, and ambitious, alike see that the gospel opposes their favourite pursuits. But those who receive the gospel, and are enlightened by the Spirit of God, see more of God's wisdom and power in the doctrine of Christ crucified, than in all his other works. God left a great part of the world to follow the dictates of man's boasted reason, and the event has shown that human wisdom is folly, and is unable to find or retain the knowledge of God as the Creator. It pleased him, by the foolishness of preaching, to save them that believe. By the foolishness of preaching; not by what could justly be called foolish preaching. But the thing preached was foolishness to wordly-wise men. God did not choose philosophers, nor orators, nor statesmen, nor men of wealth, and power, and interest in the world, to publish the gospel of grace and peace. He best judges what men and what measures serve the purposes of his glory. Though not many noble are usually called by Divine grace, there have been some such in every age, who have not been ashamed of the gospel of Christ; and persons of every rank stand in need of pardoning grace. Often, a humble Christian, though poor as to this world, has more true knowledge of the gospel, than those who have made the letter of Scripture the study of their lives, but who have studied it rather as the witness of men, than as the word of God.

1 CORINTHIANS 2

The plain manner in which the apostle preached Christ crucified.
(1-5) And I, brethren, when I came to you, came not with excellency of
speech or of wisdom, declaring unto you the testimony of God. *2* For I
determined not to know any thing among you, save Jesus Christ, and
him crucified. *3* And I was with you in weakness, and in fear, and in
much trembling. *4* And my speech and my preaching was not with
enticing words of man's wisdom, but in demonstration of the Spirit
and of power: *5* That your faith should not stand in the wisdom of
men, but in the power of God.

2వ అధ్యాయము

తత్వజ్ఞానము – దైవ మర్మముల ప్రత్యక్షత

సహోదరులారా, నేను మీ యొద్దకు వచ్చినప్పుడు వాక్చాతుర్యముతో గాని
జ్ఞానాతిశయముతో గాని దేవుని మర్మమును మీకు ప్రకటించుచు వచ్చిన వాడను కాను.
2 నేను, యేసుక్రీస్తును అనగా, సిలువ వేయబడిన యేసుక్రీస్తును తప్ప మరి దేనిని నేను మీ
మధ్య నెరుగకుందునని నిశ్చయించుకొంటిని. 3 మరియు బలహీనత తోను భయముతోను
ఎంతో వణకుతోను మీ యొద్ద నుంటిని. 4 మీ విశ్వాసము మనుష్యుల జ్ఞానమును ఆధారము
చేసికొనక, దేవుని శక్తిని ఆధారము చేసుకొనియుండవలెనని, 5 నేను మాటలాడినను సువార్త
ప్రకటించినను జ్ఞానయుక్తమగు తియ్యని మాటలను వినియోగింపక, పరిశుద్ధాత్మయు, దేవుని
శక్తియు, కనుపరచు దృష్టాంతములనే వినియోగించితిని.

Christ, in his person, and offices, and sufferings, is the sum and substance of the gospel, and ought to be the great subject of a gospel minister's preaching, but not so as to leave out other parts of God's revealed truth and will. Paul preached the whole counsel of God. Few know the fear and trembling of faithful ministers, from a

deep sense of their own weakness They know how insufficient they are, and are fearful for themselves. When nothing but Christ crucified is plainly preached, the success must be entirely from Divine power accompanying the word, and thus men are brought to believe, to the salvation of their souls.

The wisdom contained in this doctrine. (6-16) Howbeit we speak
wisdom among them that are perfect: yet not the wisdom of this world,
nor of the princes of this world, that come to nought: *7* But we speak
the wisdom of God in a mystery, even the hidden wisdom, which God
ordained before the world unto our glory: *8* Which none of the princes
of this world knew: for had they known it, they would not have crucified
the Lord of glory. *9* But as it is written, Eye hath not seen, nor ear
heard, neither have entered into the heart of man, the things which
God hath prepared for them that love him. *10* But God hath revealed
them unto us by his Spirit: for the Spirit searcheth all things, yea, the
deep things of God. *11* For what man knoweth the things of a man,
save the spirit of man which is in him? even so the things of God
knoweth no man, but the Spirit of God. *12* Now we have received, not
the spirit of the world, but the spirit which is of God; that we might
know the things that are freely given to us of God. *13* Which things
also we speak, not in the words which man's wisdom teacheth, but
which the Holy Ghost teacheth; comparing spiritual things with
spiritual. *14* But the natural man receiveth not the things of the Spirit
of God: for they are foolishness unto him: neither can he know them,
because they are spiritually discerned. *15* But he that is spiritual
judgeth all things, yet he himself is judged of no man. *16* For who
hath known the mind of the Lord, that he may instruct him? But we
have the mind of Christ.

6 పరిపూర్ణులైన వారి మధ్య జ్ఞానమును బోధించుచున్నాము. అది ఈ లోకజ్ఞానము
కాదు. నిరర్థకులై పోవుచున్న ఈ లోకాధికారుల జ్ఞానమును కాదుగాని, 7 దేవుని జ్ఞానము
మర్మమైనట్టుగా బోధించుచున్నాము. ఈ జ్ఞానము మరుగై యుండెను. జగదుత్పత్తికి
ముందుగానే, దీనిని దేవుడు మన మహిమ నిమిత్తము నియమించెను. 8 అది లోకాధికారులలో
ఎవనికిని తెలియదు, అది వారికి తెలిసియుండిన యెడల మహిమాస్వరూపియగు ప్రభువును
సిలువ వేయక పోయి యుందురు. 9 ఇందును గూర్చి– దేవుడు తన్ను ప్రేమించువారి
కొరకు ఏమి సిద్ధపరచెనో అవి కంటికి కనబడలేదు, చెవికి వినబడలేదు, మనుష్య
హృదయమునకు గోచరము కాలేదు అని వ్రాయబడియున్నది. 10 మనకైతే దేవుడు వాటిని
తన ఆత్మ వలన బయలుపరచి యున్నాడు. ఆ ఆత్మ అన్నిటిని, దేవుని మర్మములను కూడా
పరిశోధించుచున్నాడు. 11 ఒక మనుష్యుని సంగతులు అతనిలో ఉన్న మనుష్యాత్మకే గాని
మనుష్యులలో మరి ఎవనికి తెలియును ? ఆలాగే దేవుని సంగతులు దేవుని ఆత్మకే గాని
మరిఎవనికినీ తెలియవు. 12 దేవుని వలన మనకు దయచేయబడిన వాటిని తెలిసికొనుటకై,
మనము లౌకికాత్మను కాక, దేవుని యొద్ద నుండి వచ్చు ఆత్మను పొందియున్నాము.

13 మనుష్య జ్ఞానము నేర్పు మాటలతో గాక ఆత్మ సంబంధమైన సంగతులను ఆత్మ సంబంధమైన సంగతులతో సరిచూచుచు, ఆత్మ నేర్పు మాటలతో వీటిని గూర్చియే మేము బోధించుచున్నాము. 14 ప్రకృతి సంబంధియైన మనుష్యుడు దేవుని ఆత్మ విషయములను అంగీకరింపడు అవి అతనికి వెర్రితనముగా ఉన్నవి. అవి ఆత్మానుభవము చేతనే వివేచింపదగును గనుక అతడు వాటిని గ్రహింపజాలడు. 15 ఆత్మ సంబంధియైనవాడు అన్నిటిని వివేచించును గాని అతడెవని చేతనైనను వివేచింపబడడు. 16 ప్రభువు మనస్సును ఎరిగి ఆయనకు బోధింపగలవాడెవడు? మనమైతే క్రీస్తు మనస్సు కలిగిన వారము.

Those who receive the doctrine of Christ as Divine, and, having been enlightened by the Holy Spirit, have looked well into it, see not only the plain history of Christ, and him crucified, but the deep and admirable designs of Divine wisdom therein. It is the mystery made manifest to the saints, colossians 1:26 , though formerly hid from the heathen world; it was only shown in dark types and distant prophecies, but now is revealed and made known by the Spirit of God. Jesus Christ is the Lord of glory; a title much too great for any creature. God has revealed true wisdom to us by his Spirit. Here is a proof of the Divine authority of the Holy Scriptures, 2 peter 1:21 . In proof of the Divinity of the Holy Ghost, observe, that he knows all things, and he searches all things, even the deep things of God. No one can know the things of God, but his Holy Spirit, who is one with the Father and the Son, and who makes known Divine mysteries to his church. This is most clear testimony, both to the real Godhead and the distinct person of the Holy Spirit.

1 CORINTHIANS 3

The Corinthians reproved for their contentions. And I, brethren, could not speak unto you as unto spiritual, but as unto carnal, even as unto babes in Christ. *2* I have fed you with milk, and not with meat: for hitherto ye were not able to bear it, neither yet now are ye able. *3* For ye are yet carnal: for whereas there is among you envying, and strife, and divisions, are ye not carnal, and walk as men? *4* For while one saith, I am of Paul; and another, I am of Apollos; are ye not carnal?

3వ అధ్యాయము

సంఘములోని శిక్షణ ఖండింపబడుట

సహోదరులారా, ఆత్మ సంబంధులైన మనుష్యులతో మాటలాడినట్లు నేను మీతో మాటలాడలేకపోతిని. శరీర సంబంధులైన మనుష్యులే అనియు, క్రీస్తు నందు పసిబిడ్డలే అనియు, మీతో మాటలాడవలసి వచ్చెను. 2 అప్పటిలో మీకు బలము చాలక పోయినందున పాలతోనే మిమ్మును పెంచితిని గాని అన్నముతో మిమ్మును పెంచలేదు. మీరింకను శరీరసంబంధులై యుండుటవలన ఇప్పుడును మీరు బలహీనులై యున్నారు కారా? 3 మీలో అసూయయు కలహమును ఉండగా మీరు శరీర సంబంధులై మనుష్యరీతిగా నడచుకొనువారుకారా? 4 ఒకడు నేను పౌలు వాడను, మరియొకడు నేను అపొల్లో వాడను అని చెప్పునప్పుడు మీరు ప్రకృతి సంబంధులైన మనుషులుకారా?

The most simple truths of the gospel, as to man's sinfulness and God's mercy, repentance towards God, and faith in our Lord Jesus Christ, stated in the plainest language, suit the people better than deeper mysteries. Men may have much doctrinal knowledge,

The true servants of Christ can do nothing without him. (5-9) Who then is Paul, and who is Apollos, but ministers by whom ye believed, even as the Lord gave to every man? *6* I have planted, Apollos watered; but God gave the increase. *7* So then neither is he that planteth any thing, neither he that watereth; but God that giveth the increase. *8* Now he that planteth and he that watereth are one: and every man shall receive his own reward according to his own labour. *9* For we are labourers together with God: ye are God's husbandry, ye are God's building.

5 అపొల్లో ఎవడు? పౌలెవడు? పరిచారకులే గదా. ఒక్కొక్కరికి ప్రభువు అనుగ్రహించిన ప్రకారము వారి ద్వారా మీరు విశ్వసించితిరి. 6 నేను నాటితిని, అపొల్లో నీళ్ళు పోసెను. వృద్ధి కలుగజేసినవాడు దేవుడే. 7 కాబట్టి, వృద్ధి కలుగజేయు దేవునిలోనే గాని నాటు వానిలోనైనను, నీళ్ళు పోయువానిలోనైనను ఏమియు లేదు. 8 నాటువాడును, నీళ్ళు పోయువాడును ఒకటే, ప్రతివాడును తాను చేసిన కష్టము కొలది జీతము పుచ్చుకొనును. 9 మేము దేవుని జతపనివారమై యున్నాము; మీరు దేవుని వ్యవసాయమును దేవుని గృహమునై యున్నారు.

The ministers about whom the Corinthians contended, were only instruments used by God. We should not put ministers into the place of God. He that planteth and he that watereth are one, employed by one Master, trusted with the same revelation, busied in one work, and engaged in one design. They have their different gifts from one and the same Spirit, for the very same purposes; and should carry on the same design heartily.

He is the only foundation, and every one should take heed what he builds thereon. (10-15) 10 According to the grace of God which is given unto me, as a wise masterbuilder, I have laid the foundation, and another buildeth thereon. But let every man take heed how he buildeth thereupon. *11* For other foundation can no man lay than that is laid, which is Jesus Christ. *12* Now if any man build upon this foundation gold, silver, precious stones, wood, hay, stubble; *13* Every man's work shall be made manifest: for the day shall declare it, because it shall be revealed by fire; and the fire shall try every man's work of what sort it is. *14* If any man's work abide which he hath built thereupon, he shall receive a reward. *15* If any man's work shall be burned, he shall suffer loss: but he himself shall be saved; yet so as by fire.

ఉపదేశకుల ఉత్తర వాదత్యము

10 దేవుడు నాకనుగ్రహించిన కృప చొప్పున నేను నేర్పరియైన శిల్పకారుని వలె పునాది వేసితిని. మరియొకడు దాని మీద కట్టుచున్నాడు. ప్రతివాడు దాని మీద ఏలాగు కట్టుచున్నాడో జాగ్రతగా చూచుకొనవలెను. 11 వేయబడినది తప్ప మరియొక పునాది

ఎవడును వేయనేరడు; ఈ పునాది యేసుక్రీస్తే. 12 ఎవడైనను ఈ పునాది మీద బంగారము,
వెండి, వెలగల రాళ్ళు, కఱ్ఱ, గడ్డి, కొయ్యకాలు మొదలైన వాటితో కట్టిన యెడల, వాని వాని
పని కనబడును. 13 ఆ దినము దానిని తేట పరచును. అది అగ్ని చేత బయలుపరచబడును.
మరియు వాని వాని పని ఎట్టిదో దానిని అగ్నియే పరీక్షించును. 14 పునాది మీద ఒకడు
కట్టిన పని నిలిచినయెడల వాడు జీతము పుచ్చుకొనును. 15 ఒకని పని కాల్చి వేయబడిన
ఎడల వానికి నష్టము కలుగును. అతడు తన మట్టుకు రక్షింపబడును గాని, అగ్నిలోనుండి
తప్పించు కొన్నట్టు రక్షింపబడును.

The apostle was a wise master-builder; but the grace of God made him such. Spiritual pride is abominable; it is using the greatest favours of God, to feed our own vanity, and make idols of ourselves. But let every man take heed; there may be bad building on a good foundation. Nothing must be laid upon it, but what the foundation will bear, and what is of a piece with it. Let us not dare to join a merely human or a carnal life with a Divine faith, the corruption of sin with the profession of Christianity. Christ is a firm, abiding, and immovable Rock of ages, every way able to bear all the weight that God himself or the sinner can lay upon him; neither is there salvation in any other. Leave out the doctrine of his atonement, and there is no foundation for our hopes. But of those who rest on this foundation, there are two sorts. Some hold nothing but the truth as it is in Jesus, and preach nothing else. Others build on the good foundation what will not abide the test, when the day of trail comes.

The churches of Christ ought to be kept pure, and to be humble.
(16,17) Know ye not that ye are the temple of God, and that the Spirit
of God dwelleth in you? *17* If any man defile the temple of God, him
shall God destroy; for the temple of God is holy, which temple ye are.

16 మీరు దేవుని ఆలయమైయున్నారనియు, దేవుని ఆత్మ మీలో నివసించు
చున్నాడనియు మీరెరుగరా? 17 ఎవడైనను దేవుని ఆలయమును పాడుచేసిన యెడల దేవుడు
వానిని పాడు చేయును. దేవుని ఆలయము పరిశుద్ధమైయున్నది, మీరు ఆ ఆలయమైయున్నారు.

Those who spread loose principles, which render the church of God unholy, bring destruction upon themselves. Christ by his Spirit dwells in all true believers. Christians are holy by profession, and should be pure and clean, both in heart and conversation.

And they should not glory in men, because ministers and all
things else are theirs through Christ. (18-23) Let no man deceive
himself. If any man among you seemeth to be wise in this world, let
him become a fool, that he may be wise. 19 For the wisdom of this
world is foolishness with God. For it is written, He taketh the wise in
their own craftiness. 20 And again, The Lord knoweth the thoughts of
the wise, that they are vain. 21 Therefore let no man glory in men. For
all things are yours; 22 Whether Paul, or Apollos, or Cephas, or the
world, or life, or death, or things present, or things to come; all are
yours; 23 And ye are Christ's; and Christ is God's.

18 ఎవడును తన్ను తాను మోసపరచుకొన కూడదు. మీలోఎవడైనను ఈ లోకమందు
తాను జ్ఞాని అని అనుకొనిన యెడల జ్ఞాని అగునట్టు వెఱ్ఱివాడు కావలెను. 19 ఈ లోక
జ్ఞానము దేవుని దృష్టికి వెఱ్ఱితనమే. 20 జ్ఞానులను వారి కుయుక్తిలో ఆయన పట్టుకొనును;
మరియు జ్ఞానుల యోచనలు వ్యర్థములని ప్రభువునకు తెలియును అని వ్రాయబడియున్నది.
21 కాబట్టి ఎవడును మనుష్యుల యందు అతిశయింపకూడదు; సమస్తమును మీవి. 22
పౌలైనను అపొల్లోయైనను కేఫాయైనను, లోకమైనను, జీవమైనను మరణమైనను
ప్రస్తుతమందున్నవియైనను, రాబోవునవియైనను సమస్తమును మీవే. 23 మీరు క్రీస్తు వారు;
క్రీస్తు దేవుని వాడు.

To have a high opinion of our own wisdom, is but to flatter ourselves; and self-flattery is the next step to self-deceit. The wisdom that wordly men esteem, is foolishness with God. How justly does he despise, and how easily can he baffle and confound it! The thoughts of the wisest men in the world, have vanity, weakness, and folly in them. All this should teach us to be humble, and make us willing to be taught of God, so as not to be led away, by pretences to human wisdom and skill, from the simple truths revealed by Christ.

1 CORINTHIANS 4

The true character of gospel ministers. (1-6) Let a man so account
of us, as of the ministers of Christ, and stewards of the mysteries of
God. *2* Moreover it is required in stewards, that a man be found faithful.
3 But with me it is a very small thing that I should be judged of you, or
of man's judgment: yea, I judge not mine own self. *4* For I know nothing
by myself; yet am I not hereby justified: but he that judgeth me is the
Lord. *5* Therefore judge nothing before the time, until the Lord come,
who both will bring to light the hidden things of darkness, and will
make manifest the counsels of the hearts: and then shall every man
have praise of God. *6* And these things, brethren, I have in a figure
transferred to myself and to Apollos for your sakes; that ye might
learn in us not to think of men above that which is written, that no one
of you be puffed up for one against another.

4వ అధ్యాయము

దేవుని యెదుట అపొస్తలుల ఉత్తర వాదత్వము

ఈలాగున క్రీస్తు సేవకులమనియు దేవుని మర్మముల విషయములో గృహ
నిర్వాహకులమనియు ప్రతి మనుష్యుడు మమ్మును భావింపవలెను. 2 మరియు గృహ
నిర్వాహకులలో ప్రతివాడును, నమ్మకమైనవాడై యుండుట అవశ్యము. 3 మీ చేతనైనను ఏ
మనుష్యుని చేతనైనను నేను విమర్శింపబడుట నాకు మిక్కిలి అల్పమైన సంగతి. నన్ను నేనే
విమర్శించుకొనను. 4 నాయందు నాకు ఏ దోషమును కానరాదు, అయినను ఇందువలన
నీతిమంతుడనుగా ఎంచబడను. నన్ను విమర్శించువాడు ప్రభువే. 5 కాబట్టి సమయము
రాకమునుపు అనగా ప్రభువు వచ్చువరకు, దేనిని గూర్చియు తీర్పు తీర్చకుడి. ఆయన

అంధకారమందలి రహస్యములను వెలుగు లోనికి తెచ్చి, హృదయములలోని ఆలోచనలను బయలు పరచునప్పుడు ప్రతివానికిని తగిన మెప్పు దేవుని వలన కలుగును. 6 సహోదరులారా, మీరు మమ్మును చూచి లేఖనములయందు వ్రాసి యున్న సంగతులను అతిక్రమింపకూడదని నేర్చుకొని మీరొకని పక్షమున మరి యొకని మీద ఉప్పొంగ కుండునట్లు ఈ మాటలు మీ నిమిత్తమై నా మీదను అపొల్లో మీదను పెట్టుకొని సాదృశ్య రూపముగా చెప్పియున్నాను.

Apostles were no more than servants of Christ, but they were not to be undervalued. They had a great trust, and for that reason, had an honourable office. Paul had a just concern for his own reputation, but he knew that he who chiefly aimed to please men, would not prove himself a faithful servant of Christ. It is a comfort that men are not to be our final judges. And it is not judging well of ourselves, or justifying ourselves, that will prove us safe and happy. Our own judgment is not to be depended upon as to our faithfulness, any more than our own works for our justification.

Cautions against despising the apostle. (7-13) For who maketh thee to differ from another? and what hast thou that thou didst not receive? now if thou didst receive it, why dost thou glory, as if thou hadst not received it? *8* Now ye are full, now ye are rich, ye have reigned as kings without us: and I would to God ye did reign, that we also might reign with you. *9* For I think that God hath set forth us the apostles last, as it were appointed to death: for we are made a spectacle unto the world, and to angels, and to men. *10* We are fools for Christ's sake, but ye are wise in Christ; we are weak, but ye are strong; ye are honourable, but we are despised. *11* Even unto this present hour we both hunger, and thirst, and are naked, and are buffeted, and have no certain dwellingplace; *12* And labour, working with our own hands: being reviled, we bless; being persecuted, we suffer it: *13* Being defamed, we intreat: we are made as the filth of the world, and are the offscouring of all things unto this day.

7 ఎందుకనగా, నీకు ఆధిక్యము కలుగజేయువాడు ఎవడు? నీకు కలిగిన వాటిలో పరుని వల్ల నీవు పొందనిది ఏది ? పొందియుండియు పొందనట్లు నీవు అతిశయింపనేల ? 8 ఇదివరకే మీరేమియు కొదువలేక తృప్తులైతిరి, ఇది వరకే ఐశ్వర్యవంతులైతిరి. మమ్మును విడిచి పెట్టి మీరు రాజులైతిరి. అవును, మేమును మీతో కూడా రాజులమగునట్లు, మీరు రాజులగుట నాకు సంతోషమేగదా? 9 మరణదండన విధింపబడిన వారమైనట్టు దేవుడు అపొస్తలులమైన మమ్మును అందరి కంటె కడపట ఉంచియున్నాడని నాకు తోచుచున్నది. మేము లోకమునకును దేవదూతలకును మనుష్యులకును వేడుకగా నున్నాము. 10 మేము క్రీస్తు నిమిత్తము వెర్రివారము. మీరు క్రీస్తు నందు బుద్ధిమంతులు. మేము బలహీనులము, మీరు బలవంతులు. మీరు ఘనులు, మేము ఘనహీనులము. 11 ఈ ఘడియ వరకు ఆకలి దప్పులు గలవారము, దిగంబరులము, పిడిగుద్దులు తినుచున్నాము, నిలువరమైన నివాసము లేక యున్నాము. 12 స్వహస్తములతో పనిచేసి కష్టపడుచున్నాము, నిందింపబడియు

7

దీవించుచున్నాము, హింసింపబడియు ఓర్చుకొనుచున్నాము. 13 దూషింపబడియు బతిమాలు కొనుచున్నాము. లోకమునకు మురికి గాను, అందరికి పెంటగాను ఇప్పటివరకు ఎంచబడియున్నాము.

We have no reason to be proud; all we have, or are, or do, that is good, is owing to the free and rich grace of God. A sinner snatched from destruction by sovereign grace alone, must be very absurd and inconsistent, if proud of the free gifts of God. St. Paul sets forth his own circumstances, ver. 9. Allusion is made to the cruel spectacles in the Roman games; where men were forced to cut one another to pieces, to divert the people; and where the victor did not escape with his life, though he should destroy his adversary, but was only kept for another combat, and must be killed at last. The thought that many eyes are upon believers, when struggling with difficulties or temptations, should encourage constancy and patience. "We are weak, but ye are strong." All Christians are not alike exposed. Some suffer greater hardships than others.

He claims their regard as their spiritual father in Christ, and shows his concern for them. (14-21) I write not these things to shame you, but as my beloved sons I warn you. *15* For though ye have ten thousand instructors in Christ, yet have ye not many fathers: for in Christ Jesus I have begotten you through the gospel. *16* Wherefore I beseech you, be ye followers of me. *17* For this cause have I sent unto you Timotheus, who is my beloved son, and faithful in the Lord, who shall bring you into remembrance of my ways which be in Christ, as I teach every where in every church. *18* Now some are puffed up, as though I would not come to you. *19* But I will come to you shortly, if the Lord will, and will know, not the speech of them which are puffed up, but the power. *20* For the kingdom of God is not in word, but in power. *21* What will ye? shall I come unto you with a rod, or in love, and in the spirit of meekness?

పితృభావక సలహాలు హెచ్చరికలు

14 మిమ్మును సిగ్గు పరచవలెనని కాదు గాని, నా ప్రియమైన పిల్లలని మీకు బుద్ధి చెప్పుటకు ఈ మాటలు వ్రాయుచున్నాను. 15 క్రీస్తునందు మీకు ఉపదేశకులు పదివేలమంది యున్నను, తండ్రులు అనేకులు లేరు. 16 క్రీస్తుయేసు నందు సువార్త ద్వారా నేను మిమ్మును కంటిని గనుక మీరు నన్ను పోలి నడచుకొనువారై యుండవలెనని మిమ్మును బతిమాలు కొనుచున్నాను. 17 ఇందునిమిత్తము ప్రభువు నందు నాకు ప్రియుడును నమ్మకమైన నా కుమారుడునగు తిమోతిని మీ యొద్దకు పంపియున్నాను. అతడు క్రీస్తు నందు నేను నడుచుకొను విధమును అనగా ప్రతి స్థలములోను ప్రతి సంఘములోను నేను బోధించు విధమును మీకు జ్ఞాపకము చేయును. 18 నేను మీ యొద్దకు రానని అనుకొని కొందరుప్పొంగుచున్నారు. 19 ప్రభువు చిత్తమైతే త్వరలోనే మీ యొద్దకు వచ్చి ఉప్పొంగుచున్నవారి మాటలను కాదు, వారి శక్తినే తెలిసికొందును. 20 దేవుని రాజ్యము మాటలతో కాదు శక్తి తోనే యున్నది. 21 మీరేది కోరుచున్నారు ? బెత్తముతో నేను మీ యొద్దకు రావలెనా ? ప్రేమతోను సాత్వికమైన మనస్సుతోను రావలెనా ?

In reproving for sin, we should distinguish between sinners and their sins. Reproofs that kindly and affectionately warn, are likely to reform. Though the apostle spoke with authority as a parent, he would rather beseech them in love. And as ministers are to set an example, others must follow them, as far as they follow Christ in faith and practice. Christians may mistake and differ in their views, but Christ and Christian truth are the same yesterday, to-day, and for ever. Whenever the gospel is effectual, it comes not in word only, but also in power, by the Holy Spirit, quickening dead sinners, delivering persons from the slavery of sin and Satan, renewing them both inwardly and outwardly, and comforting, strengthening, and establishing the saints, which cannot be done by the persuasive language of men, but by the power of God.

1 CORINTHIANS 5

The apostle blames the Corinthians for connivance at an incestuous person; (1-8) It is reported commonly that there is fornication among you, and such fornication as is not so much as named among the Gentiles, that one should have his father's wife. *2* And ye are puffed up, and have not rather mourned, that he that hath done this deed might be taken away from among you. *3* For I verily, as absent in body, but present in spirit, have judged already, as though I were present, concerning him that hath so done this deed, *4* In the name of our Lord Jesus Christ, when ye are gathered together, and my spirit, with the power of our Lord Jesus Christ, *5* To deliver such an one unto Satan for the destruction of the flesh, that the spirit may be saved in the day of the Lord Jesus. *6* Your glorying is not good. Know ye not that a little leaven leaveneth the whole lump? 7 Purge out therefore the old leaven, that ye may be a new lump, as ye are unleavened. For even Christ our passover is sacrificed for us: *8* Therefore let us keep the feast, not with old leaven, neither with the leaven of malice and wickedness; but with the unleavened bread of sincerity and truth.

5వ అధ్యాయము

జారత్వమును గూర్చిన వ్యాజ్యెము

మీలో జారత్వమున్నదని వదంతి కలదు. మీలో ఒకడు తన తండ్రి భార్యను ఉంచుకున్నాడట. అట్టి జారత్వము అన్యజనులలోనైనను జరుగదు. 2 ఇట్లుండియు, మీరుప్పొంగుచున్నారే గాని మీరెంత మాత్రము దుఃఖపడి ఈలాటి కార్యము జేసిన వానిని మీలో నుండి వెలివేసిన వారుకారు. 3 నేను దేహ విషయమై దూరముగానున్నను, ఆత్మ విషయమై సమీపముగా నుండి మీతో కూడా ఉండినట్టుగానే ఇట్టి కార్యము ఈలాగు చేసినవానిని గూర్చి ఇదివరకే తీర్పు తీర్చి యున్నాను. 4 ఏమనగా, ప్రభువైన యేసు దినమందు వాని ఆత్మ రక్షింపబడునట్లు, శరీరేచ్ఛలు నశించుటకై, 5 మన ప్రభువైన యేసుక్రీస్తు నామమున మీరును, నా ఆత్మయు మన ప్రభువైన యేసుక్రీస్తు బలముతో కూడి వచ్చినప్పుడు, అట్టి వానిని సాతానునకు అప్పగింపవలెను. 6 మీరు అతిశయపడుట మంచిది కాదు. పులిసిన

పిండి కొంచెమైనను ముద్దంతయు పులియజేయునని మీరెరుగరా? 7 మీరు పులిపిండ లేనివారు గనుక క్రొత్త ముద్ద అవుటకై ఆ పాతదైన పులిపిండిని తీసి పారవేయుడి. ఇంతేకాక క్రీస్తు అను మన పస్కా పశువు వధింపబడెను, 8 గనుక పాతదైన పులిపిండితో నైనను, దుర్మార్గతయును దుష్టత్వమునను పులిపిండితో నైనను కాకుండా, నిష్కాపట్యమును సత్యమును అను పులియని రొట్టెతో పండుగ ఆచరింతుము.

The apostle notices a flagrant abuse, winked at by the Corinthians. Party spirit, and a false notion of Christian liberty, seem to have saved the offender from censure. Grievous indeed is it that crimes should sometimes be committed by professors of the gospel, of which even heathens would be ashamed. Spiritual pride and false doctrines tend to bring in, and to spread such scandals. How dreadful the effects of sin! The devil reigns where Christ does not. And a man is in his kingdom, and under his power, when not in Christ. The bad example of a man of influence is very mischievous; it spreads far and wide. Corrupt principles and examples, if not corrected, would hurt the whole church. Believers must have new hearts, and lead new lives. Their common conversation and religious deeds must be holy.

Directs their behaviour towards those guilty of scandalous crimes. (9-13) I wrote unto you in an epistle not to company with fornicators: *10* Yet not altogether with the fornicators of this world, or with the covetous, or extortioners, or with idolaters; for then must ye needs go out of the world. *11* But now I have written unto you not to keep company, if any man that is called a brother be a fornicator, or covetous, or an idolater, or a railer, or a drunkard, or an extortioner; with such an one no not to eat. *12* For what have I to do to judge them also that are without? do not ye judge them that are within? *13* But them that are without God judgeth. Therefore put away from among yourselves that wicked person.

9 జారులతో సాంగత్యము చేయవద్దని నా పత్రికలో మీకు వ్రాసి యుంటిని. 10 అయితే ఈ లోకపు జారులతోనైనను లోభులతో నైనను, దోచుకొను వారితో నైనను, విగ్రహారాధికులతోనైనను, ఏమాత్రమును సాంగత్యము చేయవద్దని కాదు; ఆలాగైతే మీరు లోకములో నుండి వెళ్ళిపోవలసివచ్చును గదా? 11 ఇప్పుడైతే సహోదరుడనబడిన వాడెవడైనను, జారుడుగాని, లోభిగాని, విగ్రహారాధికుడుగాని, తిట్టుబోతుగాని, త్రాగుబోతుగాని, దోచుకొనువాడు గాని అయియున్నయెడల అట్టివానితో సాంగత్యము చేయకూడదు, భుజింపను కూడదని మీకు వ్రాయుచున్నాను. 12 వెలుపలి వారికి తీర్పు తీర్చుట నాకేల? వెలుపలి వారికి దేవుడే తీర్పు తీర్చును గాని 13 మీరు లోపటివారికి తీర్పు తీర్చు వారు గనుక ఆ దుర్మార్గుని మీలో నుండి వెలివేయుడి.

Christians are to avoid familiar converse with all who disgrace the Christian name. Such are only fit companions for their brethren in sin, and to such company they should be left, whenever it is possible to do so. Alas, that there are many called Christians, whose conversation is more dangerous than that of heathens!

1 CORINTHIANS 6

Cautions against going to law in heathen courts. (1-8) Dare any
of you, having a matter against another, go to law before the unjust,
and not before the saints? *2* Do ye not know that the saints shall judge
the world? and if the world shall be judged by you, are ye unworthy to
judge the smallest matters? *3* Know ye not that we shall judge angels?
how much more things that pertain to this life? *4* If then ye have
judgments of things pertaining to this life, set them to judge who are
least esteemed in the church. *5* I speak to your shame. Is it so, that
there is not a wise man among you? no, not one that shall be able to
judge between his brethren? *6* But brother goeth to law with brother,
and that before the unbelievers. *7* Now therefore there is utterly a
fault among you, because ye go to law one with another. Why do ye
not rather take wrong? why do ye not rather suffer yourselves to be
defrauded? *8* Nay, ye do wrong, and defraud, and that your brethren.

6వ అధ్యాయము

క్రైస్తవులలో ఒకనికి మరియొకని మీద వ్యాజ్యము

మీలో ఒకనికి మరియొకని మీద వ్యాజ్యెమున్నప్పుడు, వాడు పరిశుద్ధుల యెదుట
గాక అనీతిమంతుల యెదుట వ్యాజ్యేమాడుటకు తెగించుచున్నాడా? 2 పరిశుద్ధులు లోకమునకు
తీర్పు తీర్చుదురని మీరెరుగరా? మీ వలన లోకమునకు తీర్పు జరుగవలసియుండగా,
మిక్కిలి అల్పమైన సంగతులను గూర్చి తీర్పు తీర్చుటకు మీకు యోగ్యత లేదా? 3 మనము
దేవదూతలకు తీర్పు తీర్చుదుమని యెరుగరా? ఈ జీవన సంబంధమైన సంగతులను గూర్చి
మరి ముఖ్యముగా లోకమునకు తీర్పు తీర్చవచ్చును గదా? 4 కాబట్టి, ఈ జీవన సంబంధమైన
వ్యాజ్యెములు మీకు కలిగినయెడల వాటిని తీర్చుటకు సంఘములో తృణీకరింపబడిన వారిని
కూర్చుండ బెట్టుదురా? 5 మీకు సిగ్గు రావలెనని చెప్పుచున్నాను. ఏమి? తన సహోదరుల
మధ్యను వ్యాజ్యెము తీర్చగల బుద్ధిమంతుడు మీలో ఒకడైనను లేడా? 6 అయితే సహోదరుడు
సహోదరుని మీద వ్యాజ్యె మాడుచున్నాడు. మరి అవిశ్వాసుల యెదుటనే వ్యాజ్యెమాడుచున్నాడు.
7 ఒకని మీద ఒకడు వ్యాజ్యెమాడుట మీలో యిప్పటికే కేవలము లోపము. అంత కంటె
అన్యాయము సహించుట మేలు కాదా ? దాని కంటే మీ సొత్తుల నపహరింపబడనిచ్చుట
మేలు కాదా? 8 అయితే మీరే అన్యాయము చేయుచున్నారు, అపహరించుచున్నారు. మీ
సహోదరులకే ఈలాగు చేయుచున్నారు.

Christians should not contend with one another, for they are brethren. This, if duly attended to, would prevent many law-suits, and end many quarrels and disputes. In matters of great damage to ourselves or families, we may use lawful means to right ourselves, but Christians should be of a forgiving temper. Refer the matters in dispute, rather than go to law about them. They are trifles, and may easily be settled, if you first conquer your own spirits. Bear and forbear, and the men of least skill among you may end your quarrels.

*Sins which, if lived and died in, shut out from the kingdom of
God. (9-11)* Know ye not that the unrighteous shall not inherit the
kingdom of God? Be not deceived: neither fornicators, nor idolaters,
nor adulterers, nor effeminate, nor abusers of themselves with
mankind, *10* Nor thieves, nor covetous, nor drunkards, nor revilers,
nor extortioners, shall inherit the kingdom of God. *11* And such were
some of you: but ye are washed, but ye are sanctified, but ye are
justified in the name of the Lord Jesus, and by the Spirit of our God.

9 అన్యాయస్థులు దేవుని రాజ్యమునకు వారసులు కానేరరని మీకు తెలియదా ?
మోసపోకుడి. జారులైనను, విగ్రహారాధికులైనను, వ్యభిచారులైనను, ఆడంగితనము
గలవారైనను, పురుష సంయోగులైనను, 10 దొంగలైనను, లోభులైనను త్రాగుబోతులైనను,
దూషకులైనను, దోచుకొనువారైనను దేవుని రాజ్యమునకు వారసులు కానేరరు. 11 మీలో
కొందరు అట్టివారై యుంటిరి గాని, ప్రభువైన యేసుక్రీస్తు నామమునను మన దేవుని
ఆత్మయందును మీరు కడుగబడి, పరిశుద్ధ పరచబడినవారై నీతిమంతులుగా తీర్చబడితిరి.

There is much force in these inquiries, when we consider that they were addressed to a people puffed up with a fancy of their being above others in wisdom and knowledge. All unrighteousness is sin; all reigning sin, nay, every actual sin, committed with design, and not repented of, shuts out of the kingdom of heaven. Be not deceived.

*Our bodies, which are the members of Christ, and temples of the
Holy Ghost, must not be defiled. (12-20)* All things are lawful unto me,
but all things are not expedient: all things are lawful for me, but I will
not be brought under the power of any. *13* Meats for the belly, and the
belly for meats: but God shall destroy both it and them. Now the body
is not for fornication, but for the Lord; and the Lord for the body.
14 And God hath both raised up the Lord, and will also raise up us by
his own power. *15* Know ye not that your bodies are the members of
Christ? shall I then take the members of Christ, and make them the
members of an harlot? God forbid. *16* What? know ye not that he which
is joined to an harlot is one body? for two, saith he, shall be one flesh.
17 But he that is joined unto the Lord is one spirit. *18* Flee fornication.
Every sin that a man doeth is without the body; but he that committeth
fornication sinneth against his own body. *19* What? know ye not that
your body is the temple of the Holy Ghost which is in you, which ye
have of God, and ye are not your own? *20* For ye are bought with a price:
therefore glorify God in your body, and in your spirit, which are God's.

అపవిత్రమైన క్రైస్తవ జీవితము

12 అన్నిటియందు నాకు స్వాతంత్ర్యము కలదు గాని అన్నియు చేయదగినవి కావు.
అన్నిటియందు నాకు స్వాతంత్ర్యము కలదు గాని నేను దేనిచేతను లోపరచుకొనబడ నొల్లను.
13 భోజన పదార్థములు కడుపునకును, కడుపు భోజన పదార్థములకును నియమింప
బడియున్నవి. దేవుడు దానిని వాటిని నాశనము చేయును. దేహము జారత్వము నిమిత్తము

కాదు గాని, ప్రభువు నిమిత్తమే; ప్రభువు దేహము నిమిత్తమే. 14 దేవుడు ప్రభువును లేపెను.
మనలను కూడా తన శక్తి వలనలేపును. 15 మీ దేహములు క్రీస్తునకు అవయవములై
యున్నవని మీరెరుగరా? నేను క్రీస్తు యొక్క అవయవములను తీసుకొని, వేశ్య యొక్క
అవయవములుగా చేయుదునా ? అదెంత మాత్రమును తగదు. 16 వేశ్యతో కలిసికొనువాడు
దానితో ఏక దేహమైయున్నాడని మీరెరుగరా? – వారిద్దరు ఏకశరీరమైయుందురు అని
మోషే చెప్పుచున్నాడు గదా? 17 అటువలె ప్రభువుతో కలిసికొనువాడు ఆయనతో ఏకాత్మయై
యున్నాడు. 18 జారత్వమునకు దూరముగా పారిపోవుడి. మనుష్యుడు చేయు ప్రతి పాపమును
దేహమునకు వెలుపల ఉన్నది గాని, జారత్వము చేయువాడు తన సొంత శరీరమునకు
హానికరముగా పాపము చేయుచున్నాడు. 19 మీ దేహము దేవుని వలన మీ కనుగ్రహింపబడి,
మీలో నున్న పరిశుద్ధాత్మకు ఆలయమై యున్నదని మీరెరుగరా ? మీరు మీ సొత్తు కారు,
20 విలువపెట్టి కొనబడినవారు గనుక మీ దేహముతో దేవుని మహిమపరచుడి.

A Christian would never put himself into the power of any bodily appetite. The body is for the Lord; is to be an instrument of righteousness to holiness, therefore is never to be made an instrument of sin. It is an honour to the body, that Jesus Christ was raised from the dead; and it will be an honour to our bodies, that they will be raised. The hope of a resurrection to glory, should keep Christians from dishonouring their bodies by fleshly lusts. And if the soul be united to Christ by faith, the whole man is become a member of his spiritual body. Other vices may be conquered in fight; that here cautioned against, only by flight. And vast multitudes are cut off by this vice in its various forms and consequences. Its effects fall not only directly upon the body, but often upon the mind. Our bodies have been redeemed from deserved condemnation and hopeless slavery by the atoning sacrifice of Christ. We are to be clean, as vessels fitted for our Master's use.

1 CORINTHIANS 7

The apostle answers several questions about marriage. (1-9) Now
concerning the things whereof ye wrote unto me: It is good for a man
not to touch a woman. *2* Nevertheless, to avoid fornication, let every
man have his own wife, and let every woman have her own husband.
3 Let the husband render unto the wife due benevolence: and likewise
also the wife unto the husband. *4* The wife hath not power of her own
body, but the husband: and likewise also the husband hath not power
of his own body, but the wife. *5* Defraud ye not one the other, except it
be with consent for a time, that ye may give yourselves to fasting and
prayer; and come together again, that Satan tempt you not for your
incontinency. *6* But I speak this by permission, and not of
commandment. *7* For I would that all men were even as I myself. But
every man hath his proper gift of God, one after this manner, and
another after that. *8* I say therefore to the unmarried and widows, It is
good for them if they abide even as I. *9* But if they cannot contain, let
them marry: for it is better to marry than to burn.

7వ అధ్యాయము

వివాహ సమస్యలు, బ్రహ్మచర్యము, పరిత్యాగము

మీరు వ్రాసిన వాటి విషయము:– స్త్రీని ముట్టకుండుట పురుషునికి మేలు. 2 అయినను
జారత్వములు జరుగుచున్నందున ప్రతివానికి సొంత భార్య యుండవలెను, ప్రతి స్త్రీకి సొంత
భర్త యుండవలెను. 3 భర్త భార్యకును, ఆలాగుననే భార్య భర్తకును వారి వారి ధర్మములు
నడుపవలెను. 4 భర్తకే గాని భార్యకు తన దేహముపైని అధికారము లేదు. ఆలాగున భార్యకే
గాని భర్తకు తన దేహము పైని అధికారములేదు. 5 ప్రార్థన చేయుటకు మీకు సావకాశము
కలుగునట్లు కొంతకాలము వరకు ఉభయుల సమ్మతి చొప్పుననే తప్ప ఒకరినొకరు
ఎడబాయకుడి; మీరు మనస్సు నిలుపలేకపోయినప్పుడు సాతాను మిమ్మును శోధింపకుండునట్లు
తిరిగి కలిసికొనుడి. 6 ఇది నా హితోపదేశమే గాని ఆజ్ఞ గాదు. 7 మనుష్యులందరు నావలె
ఉండగోరుచున్నాను. అయినను ఒకడొక విధమునను మరియొకడు మరియొక విధమునను,
ప్రతి మనుష్యుడు తనకున్న కృపావరమును దేవుని వలన పొందియున్నాడు. 8 నావలె
నుండుట వారికి మేలని పెండ్లి కాని వారితోను విధవరాండ్ర తోను చెప్పుచున్నాను. అయితే
మనసు నిలుపలేని యెడల పెండ్లి చేసుకొన వచ్చును. 9 కామతప్తులగుట కంటె పెండ్లి
చేసుకొనుట మేలు.

The apostle tells the Corinthians that it was good, in that juncture of time, for Christians to keep themselves single. Yet he says that marriage, and the comforts of that state, are settled by Divine wisdom. Though none may break the law of God, yet that perfect rule leaves men at liberty to serve him in the way most suited to their powers and circumstances, of which others often are very unfit judges. All must determine for themselves, seeking counsel from God how they ought to act.

*Married Christians should not seek to part from their unbelieving
consorts. (10-16)* And unto the married I command, yet not I, but the
Lord, Let not the wife depart from her husband: *11* But and if she
depart, let her remain unmarried, or be reconciled to her husband:
and let not the husband put away his wife. *12* But to the rest speak I,
not the Lord: If any brother hath a wife that believeth not, and she be
pleased to dwell with him, let him not put her away. *13* And the woman
which hath an husband that believeth not, and if he be pleased to
dwell with her, let her not leave him. *14* For the unbelieving husband
is sanctified by the wife, and the unbelieving wife is sanctified by the
husband: else were your children unclean; but now are they holy.
15 But if the unbelieving depart, let him depart. A brother or a sister
is not under bondage in such cases: but God hath called us to peace.
16 For what knowest thou, O wife, whether thou shalt save thy
husband? or how knowest thou, O man, whether thou shalt save thy
wife?

10 మరియు పెండ్లి చేసుకొనిన వారికి నేను కాదు, ప్రభువే ఆజ్ఞాపించునదేమనగా
– భార్య భర్తను ఎడబాయకుండవలెను. 11 ఎడబాసినయెడల పెండ్లి చేసికొన కుండవలెను,
లేదా తన భర్తతో సమాధాన పడవలెను. మరియు భర్త తన భార్యను పరిత్యజింపకూడదు.

12 ప్రభువు కాదు, నేనే తక్కినవారితో చెప్పునదేమనగా – ఏ సహోదరునికైనను,
అవిశ్వాసురాలైన భార్య యుండి ఆమె అతనితో కాపురము చేయు నిష్టపడిన యెడల అతడు
ఆమెను పరిత్యజింపకూడదు. 13 మరియు ఏ స్త్రీ కైనను అవిశ్వాసియైన భర్తయుండి ఆమెతో
కాపురము చేయు నిష్టపడిన యెడల ఆమె అతని పరిత్యజింప కూడదు. 14 అవిశ్వాసియైన
భర్త భార్యను బట్టి పరిశుద్ధపరచబడును. అవిశ్వాసులరాలైన భార్య విశ్వాసియైన భర్తను
బట్టి పరిశుద్ధ పరచబడును. లేనియెడల మీ పిల్లలు అపవిత్రులై యుందురు, ఇప్పుడైతే
వారు పవిత్రులు. 15 అయితే అవిశ్వాసియైన వాడు ఎడబాసిన ఎడబాయ వచ్చును; అట్టి
సందర్భములలో సహోదరునికైనను సహోదరికైనను నిర్బంధము లేదు. సమాధానముగా
ఉండుటకు దేవుడు మనలను పిలిచియున్నాడు. 16 ఓ స్త్రీ, నీ భర్తను రక్షించెదవో లేదో
నీకేమి తెలియును ? ఓ పురుషుడా, నీ భార్యను రక్షించెదవో లేదో నీకేమి తెలియును ?

Man and wife must not separate for any other cause than what Christ allows. Divorce, at that time, was very common among both Jews and Gentiles, on very slight pretexts. Marriage is a Divine institution; and is an engagement for life, by God's appointment. We are bound, as much as in us lies, to live peaceably with all men, romans 12:18 , therefore to promote the peace and comfort of our nearest relatives, though unbelievers. It should be the labour and study of those who are married, to make each other as easy and happy as possible. Should a Christian desert a husband or wife, when there is opportunity to give the greatest proof of love? Stay, and labour heartily for the conversion of thy relative. In every state and relation the Lord has called us to peace; and every thing should be done to promote harmony, as far as truth and holiness will permit.

*Persons, in any fixed station, should usually abide in that. (17-
24)* But as God hath distributed to every man, as the Lord hath called
every one, so let him walk. And so ordain I in all churches. *18* Is any
man called being circumcised? let him not become uncircumcised. Is
any called in uncircumcision? let him not be circumcised.
19 Circumcision is nothing, and uncircumcision is nothing, but the
keeping of the commandments of God. *20* Let every man abide in the
same calling wherein he was called. *21* Art thou called being a servant?
care not for it: but if thou mayest be made free, use it rather. *22* For
he that is called in the Lord, being a servant, is the Lord's freeman:
likewise also he that is called, being free, is Christ's servant. *23* Ye are
bought with a price; be not ye the servants of men. *24* Brethren, let
every man, wherein he is called, therein abide with God.

17 అయితే ప్రభువు ప్రతివానికి ఏ స్థితి నియమించెనో దేవుడు ప్రతివానిని ఏ స్థితి
యందు పిలిచెనో ఆ స్థితి యందే నడుచుకొనవలెను. ఈ ప్రకారమే సంఘములన్నిటిలో
నియమించుచున్నాను. 18 సున్నతి పొందినవాడెవడైనను పిలువబడెనా ? అతడు సున్నతి
పోగొట్టుకొనవలదు. సున్నతి పొందని వాడెవడైనను పిలువబడెనా? సున్నతి పొందవలదు.
19 దేవుని ఆజ్ఞలను అనుసరించుటయే ముఖ్యము గాని సున్నతి పొందుట యందేమియు
లేదు, సున్నతి పొందక పోవుటయందు ఏమియు లేదు. 20 ప్రతివాడు ఏ స్థితిలో పిలువబడెనో

11

ఆ స్థితి లోనే ఉండవలెను. 21 దాసుడవై యుండగా పిలువబడితివా? చింత పడవద్దు గాని,
స్వతంత్రుడవగుటకు శక్తి కలిగిన యెడల స్వతంత్రుడవగుట మరి మంచిది. 22 ప్రభువునందు
పిలువబడిన దాసుడు ప్రభువు వలన స్వాతంత్ర్యము పొందినవాడు. ఆ ప్రకారమే స్వతంత్రుడై
యుండి పిలువబడిన వాడు క్రీస్తు దాసుడు. 23 మీరు విలువబెట్టి కొనబడినవారు గనుక
మనుష్యులకు దాసులు కాకుడి. 24 సహోదరులారా, ప్రతి మనుష్యుడును ఏ స్థితిలో
పిలువబడెనో ఆ స్థితిలోనే దేవునితో సహవాసము కలిగి ఉండవలెను.

The rules of Christianity reach every condition; and in every state a man may live so as to be a credit to it. It is the duty of every Christian to be content with his lot, and to conduct himself in his rank and place as becomes a Christian. Our comfort and happiness depend on what we are to Christ, not what we are in the world. No man should think to make his faith or religion, an argument to break through any natural or civil obligations.

*It was most desirable, on account of the then perilous days, for
people to sit loose to this world. (25-35)* Now concerning virgins I have
no commandment of the Lord: yet I give my judgment, as one that
hath obtained mercy of the Lord to be faithful. *26* I suppose therefore
that this is good for the present distress, I say, that it is good for a man
so to be. *27* Art thou bound unto a wife? seek not to be loosed. Art
thou loosed from a wife? seek not a wife. *28* But and if thou marry,
thou hast not sinned; and if a virgin marry, she hath not sinned.
Nevertheless such shall have trouble in the flesh: but I spare you.
29 But this I say, brethren, the time is short: it remaineth, that both
they that have wives be as though they had none; *30* And they that
weep, as though they wept not; and they that rejoice, as though they
rejoiced not; and they that buy, as though they possessed not; *31* And
they that use this world, as not abusing it: for the fashion of this world
passeth away. *32* But I would have you without carefulness. He that
is unmarried careth for the things that belong to the Lord, how he may
please the Lord: *33* But he that is married careth for the things that
are of the world, how he may please his wife. *34* There is difference
also between a wife and a virgin. The unmarried woman careth for the
things of the Lord, that she may be holy both in body and in spirit: but
she that is married careth for the things of the world, how she may
please her husband. *35* And this I speak for your own profit; not that
I may cast a snare upon you, but for that which is comely, and that ye
may attend upon the Lord without distraction.

25 కన్యకల విషయమై ప్రభువు యొక్క ఆజ్ఞ నేను పొందలేదు గాని, నమ్మకమైన
వాడనై యుండుటకు ప్రభువు వలన కనికరము పొందినవాడనై, నా తాత్పర్యము చెప్పుచున్నాను.
26 ఇప్పటి ఇబ్బందిని బట్టి పురుషుడు తానున్న స్థితిలోనే యుండుట మేలని తలంచుచున్నాను.
27 భార్యకు బద్ధుడవై యుంటివా ? విడుదల కోరవద్దు. భార్యలేక విడిగానుంటివా ?
వివాహము కోరవద్దు. 28 అయినను నీవు పెండ్లి చేసుకొనినను పాపములేదు. కన్యక పెండ్లి
చేసుకొనినను ఆమెకు పాపము లేదు. అయితే అట్టి వారికి శరీర సంబంధమైన శ్రమలు
కలుగును; అవి మీకు కలుగకుండవలెనని కోరుచున్నాను. 29 సహోదరులారా, నేను

చెప్పునదేమనగా– కాలము సంకుచితమై యున్నది గనుక ఇక మీదట భార్యలు కలిగిన వారు భార్యలు లేనట్టును, 30 ఏడ్చువారు ఏడ్వనట్టును, సంతోషపడువారు సంతోషపడనట్టును, కొనువారు తాము కొనినది తమది కానట్టును, 31 ఈ లోకము అనుభవించువారు అమితముగా అనుభవింపనట్టును ఉండవలెను, ఏలయనగా ఈ లోకపు నటన గతించుచున్నది. 32 మీరు చింత లేనివారై యుండవలెనని కోరుచున్నాను. పెండ్లికానివాడు ప్రభువును ఏలాగు సంతోషపెట్టగలనని ప్రభువు విషయమైన కార్యములను గూర్చి చింతించుచున్నాడు. 33 పెండ్లి అయినవాడు భార్యను ఏలాగు సంతోషపెట్టగలనని లోక విషయమైన వాటిని గూర్చి చింతించుచున్నాడు. 34 అటువలెనే పెండ్లి కాని స్త్రీయు, కన్యకయు తాము శరీరమందును ఆత్మ యందును పవిత్రురాండ్రై యుండుటకు ప్రభువు విషయమైన కార్యములను గూర్చి చింతించుచుందురు గాని, పెండ్లియైనది భర్తను ఏలాగు సంతోష పెట్టగలనని లోక విషయమైన వాటిని గూర్చి చింతించుచున్నది. 35 మీకు ఉరి యొడ్డవలెనని కాదు గాని మీరు యోగ్య ప్రవర్తనులై, తొందర ఏమియు లేక ప్రభువు సన్నిధాన వర్తనులై ఉండవలెనని ఇది మీ ప్రయోజనము నిమిత్తమే చెప్పుచున్నాను.

Considering the distress of those times, the unmarried state was best. Notwithstanding, the apostle does not condemn marriage. How opposite are those to the apostle Paul who forbid many to marry, and entangle them with vows to remain single, whether they ought to do so or not! He exhorts all Christians to holy indifference toward the world. As to relations; they must not set their hearts on the comforts of the state.

Great prudence be used in marriage; it should be only in the Lord. (36-40) But if any man think that he behaveth himself uncomely toward his virgin, if she pass the flower of her age, and need so require, let him do what he will, he sinneth not: let them marry. *37* Nevertheless he that standeth stedfast in his heart, having no necessity, but hath power over his own will, and hath so decreed in his heart that he will keep his virgin, doeth well. *38* So then he that giveth her in marriage doeth well; but he that giveth her not in marriage doeth better. *39* The wife is bound by the law as long as her husband liveth; but if her husband be dead, she is at liberty to be married to whom she will; only in the Lord. *40* But she is happier if she so abide, after my judgment: and I think also that I have the Spirit of God.

36 అయితే ఒకని కుమార్తెకు ఈడు మించిపోయిన యెడలను, ఆమెకు వివాహము చేయవలసి వచ్చిన యెడలను ఆమెకు వివాహము చేయక పోవుట యోగ్యమైనది కాదని ఒకడు తలంచిన యెడలను, అతడు తన ఇష్టము చొప్పున పెండ్లి చేయవచ్చును. అందులో పాపము లేదు. ఆమె పెండ్లి చేసుకొనవచ్చును. 37 ఎవడైనను తన కుమార్తెకు పెండ్లి చేయనవసరము లేకయుండి అతడు స్థిరచిత్తుడును తన ఇష్ట ప్రకారము జరుప శక్తి గలవాడునై, ఆమెను వివాహము లేకుండా ఉంచవలెనని తన మనస్సులో నిశ్చయించుకొనిన యెడల బాగుగా ప్రవర్తించుచున్నాడు. 38 కాబట్టి తన కుమార్తెకు పెండ్లి చేయువాడు బాగుగా ప్రవర్తించుచున్నాడు, పెండ్లి చేయనివాడు మరి బాగుగా ప్రవర్తించుచున్నాడు. 39 భార్య తన భర్త బ్రతికియున్నంతకాలము బద్ధురాలై యుండును, భర్త మృతి పొందిన యెడల ఆమె

12

కిష్టమైన వానిని పెండ్లి చేసుకొనుటకు స్వతంత్రురాలై యుండును గాని ప్రభువు నందు మాత్రమే పెండ్లి చేసుకొనవలెను. 40 అయితే ఆమె విధవరాలిగా ఉండినట్లయిన మరి ధన్యురాలని నా అభిప్రాయము. దేవుని ఆత్మ నాకును కలిగియున్నదని తలంచుకొనుచున్నాను.

The apostle is thought to give advice here about the disposal of children in marriage. In this view, the general meaning is plain. Children should seek and follow the directions of their parents as to marriage. And parents should consult their children's wishes; and not reckon they have power to do with them, and dictate just as they please, without reason. The whole is closed with advice to widows. Second marriages are not unlawful, so that it is kept in mind, to marry in the Lord. In our choice of relations, and change of conditions, we should always be guided by the fear of God, and the laws of God, and act in dependence on the providence of God. Change of condition ought only to be made after careful consideration, and on probable grounds, that it will be to advantage in our spiritual concerns.

1 CORINTHIANS 8

The danger of having a high conceit of knowledge. (1-6) Now as touching things offered unto idols, we know that we all have knowledge. Knowledge puffeth up, but charity edifieth. *2* And if any man think that he knoweth any thing, he knoweth nothing yet as he ought to know. *3* But if any man love God, the same is known of him *4* As concerning therefore the eating of those things that are offered in sacrifice unto idols, we know that an idol is nothing in the world, and that there is none other God but one. *5* For though there be that are called gods, whether in heaven or in earth, (as there be gods many, and lords many,) *6* But to us there is but one God, the Father, of whom are all things, and we in him; and one Lord Jesus Christ, by whom are all things, and we by him

8వ అధ్యాయము

విగ్రహార్పిత సమస్యలు

విగ్రహములకు బలిగా అర్పించిన వాటి విషయము :– మనమందరము జ్ఞానము గలవారమని యెరుగుదుము. జ్ఞానము ఉప్పొంగ జేయును గాని, ప్రేమ క్షేమాభివృద్ధి కలుగజేయును. 2 ఒకడు తన కేమైనను తెలియుననుకొని యుంటే, తాను తెలిసికొనవలసినట్టు ఇంకను ఏమియు తెలిసికొనిన వాడు కాడు. 3 ఒకడు దేవుని ప్రేమించినయెడల అతడు దేవునికి ఎరుకైనవాడే. 4 కాబట్టి విగ్రహములకు బలిగా అర్పించిన వాటిని తినుట విషయము – లోకమందు విగ్రహము వట్టిదనియు, ఒక్కడే దేవుడు తప్ప వేరొక దేవుడు లేడనియు ఎరుగుదుము. 5 దేవతలనబడిన వారును ప్రభువులనబడినవారును అనేకులున్నారు. 6 ఆకాశమందైనను భూమిమీదనైనను దేవతలనబడినవి ఉన్నను, మనకు ఒక్కడే దేవుడున్నాడు, ఆయన తండ్రి. ఆయన నుండి సమస్తమును కలిగెను; ఆయన నిమిత్తము మనమున్నాము. మరియు మనకు ప్రభువు ఒక్కడే, ఆయన యేసుక్రీస్తు; ఆయన ద్వారా సమస్తమును కలిగెను; మనము ఆయన ద్వారా కలిగిన వారము.

Satan hurts some as much by tempting them to be proud of mental powers, as others, by alluring to sensuality. Knowledge which puffs up the possessor, and renders him confident, is as dangerous as self-righteous pride, though what he knows may be right. Without holy affections all human knowledge is worthless. The heathens had gods of higher and lower degree; gods many, and lords many; so called, but not such in truth. Christians know better. One God made all, and has power over all. The one God, even the Father, signifies the Godhead as the sole object of all religious worship; and the Lord Jesus Christ denotes the person of Emmanuel, God manifest in the flesh, One with the Father, and with us; the appointed Mediator, and Lord of all; through whom we come to the Father, and through whom the Father sends all blessings to us, by the influence and working of the Holy Spirit. While we refuse all worship to the many who are called gods and lords, and to saints and angels, let us try whether we really come to God by faith in Christ.

The mischief of offending weak brethren. (7-13) Howbeit there is not in every man that knowledge: for some with conscience of the idol unto this hour eat it as a thing offered unto an idol; and their conscience being weak is defiled. *8* But meat commendeth us not to God: for neither, if we eat, are we the better; neither, if we eat not, are we the worse. *9* But take heed lest by any means this liberty of yours become a stumblingblock to them that are weak. *10* For if any man see thee which hast knowledge sit at meat in the idol's temple, shall not the conscience of him which is weak be emboldened to eat those things which are offered to idols; *11* And through thy knowledge shall the weak brother perish, for whom Christ died? *12* But when ye sin so against the brethren, and wound their weak conscience, ye sin against Christ. *13* Wherefore, if meat make my brother to offend, I will eat no flesh while the world standeth, lest I make my brother to offend.

బలహీనమైన సహోదరుల మనస్సాక్షి నిమిత్తమై జాగ్రత్త

7 అయితే అందరి యందు ఈ జ్ఞానము లేదు. కొందరిదివరకు విగ్రహమును ఆరాధించినవారు గనుక తాము భుజించు పదార్థములు విగ్రహమునకు బలి ఇయ్యబడినవి అని ఎంచి భుజించుదురు. ఇందువలన వారి మనస్సాక్షి బలహీనమైనదై అపవిత్రమగుచున్నది. 8 భోజనమును బట్టి దేవుని యెదుట మనము మెప్పుపొందము; తినక పోయినందున మనకు తక్కువ లేదు, తినినందున మనకు ఎక్కువ లేదు. 9 అయినను మీకు కలిగియున్న ఈ స్వాతంత్ర్యమువలన బలహీనులకు అభ్యంతరము కలుగకుండా చూచుకొనుడి. 10 ఏలయనగా జ్ఞానము గల నీవు విగ్రహాలయమందు భోజనపంక్తిని కూర్చుండగా, ఒకడు చూచిన యెడల బలహీనమైన మనస్సాక్షి గల అతడు విగ్రహములకు బలి ఇయ్యబడిన పదార్థములను తినుటకు ధైర్యము తెచ్చుకొనును గదా? 11 అందువలన ఎవని కొరకు క్రీస్తు చనిపోయెనో ఆ బలహీనుడైన ఆ నీ సహోదరుడు నీ జ్ఞానమును బట్టి నశించును. 12 ఈలాగు సహోదరులకు విరోధముగా పాపము చేయుటవలనను, వారి బలహీనమైన మనస్సాక్షిని నొప్పించుటవలనను మీరు క్రీస్తునకు విరోధముగా పాపము చేయువారగు

చున్నారు. 13 కాబట్టి భోజనపదార్థమువలన నా సహోదరునికి అభ్యంతరము కలిగిన యెడల, నా సహోదరునికి అభ్యంతరము కలుగ జేయకుండుటకై నేనెన్నటికిని మాంసము తినను.

Eating one kind of food, and abstaining from another, have nothing in them to recommend a person to God. But the apostle cautions against putting a stumbling-block in the way of the weak; lest they be made bold to eat what was offered to the idol, not as common food, but as a sacrifice, and thereby be guilty of idolatry. He who has the Spirit of Christ in him, will love those whom Christ loved so as to die for them. Injuries done to Christians, are done to Christ; but most of all, the entangling them in guilt: wounding their consciences, is wounding him. We should be very tender of doing any thing that may occasion stumbling to others, though it may be innocent in itself. And if we must not endanger other men's souls, how much should we take care not to destroy our own! Let Christians beware of approaching the brink of evil, or the appearance of it, though many do this in public matters, for which perhaps they plead plausibly. Men cannot thus sin against their brethren, without offending Christ, and endangering their own souls.

1 CORINTHIANS 9

The apostle shows his authority, and asserts his right to be maintained. (1-14) Am I not an apostle? am I not free? have I not seen Jesus Christ our Lord? are not ye my work in the Lord? *2* If I be not an apostle unto others, yet doubtless I am to you: for the seal of mine apostleship are ye in the Lord. 3 Mine answer to them that do examine me is this, *4* Have we not power to eat and to drink? *5* Have we not power to lead about a sister, a wife, as well as other apostles, and as the brethren of the Lord, and Cephas? *6* Or I only and Barnabas, have not we power to forbear working? *7* Who goeth a warfare any time at his own charges? who planteth a vineyard, and eateth not of the fruit thereof? or who feedeth a flock, and eateth not of the milk of the flock? *8* Say I these things as a man? or saith not the law the same also? *9* For it is written in the law of Moses, Thou shalt not muzzle the mouth of the ox that treadeth out the corn. Doth God take care for oxen? *10* Or saith he it altogether for our sakes? For our sakes, no doubt, this is written: that he that ploweth should plow in hope; and that he that thresheth in hope should be partaker of his hope. *11* If we have sown unto you spiritual things, is it a great thing if we shall reap your carnal things? *12* If others be partakers of this power over you, are not we rather? Nevertheless we have not used this power; but suffer all things, lest we should hinder the gospel of Christ. *13* Do ye not know that they which minister about holy things live of the things of the temple? and they which wait at the altar are partakers with the altar? *14* Even so hath the Lord ordained that they which preach the gospel should live of the gospel.

9వ అధ్యాయము

నేను స్వతంత్రుడను కానా? నేను అపొస్తలుడను కానా? మన ప్రభువైన యేసును నేను చూడలేదా? ప్రభువునందు నా పనికి ఫలము మీరు కారా? 2 ఇతరులకు నేను

అపొస్తలుడను కాకపోయినను మీ మట్టుకైనను అపొస్తలుడనై యున్నాను. ప్రభువునందు నా
అపొస్తలత్వమునకు ముద్రగా ఉన్నవారు మీరే కారా? 3 నన్ను విమర్శించు వారికి నేను
చెప్పు సమాధానమిదే – 4 తినుటకును త్రాగుటకును మాకు అధికారము లేదా? 5 తక్కిన
అపొస్తలులవలెను, ప్రభువు యొక్క సహోదరులవలెను, కేఫా వలెను విశ్వాసురాలైన భార్యను
వెంటబెట్టుకొని తిరుగుటకు మాకు అధికారము లేదా? 6 మరియు పని చేయకుండుటకు
నేనును బర్నబాయు మాత్రమే అధికారము లేనివారమా? 7 ఎవడైనను తన సొంత ఖర్చు
పెట్టుకొని దండులో కొలువు చేయునా? ద్రాక్షతోట వేసి దాని ఫలము తినని వాడెవడు?
మందను కాచి మందపాలు త్రాగనివాడెవడు? 8 ఈ మాటలు లోకాచారమును బట్టి
చెప్పుచున్నానా? ధర్మశాస్త్రము కూడా వీటిని చెప్పుచున్నది గదా? 9 కళ్ళము త్రొక్కుచున్న
యెద్దు మూతికి చిక్కము పెట్టవద్దు అని మోషే ధర్మశాస్త్రములో వ్రాయబడియున్నది. దేవుడు
ఎడ్లకొరకు విచారించు చున్నాడా?10 కేవలము మనకొరకు దీనిని చెప్పుచున్నాడా? అవును.
మనకొరకే గదా ఈ మాటలు వ్రాయబడెను. ఏలయనగా, దున్నువాడు ఆశతో దున్నవలెను.
కళ్ళము త్రొక్కించువాడు పంటలో పాలు పొందుదునను ఆశతో త్రొక్కింపవలెను. 11 మీరు
కొరకు ఆత్మ సంబంధమైనవి మేము విత్తి యుండగా మీ వలన శరీర సంబంధమైన ఫలములు
కోసికొనుట గొప్ప కార్యమా? 12 ఇతరులకు మీపైని ఈ అధికారంలో పాలు కలిగిన
యెడల మాకు ఎక్కువ కలదు గదా? అయితే మేము ఈ అధికారమును వినియోగించు కొనలేదు.
క్రీస్తు సువార్తకు ఏ అభ్యంతరమైనను కలుగజేయుకుండుటకై అన్నిటిని సహించు చున్నాము.
13 ఆలయకృత్యములు జరిగించువారు ఆలయమువలన జీవనము చేయుచున్నారనియు,
బలిపీఠమునొద్ద కనిపెట్టుకొని యుండువారు బలిపీఠముతో పాలివారై యున్నారనియు
మీరెరుగరా? 14 ఆలాగున సువార్త ప్రచురించువారు సువార్త వలన జీవింపవలెనని ప్రభువు
నియమించి యున్నాడు.

It is not new for a minister to meet with unkind returns for good-will to a people, and diligent and successful services among them. To the cavils of some, the apostle answers, so as to set forth himself as an example of self-denial, for the good of others. He had a right to marry as well as other apostles, and to claim what was needful for his wife, and his children if he had any, from the churches, without labouring with his own hands to get it. Those who seek to do our souls good, should have food provided for them. But he renounced his right, rather than hinder his success by claiming it. It is the people's duty to maintain their minister. He may wave his right, as Paul did; but those transgress a precept of Christ, who deny or withhold due support.

He waved this part of his Christian liberty, for the good of others. (15-23) But I have used none of these things: neither have I written
these things, that it should be so done unto me: for it were better for
me to die, than that any man should make my glorying void. *16* For
though I preach the gospel, I have nothing to glory of: for necessity is
laid upon me; yea, woe is unto me, if I preach not the gospel! *17* For if
I do this thing willingly, I have a reward: but if against my will, a
dispensation of the gospel is committed unto me. *18* What is my reward

14

then? Verily that, when I preach the gospel, I may make the gospel of
Christ without charge, that I abuse not my power in the gospel. *19* For
though I be free from all men, yet have I made myself servant unto all,
that I might gain the more. *20* And unto the Jews I became as a Jew,
that I might gain the Jews; to them that are under the law, as under
the law, that I might gain them that are under the law; *21* To them
that are without law, as without law, (being not without law to God,
but under the law to Christ,) that I might gain them that are without
law. *22* To the weak became I as weak, that I might gain the weak: I
am made all things to all men, that I might by all means save some.
23 And this I do for the gospel's sake, that I might be partaker thereof
with you.

15 నేనైతే వీటిలో దేనినైనను వినియోగించుకొనలేదు; మీరు నా యెడల ఈలాగున
జరుపవలెనని ఈ సంగతులను వ్రాయనులేదు. ఎవడైనను నా అతిశయమును నిరర్థకము
చేయుట కంటె నాకు మరణమే మేలు. 16 నేను సువార్తను ప్రకటించుచున్నను నాకు
అతిశయ కారణములేదు. సువార్తను ప్రకటింపవలసిన భారము నా మీద మోపబడియున్నది.
అయ్యో! నేను సువార్తను ప్రకటింపక పోయిన యెడల నాకు శ్రమ. 17 ఇది నేనిష్టపడి
చేసిన యెడల నాకు జీతము దొరకును. ఇష్టపడక పోయినను గృహనిర్వాహకత్వము నాకు
అప్పగింపబడెను. 18 అట్లయితే నాకు జీతమేమి ? నేను సువార్తను ప్రకటించునప్పుడు
సువార్తయందు నాకున్న అధికారమును పూర్ణముగా వినియోగ పరచుకొనకుండ సువార్తను
ఉచితముగా ప్రకటించుటయే నా జీతము.

ఆత్మల సంపాదనకైన అపొస్తలుని ఆసక్తి

19 నేను అందరి విషయమై స్వతంత్రుడనై యున్నను, ఎక్కువ మందిని
సంపాదించుకొనుటకై, అందరికిని నన్ను నేనే దాసునిగా చేసికొంటిని.20 యూదులను
సంపాదించుకొనుటకు యూదులకు యూదునివలె ఉంటిని. ధర్మశాస్త్రమునకు లోబడిన వారిని
సంపాదించు కొనుటకు నేను ధర్మశాస్త్రమునకు లోబడినవాడను కాక పోయినను,
ధర్మశాస్త్రమునకు లోబడిన వానివలె ఉంటిని. 21 దేవుని విషయమై ధర్మశాస్త్రము లేనివాడను
కాను కాని, క్రీస్తు విషయమై ధర్మశాస్త్రమునకు లోబడినవాడను. అయినను ధర్మశాస్త్రము
లేనివారిని సంపాదించుకొనుటకు ధర్మశాస్త్రము లేని వారికి ధర్మశాస్త్రము లేని వాని వలె
నుంటిని. 22 బలహీనులను సంపాదించుకొనుటకు బలహీనులకు బలహీనుడనైతిని. ఏ
విధముచేతనైనను కొందరిని రక్షింపవలెనని, అందరికి అన్నివిధములవాడనై యున్నాను.
23 మరియు నేను సువార్తలో వారితో పాలివాడనగుటకై దానికొరకే సమస్తమును
చేయుచున్నాను.

It is the glory of a minister to deny himself, that he may serve Christ and save souls. But when a minister gives up his right for the sake of the gospel, he does more than his charge and office demands. By preaching the gospel, freely, the apostle showed that he acted from principles of zeal and love, and thus enjoyed much comfort and hope in his soul.

He did all this, with care and diligence, in view of an unfading crown. (24-27) Know ye not that they which run in a race run all, but one receiveth the prize? So run, that ye may obtain. *25* And every man that striveth for the mastery is temperate in all things. Now they do it to obtain a corruptible crown; but we an incorruptible. *26* I therefore so run, not as uncertainly; so fight I, not as one that beateth the air: *27* But I keep under my body, and bring it into subjection: lest that by any means, when I have preached to others, I myself should be a castaway.

జయమునకు ప్రయాసమగత్యము

24 పందెపురంగమందు పరుగెత్తువారందరు పరుగెత్తుదురు గాని యొక్కడే బహుమానము పొందునని మీకు తెలియదా ? అటువలె మీరు బహుమానము పొందునట్లుగా పరుగెత్తుడి. 25 మరియు పందెమందు పోరాడు ప్రతివాడు అన్ని విషయములయందు మితముగా ఉండును. వారు క్షయమగు కిరీటమును పొందుటకును, మనమైతే అక్షయమగు కిరీటమును పొందుటకును మితముగా ఉన్నాము. 26 కాబట్టి నేను గురిచూడనివాని వలె పరుగెత్తువాడను కాను. 27 గాలిని కొట్టినట్టు నేను పోట్లాడుట లేదు గాని ఒకవేళ ఇతరులకు ప్రకటించిన తరువాత నేనే భ్రష్టుడనైపోదునేమో అని నా శరీరమును నలగగొట్టి దానిని లోపరచు కొనుచున్నాను.

The apostle compares himself to the racers and combatants in the Isthmian games, well known by the Corinthians. But in the Christian race all may run so as to obtain. There is the greatest encouragement, therefore, to persevere with all our strength, in this course. Those who ran in these games were kept to a spare diet. They used themselves to hardships. They practised the exercises. And those who pursue the interests of their souls, must combat hard with fleshly lusts. The body must not be suffered to rule. The apostle presses this advice on the Corinthians. He sets before himself and them the danger of yielding to fleshly desires, pampering the body, and its lusts and appetites. Holy fear of himself was needed to keep an apostle faithful: how much more is it needful for our preservation!

1 CORINTHIANS 10

The great privileges, and yet terrible overthrow of the Israelites in the wilderness. (1-5) Moreover, brethren, I would not that ye should be ignorant, how that all our fathers were under the cloud, and all passed through the sea; *2* And were all baptized unto Moses in the cloud and in the sea; *3* And did all eat the same spiritual meat; *4* And did all drink the same spiritual drink: for they drank of that spiritual Rock that followed them: and that Rock was Christ. *5* But with many of them God was not well pleased: for they were overthrown in the wilderness

10వ అధ్యాయము

ఇశ్రాయేలీయుల యాత్రా చరిత్ర నుండి హెచ్చరిక

సహోదరులారా, ఈ సంగతి మీకు తెలియకుండుట నాకిష్టము లేదు. అదేదనగా, మన పితరులందరు మేఘముక్రింద నుండిరి. వారందరును సముద్రములో నడిచిపోయిరి. 2 అందరును మోషేను బట్టి మేఘములోను సముద్రములోను బాప్తిస్మము పొందిరి.

15

3 అందరు ఆత్మ సంబంధమైన ఒకే ఆహారమును భుజించిరి. 4 అందరు ఆత్మ సంబంధమైన ఒకే పానీయమును పానము చేసిరి. ఏలయనగా తమ్మును వెంబడించిన ఆత్మ సంబంధమైన బండలోనిది త్రాగిరి. ఆ బండ క్రీస్తే. 5 అయితే వారిలో ఎక్కువ మంది దేవునికిష్టులుగా ఉండకపోయిరి గనుక అరణ్యములో సంహరింపబడిరి.

To dissuade the Corinthians from communion with idolaters, and security in any sinful course, the apostle sets before them the example of the Jewish nation of old. They were, by a miracle, led through the Red Sea, where the pursuing Egyptians were drowned. It was to them a typical baptism. The manna on which they fed was a type of Christ crucified, the Bread which came down from heaven, which whoso eateth shall live for ever. Christ is the Rock on which the Christian church is built; and of the streams that issue therefrom, all believers drink, and are refreshed.

Cautions against all idolatrous, and other sinful practices. (6-14) Now these things were our examples, to the intent we should not lust after evil things, as they also lusted. *7* Neither be ye idolaters, as were some of them; as it is written, The people sat down to eat and drink, and rose up to play. *8* Neither let us commit fornication, as some of them committed, and fell in one day three and twenty thousand. *9* Neither let us tempt Christ, as some of them also tempted, and were destroyed of serpents. *10* Neither murmur ye, as some of them also murmured, and were destroyed of the destroyer. *11* Now all these things happened unto them for ensamples: and they are written for our admonition, upon whom the ends of the world are come. *12* Wherefore let him that thinketh he standeth take heed lest he fall. *13* There hath no temptation taken you but such as is common to man: but God is faithful, who will not suffer you to be tempted above that ye are able; but will with the temptation also make a way to escape, that ye may be able to bear it. *14* Wherefore, my dearly beloved, flee from idolatry

6 వారు ఆశించిన ప్రకారము మనము చెడ్డవాటిని ఆశించకుండునట్లు ఈ సంగతులు మనకు దృష్టాంతములుగా ఉన్నవి. 7 జనులు తినుటకును త్రాగుటకును కూర్చుండి ఆడుటకు లేచిరి అని వ్రాయబడినట్లు వారిలో కొందరివలె మీరు విగ్రహారాధికులై ఉండకుడి. 8 మరియు వారివలె మనము వ్యభిచరింపకయుందము. వారిలో కొందరు వ్యభిచరించినందున ఒక్క దినముననే ఇరువది మూడు వేలమంది కూలిరి. 9 మనము ప్రభువును శోధింపక యుందము. వారిలో కొందరు శోధించి సర్పములవలన నశించిరి. 10 మీరు సణుగకుడి. వారిలో కొందరు సణిగి సంహారకుని చేత నశించిరి. 11 ఈ సంగతులు దృష్టాంతములుగా వారికి సంభవించి యుగాంతమందున్న మనకు బుద్ధి కలుగుటకై వ్రాయబడెను. 12 తాను నిలుచుచున్నానని తలంచుకొనువాడు పడకుండునట్లు జాగ్రత్తగా చూచుకొనవలెను. 13 సాధారణముగా మనుష్యులకు కలుగు శోధన తప్ప మరి ఏదియు మీకు సంభవింపలేదు. దేవుడు నమ్మదగినవాడు. మీరు సహింపగలిగినంత కంటె ఎక్కువగా ఆయన మిమ్మును శోధింపబడనియ్యడు. అంతేకాదు సహింపగలుగుటకు ఆయన శోధనతో కూడా తప్పించుకొను మార్గమును కలుగజేయును. 14 కాబట్టి నా ప్రియులారా, విగ్రహారాధనకు దూరముగా పారిపొండి.

Carnal desires gain strength by indulgence, therefore should be checked in their first rise. Let us fear the sins of Israel, if we would shun their plagues. And it is but just to fear, that such as tempt Christ, will be left by him in the power of the old serpent. Murmuring against God's disposals and commands, greatly provokes him. Nothing in Scripture is written in vain; and it is our wisdom and duty to learn from it. Others have fallen, and so may we. The Christian's security against sin is distrust of himself. God has not promised to keep us from falling, if we do not look to ourselves.

The partaking in idolatry cannot exist with having communion
with Christ. (15-22) I speak as to wise men; judge ye what I say. *16* The
cup of blessing which we bless, is it not the communion of the blood of
Christ? The bread which we break, is it not the communion of the
body of Christ? *17* For we being many are one bread, and one body:
for we are all partakers of that one bread. *18* Behold Israel after the
flesh: are not they which eat of the sacrifices partakers of the altar?
19 What say I then? that the idol is any thing, or that which is offered
in sacrifice to idols is any thing? *20* But I say, that the things which
the Gentiles sacrifice, they sacrifice to devils, and not to God: and I
would not that ye should have fellowship with devils. *21* Ye cannot
drink the cup of the Lord, and the cup of devils: ye cannot be partakers
of the Lord's table, and of the table of devils. *22* Do we provoke the
Lord to jealousy? are we stronger than he?

విగ్రహారాధన విడిచిపెట్టుట

15 బుద్ధిమంతులతో మాటలాడినట్లు మీతో మాటలాడుచున్నాను. నేను చెప్పు సంగతిని
మీరే ఆలోచించుడి. 16 మనము దీవించు ఆశీర్వచనపు పాత్రలోనిది త్రాగుట క్రీస్తు రక్తములో
పాలు పుచ్చుకొనుటయే గదా? । మనము విరుచు రొట్టె తినుట క్రీస్తు శరీరంలో పాలు
పుచ్చుకొనుటయే గదా? 17 మనమందరము ఆ ఒకటే రొట్టెలో పాలు పుచ్చుకొనుచున్నాము.
రొట్టె ఒక్కటే గనుక అనేకులమైన మనము ఒక్క శరీరమై యున్నాము. 18 శరీర ప్రకారమైన
ఇశ్రాయేలును చూడుడి. బలి అర్పించిన వాటిని తినువారు బలిపీఠముతో పాలివారుకారా?
19 ఇక నేను చెప్పునదేమి? విగ్రహార్పితములో ఏమైన యున్నదనియైనను, విగ్రహములలో
ఏమైన ఉన్నదనియైనను చెప్పెదనా? 20 లేదు గాని, అన్యజనులర్పించు బలులు దేవునికి
కాదు, దయ్యములకే అర్పించుచున్నారని చెప్పుచున్నాను. మీరు దయ్యములతో పాలివారగుట
నాకిష్టము లేదు. 21 మీరు ప్రభువు పాత్రలోనిది దయ్యముల పాత్రలోనిది కూడ త్రాగనేరరు,
ప్రభువు బల్లమీద ఉన్నదానిలోను దయ్యముల బల్లమీదనున్న దాని లోను కూడ
పాలుపొందనేరరు. 22 ప్రభువునకు రోషము పుట్టించెదమా? ఆయన కంటె మనము
బలవంతులమా?

Did not the joining in the Lord's supper show a profession of faith in Christ crucified, and of adoring gratitude to him for his salvation ? Christians, by this ordinance, and the faith therein professed, were united as the grains of wheat in one loaf of bread, or as the members in the human body, seeing they were all united to Christ, and had fellowship with him and one another. This is confirmed from the Jewish worship and customs in sacrifice. The apostle applies this to feasting with

idolaters. Eating food as part of a heathen sacrifice, was worshipping the idol to whom it was made, and having fellowship or communion with it; just as he who eats the Lord's supper, is accounted to partake in the Christian sacrifice, or as they who ate the Jewish sacrifices partook of what was offered on their altar.

All we do to be to the glory of God, and without offence to the
consciences of others. (23-33) All things are lawful for me, but all things
are not expedient: all things are lawful for me, but all things edify not.
24 Let no man seek his own, but every man another's wealth.
25 Whatsoever is sold in the shambles, that eat, asking no question
for conscience sake: *26* For the earth is the Lord's, and the fulness
thereof. *27* If any of them that believe not bid you to a feast, and ye be
disposed to go; whatsoever is set before you, eat, asking no question
for conscience sake. *28* But if any man say unto you, This is offered in
sacrifice unto idols, eat not for his sake that shewed it, and for
conscience sake: for the earth is the Lord's, and the fulness thereof:
29 Conscience, I say, not thine own, but of the other: for why is my
liberty judged of another man's conscience? *30* For if I by grace be a
partaker, why am I evil spoken of for that for which I give thanks?
31 Whether therefore ye eat, or drink, or whatsoever ye do, do all to
the glory of God. *32* Give none offence, neither to the Jews, nor to the
Gentiles, nor to the church of God: *33* Even as I please all men in all
things, not seeking mine own profit, but the profit of many, that they
may be saved.

23 అన్నిటియందు నాకు స్వాతంత్ర్యము కలదు గాని అన్నియు చేయదగినవి కావు.
అన్నిటియందు నాకు స్వాతంత్ర్యము కలదు గాని అన్నియు క్షేమాభివృద్ధి కలుగజేయవు.
24 ఎవడును తన కొరకే గాదు ఎదుటి వాని కొరకు మేలు చేయచూచుకొనవలెను.
25 మనస్సాక్షి నిమిత్తము ఏ విచారణయు చేయక కటిక వాని అంగడిలో అమ్మునదేదో
దానిని తిన వచ్చును. 26- భూమియు దాని పరిపూర్ణతయు ప్రభునివై యున్నవి.
27 అవిశ్వాసులలో ఒకడు మిమ్మును విందుకు పిలిచినపుడు వెళ్ళుటకు మీకు మనస్సుండిన
యెడల మీకు వడ్డించినది ఏదో దాని గూర్చి మనస్సాక్షి నిమిత్తము ఏ విచారణయు చేయక
తినుడి. 28 అయితే ఎవడైనను మీతో ఇది బలి అర్పింపబడినదని చెప్పిన యెడల అట్లు
తెలిపిన వాని నిమిత్తమును, మనస్సాక్షి నిమిత్తమును తినకుడి. 29 మనస్సాక్షి నిమిత్తమనగా
నీ సొంత మనస్సాక్షి నిమిత్తము గాదు. ఎదుటివానిని మనస్సాక్షి నిమిత్తమే ఈలాగు
చెప్పుచున్నాను. ఎందుకనగా వేరొకని మనస్సాక్షిని బట్టి నా స్వాతంత్ర్య విషయములో తీర్పు
తీర్చబడనేల? 30 నేను కృతజ్ఞతతో పుచ్చుకొనినయెడల నేను దేని నిమిత్తము కృతజ్ఞతాస్తుతులు
చెల్లించుచున్నానో దాని నిమిత్తము నేను దూషింపబడనేల? 31 కాబట్టి మీరు భోజనము
చేసినను పానము చేసినను మీరేమి చేసినను సమస్తమును దేవుని మహిమకొరకు చేయుడి.
32 యూదులకైనను, గ్రీసు దేశస్తులకైనను దేవుని సంఘమునకైనను అభ్యంతరము
కలుగజేయకుడి. 33 ఈలాగు నేనుకూడ స్వప్రయోజనము కోరక, అనేకులు రక్షింపబడవలెనని
వారి ప్రయోజనమును కోరుచు అన్ని విషయములలో అందరిని సంతోషపెట్టుచున్నాను.

There were cases wherein Christians might eat what had been offered to idols, without sin. Such as when the flesh was sold in the market as common food, for the priest to whom it had been given. But a Christian must not merely consider what is lawful, but what is expedient, and to edify others. Christianity by no means forbids the common offices of kindness, or allows uncourteous behaviour to any, however they may differ from us in religious sentiments or practices. But this is not to be understood of religious festivals, partaking in idolatrous worship. According to this advice of the apostle, Christians should take care not to use their liberty to the hurt of others, or to their own reproach. In eating and drinking, and in all we do, we should aim at the glory of God, at pleasing and honouring him.

1 CORINTHIANS 11

The apostle, after an exhortation to follow him, (1) corrects some
abuses. (2-16) Be ye followers of me, even as I also am of Christ. *2* Now
I praise you, brethren, that ye remember me in all things, and keep
the ordinances, as I delivered them to you. *3* But I would have you
know, that the head of every man is Christ; and the head of the woman
is the man; and the head of Christ is God. *4* Every man praying or
prophesying, having his head covered, dishonoureth his head. *5* But
every woman that prayeth or prophesieth with her head uncovered
dishonoureth her head: for that is even all one as if she were shaven.
6 For if the woman be not covered, let her also be shorn: but if it be a
shame for a woman to be shorn or shaven, let her be covered. *7* For a
man indeed ought not to cover his head, forasmuch as he is the image
and glory of God: but the woman is the glory of the man. *8* For the
man is not of the woman; but the woman of the man. *9* Neither was
the man created for the woman; but the woman for the man. *10* For
this cause ought the woman to have power on her head because of the
angels. *11* Nevertheless neither is the man without the woman, neither
the woman without the man, in the Lord. *12* For as the woman is of
the man, even so is the man also by the woman; but all things of God.
13 Judge in yourselves: is it comely that a woman pray unto God
uncovered? *14* Doth not even nature itself teach you, that, if a man
have long hair, it is a shame unto him? *15* But if a woman have long
hair, it is a glory to her: for her hair is given her for a covering. *16* But
if any man seem to be contentious, we have no such custom, neither
the churches of God.

11వ అధ్యాయము

సంఘ కూటములలో స్త్రీలు ముసుగు వేసుకొనుట

నేను క్రీస్తును పోలి నడుచుకొనుచున్న ప్రకారము మీరును నన్ను పోలి నడుచుకొనుడి.
2 మీరు అన్ని విషయములలో నన్ను జ్ఞాపకము చేసికొనుచు, నేను మీకు అప్పగించిన
కట్టడలను గైకొనుచున్నారని మిమ్మును మెచ్చుకొనుచున్నాను. 3 ప్రతి పురుషునికి శిరస్సు
క్రీస్తనియు, స్త్రీకి శిరస్సు పురుషుడనియు, క్రీస్తునకు శిరస్సు దేవుడనియు మీరు

17

తెలిసికొనవలెనని కోరుచున్నాను. 4 ఏ పురుషుడు తల మీద ముసుగు వేసుకొని ప్రార్థన
చేయునో లేక ప్రవచించునో ఆ పురుషుడు, తన తలను అవమానపరచును. 5 ఏ స్త్రీ తన
తలమీద ముసుగు వేసుకొనక ప్రార్థన చేయునో లేక ప్రవచించునో ఆ స్త్రీ తన తలను
అవమానపరచును. ఏలయనగా అది ఆమెకు క్షౌరము చేయబడినట్టుగానే యుండును.
6 స్త్రీ ముసుగు వేసుకొననియెడల ఆమె తలవెండ్రుకలు కత్తిరించు కొనవలెను. కత్తిరించు
కొనుటయైనను క్షౌరము చేయించుకొనుటయైనను స్త్రీకి అవమానమైతే ఆమె ముసుగు
వేసుకొనవలెను. 7 పురుషుడైతే దేవుని పోలికయు, మహిమయునై యున్నాడు గనుక తన
తలమీద ముసుగు వేసుకొన కూడదు గాని స్త్రీ పురుషుని మహిమయై యున్నది. 8 ఏలయనగా
స్త్రీ పురుషుని నుండి కలిగినే గాని పురుషుడు స్త్రీ నుండి కలుగలేదు. 9 మరియు స్త్రీ
పురుషుని కొరకే గాని పురుషుడు స్త్రీ కొరకు సృష్టింపబడలేదు. 10 ఇందువలన
దేవదూతలనుబట్టి అధికార సూచన స్త్రీకి తలమీద ఉండవలెను. 11 అయితే ప్రభువు నందు
స్త్రీకి వేరుగా పురుషుడు లేడు, పురుషునికి వేరుగా స్త్రీ లేదు. 12 స్త్రీ పురుషుని నుండి
ఏలాగు కలిగెనో ఆలాగే పురుషుడు స్త్రీ మూలముగా కలిగెను గాని సమస్తమైనవి దేవుని
మూలముగా కలిగియున్నవి. 13 మీలో మీరే యోచించుకొనుడి, స్త్రీ ముసుగు లేనిదై దేవుని
ప్రార్థించుట తగునా? 14 పురుషుడు తలవెంట్రుకలు పెంచుకొనుట అతనికి అవమానమని
స్వభావ సిద్ధంగా మీకు తోచును గదా? 15 స్త్రీకి తల వెంట్రుకలు పైట చెంగుగా ఇయ్యబడెను
గనుక ఆమె తలవెంట్రుకలు పెంచుకొనుట ఆమెకు ఘనము. 16 ఎవడైనను కలహప్రియుడుగా
కనబడిన యెడల మాలోనైనను దేవుని సంఘములోనైనను ఇట్టి ఆచారము లేదని వాడు
తెలిసికొనవలెను.

The first verse of this chapter seems properly to be the close to the last. The apostle not only preached such doctrine as they ought to believe, but led such a life as they ought to live. Yet Christ being our perfect example, the actions and conduct of men, as related in the Scriptures, should be followed only so far as they are like to his. Here begin particulars respecting the public assemblies, ch. 1 corinthians 14 . In the abundance of spiritual gifts bestowed on the Corinthians, some abuses had crept in; but as Christ did the will, and sought the honour of God, so the Christian should avow his subjection to Christ, doing his will and seeking his glory. We should, even in our dress and habit, avoid every thing that may dishonour Christ. The woman was made subject to man, because made for his help and comfort. And she should do nothing, in Christian assemblies, which looked like a claim of being equal. She ought to have "power," that is, a veil, on her head, because of the angels. Their presence should keep Christians from all that is wrong while in the worship of God. Nevertheless, the man and the woman were made for one another. They were to be mutual comforts and blessings, not one a slave, and the other a tyrant. God has so settled matters, both in the kingdom of providence and that of grace, that the authority and subjection of each party should be for mutual help and benefit. It was the common usage of the churches, for women to appear in public assemblies, and join in public worship, veiled; and it was right that they should do so. The Christian religion sanctions national customs wherever these are not against the great principles of truth and holiness; affected singularities receive no countenance from any thing in the Bible.

Also contentions, divisions, and disorderly celebrations of the
Lord's supper. (17-22) Now in this that I declare unto you I praise you
not, that ye come together not for the better, but for the worse. *18* For
first of all, when ye come together in the church, I hear that there be
divisions among you; and I partly believe it. *19* For there must be also
heresies among you, that they which are approved may be made
manifest among you. *20* When ye come together therefore into one
place, this is not to eat the Lord's supper. *21* For in eating every one
taketh before other his own supper: and one is hungry, and another is
drunken. *22* What? have ye not houses to eat and to drink in? or
despise ye the church of God, and shame them that have not What
shall I say to you? shall I praise you in this? I praise you not.

ప్రభు రాత్రి భోజనమును ఆచరించు విధానము

17 మీకు ఈ ఆజ్ఞను ఇచ్చుచు మిమ్మును మెచ్చుకొనను. మీరు కూడివచ్చుట ఎక్కువ
కీడుకే గాని ఎక్కువ మేలుకు కాదు. 18 మొదటి సంగతి ఏమనగా– మీరు సంఘమందు
కూడియున్నప్పుడు మీలో కక్షలు కలవని వినుచున్నాను. కొంతమట్టుకు ఇది నిజమని
నమ్ముచున్నాను. 19 మీలో యోగ్యులైన వారెవరో కనబడునట్లు మీలో భిన్నాభిప్రాయములుండక
తప్పదు. 20 మీరందరు కూడి వచ్చుచుండగా మీరు ప్రభువు రాత్రి భోజనము చేయుట
సాధ్యము కాదు. 21 ఏలయనగా మీరు ఆ భోజనము చేయునప్పుడు ఒకనికంటె మరియొకడు
ముందుగా తన మట్టుకు తాను భోజనము చేయుచున్నాడు. ఇందువలన ఒకడు ఆకలి
గొనును. మరియొకడు మత్తుడవును. 22 ఇదేమి ? అన్నపానములు పుచ్చుకొనుటకు మీకు
ఇండ్లు లేవా ? దేవుని సంఘమును తిరస్కరించి పేదలను సిగ్గుపరచెదరా? మీతో ఏమి
చెప్పుదును ? దీనిని గూర్చి మిమ్మును మెచ్చుదునా ? మెచ్చను.

The apostle rebukes the disorders in their partaking of the Lord's supper. The ordinances of Christ, if they do not make us better, will be apt to make us worse. If the use of them does not mend, it will harden. Upon coming together, they fell into divisions, schisms. Christians may separate from each other's communion, yet be charitable one towards another; they may continue in the same communion, yet be uncharitable. This last is schism, rather than the former. There is a careless and irregular eating of the Lord's supper, which adds to guilt. Many rich Corinthians seem to have acted very wrong at the Lord's table, or at the love-feasts, which took place at the same time as the supper. The rich despised the poor, and ate and drank up the provisions they brought, before the poor were allowed to partake; thus some wanted, while others had more than enough. What should have been a bond of mutual love and affection, was made an instrument of discord and disunion. We should be careful that nothing in our behaviour at the Lord's table, appears to make light of that sacred institution.

He reminds them of the nature and design of its institution.
(23-26) And directs how to attend upon it in a due manner. (27-34) For I
have received of the Lord that which also I delivered unto you, That
the Lord Jesus the same night in which he was betrayed took bread:
24 And when he had given thanks, he brake it, and said, Take, eat:
this is my body, which is broken for you: this do in remembrance of
me. *25* After the same manner also he took the cup, when he had

supped, saying, This cup is the new testament in my blood: this do ye,
as oft as ye drink it, in remembrance of me. *26* For as often as ye eat
this bread, and drink this cup, ye do shew the Lord's death till he
come. *27* Wherefore whosoever shall eat this bread, and drink this
cup of the Lord, unworthily, shall be guilty of the body and blood of
the Lord. *28* But let a man examine himself, and so let him eat of that
bread, and drink of that cup. *29* For he that eateth and drinketh
unworthily, eateth and drinketh damnation to himself, not discerning
the Lord's body. *30* For this cause many are weak and sickly among
you, and many sleep. *31* For if we would judge ourselves, we should
not be judged. *32* But when we are judged, we are chastened of the
Lord, that we should not be condemned with the world. *33* Wherefore,
my brethren, when ye come together to eat, tarry one for another.
34 And if any man hunger, let him eat at home; that ye come not
together unto condemnation.

23 నేను మీకు అప్పగించిన దానిని ప్రభువు వలన పొందితిని. ప్రభువైన యేసు
తాను అప్పగింపబడిన రాత్రి, ఒక రొట్టెను ఎత్తికొని కృతజ్ఞతాస్తుతులు చెల్లించి, 24 దానిని
విరిచి, ఇది మీకొరకైన నా శరీరము – నన్ను జ్ఞాపకము చేసుకొనుటకై దీనిని చేయుడని
చెప్పెను. 25 ఆ ప్రకారమే భోజనమైన పిమ్మట ఆయన పాత్రను ఎత్తికొని – ఈ పాత్ర నా
రక్తము వలననైన క్రొత్త నిబంధన, మీరు దీనిలోనిది త్రాగునప్పుడెల్ల నన్ను జ్ఞాపకము
చేసుకొనుటకై దీనిని చేయుడని చెప్పెను. 26 మీరు ఈ రొట్టెను తిని ఈ పాత్ర లోనిది
త్రాగునప్పుడెల్ల ప్రభువు వచ్చువరకు ఆయన మరణమును ప్రచురించుదురు. 27 కాబట్టి
ఎవడు అయోగ్యముగా ప్రభువు యొక్క రొట్టెను తినునో లేక ఆయన పాత్రలోనిది త్రాగునో
వాడు ప్రభువు యొక్క శరీరమును గూర్చియు రక్తమును గూర్చియు అపరాధి యగును. 28
కాబట్టి ప్రతి మనుష్యుడు, తన్ను తాను పరీక్షించు కొనవలెను. ఆలాగు చేసి ఆ రొట్టెను తిని
ఆ పాత్రలోనిది త్రాగవలెను. 29 ప్రభువు శరీరమని వివేచింపక తిని త్రాగువాడు తనకు
శిక్షావిధి కలుగుటకే తిని త్రాగుచున్నాడు. 30 ఇందువలననే మీలో అనేకులు బలహీనులును
రోగులునై యున్నారు, చాలమంది నిద్రించుచున్నారు. 31 అయితే మనలను మనమే
విమర్శించుకొనిన యెడల తీర్పు పొందక పోదుము. 32 మనము తీర్పు పొందిన యెడల
లోకముతో పాటు మనకు శిక్షావిధి కలుగకుండునట్లు ప్రభువుచేత శిక్షింపబడుచున్నాము.
33 కాబట్టి నా సహోదరులారా, భోజనము చేయుటకు మీరు కూడి వచ్చినప్పుడు ఒకనికొరకు
ఒకడు కనిపెట్టుకొని యుండుడి. 34 మీరు కూడి వచ్చుట శిక్షావిధికి కారణము కాకుండునట్లు
ఎవడైనను ఆకలి గొనిన యెడల తన ఇంటనే భోజనము చేయవలెను. నేను వచ్చినప్పుడు
మిగిలిన సంగతులను క్రమపరతును.

The apostle describes the sacred ordinance, of which he had the knowledge by revelation from Christ. As to the visible signs, these are the bread and wine. What is eaten is called bread, though at the same time it is said to be the body of the Lord, plainly showing that the apostle did not mean that the bread was changed into flesh. St. Matthew tells us, our Lord bid them all drink of the cup, ch. matthew 26:27 , as if he would, by this expression, provide against any believer being deprived of the cup. The things signified by these outward signs, are Christ's body and blood, his body

broken, his blood shed, together with all the benefits which flow from his death and sacrifice. Our Saviour's actions were, taking the bread and cup, giving thanks, breaking the bread, and giving both the one and the other.

1 CORINTHIANS 12

The variety of use of spiritual gifts are shown. (1-11) Now
concerning spiritual gifts, brethren, I would not have you ignorant.
2 Ye know that ye were Gentiles, carried away unto these dumb idols,
even as ye were led. *3* Wherefore I give you to understand, that no
man speaking by the Spirit of God calleth Jesus accursed: and that no
man can say that Jesus is the Lord, but by the Holy Ghost. *4* Now
there are diversities of gifts, but the same Spirit. *5* And there are
differences of administrations, but the same Lord. *6* And there are
diversities of operations, but it is the same God which worketh all in
all. *7* But the manifestation of the Spirit is given to every man to profit
withal. *8* For to one is given by the Spirit the word of wisdom; to another
the word of knowledge by the same Spirit; *9* To another faith by the
same Spirit; to another the gifts of healing by the same Spirit; *10* To
another the working of miracles; to another prophecy; to another
discerning of spirits; to another divers kinds of tongues; to another
the interpretation of tongues: *11* But all these worketh that one and
the selfsame Spirit, dividing to every man severally as he will.

12వ అధ్యాయము

ఆత్మ సంబంధమైన వరములు – వాటి ఐక్యము

మరియు సహోదరులారా, ఆత్మసంబంధమైన వరములను గూర్చి మీకు
తెలియకుండుట నా కిష్టము లేదు. 2 మీరు అన్యజనులై ఉన్నప్పుడు మూగ విగ్రహములను
ఆరాధించుటకు ఎటుపడిన అటు నడిపింపబడితిరని మీకు తెలియును. 3 ఇందుచేత దేవుని
ఆత్మ వలన మాటలాడువాడెవడును యేసు శాపగ్రస్తుడని చెప్పడనియు, పరిశుద్ధాత్మ వలన
తప్ప ఎవడును యేసు ప్రభువని చెప్పలేడనియు నేను మీకు తెలియజేయుచున్నాను.
4 కృపావరములు నానా విధములుగా ఉన్నవి గాని ఆత్మ ఒక్కడే. 5 మరియు పరిచర్యలు
నానావిధములుగా ఉన్నవి గాని ప్రభువు ఒక్కడే. 6 నానావిధములైన కార్యములు కలవు
గాని, అందరిలోను అన్నిటిని జరిగించు దేవుడు ఒక్కడే. 7 అయినను అందరి ప్రయోజనము
కొరకు ప్రతివానికి ఆత్మ ప్రత్యక్షత అనుగ్రహింపబడుచున్నది. 8 ఎలాగనగా– ఒకనికి ఆత్మ
మూలముగా బుద్ధివాక్యమును, మరియొకనికి ఆ ఆత్మ ననుసరించిన జ్ఞాన వాక్యమును,
9 మరియొకనికి ఆ ఆత్మ వలననే విశ్వాసమును, మరి యొకనికి ఆ ఒక్క ఆత్మ వలననే
స్వస్థపరచువరములును, 10 మరియొకనికి అద్భుతకార్యములు చేయుశక్తియు, మరియొకనికి
ప్రవచనవరమును, మరియొకనికి ఆత్మలవివేచనయు, మరియొకనికి నానావిధభాషలును
మరియొకనికి భాషల అర్థము చెప్పు శక్తియు అనుగ్రహింపబడియున్నవి. 11 అయినను
వీటినన్నిటిని ఆ ఆత్మ యొక్కడే తన చిత్తము చొప్పున ప్రతివానికి ప్రత్యేకముగా పంచి
ఇచ్చుచు కార్యసిద్ధి కలుగజేయుచున్నాడు.

Spiritual gifts were extraordinary powers bestowed in the first ages, to convince unbelievers, and to spread the gospel. Gifts and graces greatly differ. Both were freely given of God. But where grace is given, it is for the salvation of those who have it. Gifts are for the advantage and salvation of others; and there may be great gifts where there is no grace. The extraordinary gifts of the Holy Spirit were chiefly exercised in the public assemblies, where the Corinthians seem to have made displays of them, wanting in the spirit of piety, and of Christian love. While heathens, they had not been influenced by the Spirit of Christ. No man can call Christ Lord, with believing dependence upon him, unless that faith is wrought by the Holy Ghost. No man could believe with his heart, or prove by a miracle, that Jesus was Christ, unless by the Holy Ghost. There are various gifts, and various offices to perform, but all proceed from one God, one Lord, one Spirit; that is, from the Father, Son, and Holy Ghost, the origin of all spiritual blessings. No man has them merely for himself. The more he profits others, the more will they turn to his own account. The gifts mentioned appear to mean exact understanding, and uttering the doctrines of the Christian religion; the knowledge of mysteries, and skill to give advice and counsel. Also the gift of healing the sick, the working of miracles, and to explain Scripture by a peculiar gift of the Spirit, and ability to speak and interpret languages. If we have any knowledge of the truth, or any power to make it known, we must give all the glory of God. The greater the gifts are, the more the possessor is exposed to temptations, and the larger is the measure of grace needed to keep him humble and spiritual; and he will meet with more painful experiences and humbling dispensations. We have little cause to glory in any gifts bestowed on us, or to despise those who have them not.

In the human body every member has its place and use. (12-26)
For as the body is one, and hath many members, and all the members
of that one body, being many, are one body: so also is Christ. *13* For
by one Spirit are we all baptized into one body, whether we be Jews or
Gentiles, whether we be bond or free; and have been all made to drink
into one Spirit. *14* For the body is not one member, but many. *15* If
the foot shall say, Because I am not the hand, I am not of the body; is
it therefore not of the body? *16* And if the ear shall say, Because I am
not the eye, I am not of the body; is it therefore not of the body? *17* If
the whole body were an eye, where were the hearing? If the whole were
hearing, where were the smelling? *18* But now hath God set the
members every one of them in the body, as it hath pleased him. *19* And
if they were all one member, where were the body? *20* But now are
they many members, yet but one body. *21* And the eye cannot say
unto the hand, I have no need of thee: nor again the head to the feet,
I have no need of you. *22* Nay, much more those members of the body,
which seem to be more feeble, are necessary: *23* And those members
of the body, which we think to be less honourable, upon these we
bestow more abundant honour; and our uncomely parts have more
abundant comeliness. *24* For our comely parts have no need: but God
hath tempered the body together, having given more abundant honour
to that part which lacked: *25* That there should be no schism in the
body; but that the members should have the same care one for another.
26 And whether one member suffer, all the members suffer with it; or
one member be honoured, all the members rejoice with it.

శరీరమును గూర్చిన సాదృశ్యము

12 ఏలాగు శరీరము ఏకమైయున్నాను అనేక అవయవములు కలిగియున్నదో, ఏలాగు శరీరము యొక్క అవయవములన్నియు అనేకములై యున్నను, ఒక్క శరీరమై యున్నవో ఆలాగే క్రీస్తు ఉన్నాడు. 13 ఏలాగనగా- యూదులమైనను, గ్రీసు దేశస్థులమైనను, దాసులమైనను, స్వతంతులమైనను, మనమందరము ఒక్క శరీరములోనికి ఒక్క ఆత్మయందే బాప్తిస్మము పొందితిమి. మనమందరము ఒక్క ఆత్మను పానము చేసిన వారమైతిమి. 14 శరీరమొక్కటే అవయవముగా ఉండక అనేకమైన అవయవములుగా ఉన్నది. 15 నేను చెయ్యి కాను గనుక శరీరములోని దానను కానని పాదము చెప్పినంత మాత్రమున శరీరములోనిది కాకపోలేదు. 16 మరియు నేను కన్ను గాను గనుక శరీరములోని దానను కానని చెవి చెప్పినంత మాత్రమున శరీరములోనిది కాకపోలేదు. 17 శరీర మంతయు కన్నైతే వినుట ఎక్కడ? అంతయు వినుటయైతే వాసన చూచుట ఎక్కడ? 18 అయితే దేవుడు అవయవములలో ప్రతి దానిని తన చిత్త ప్రకారము శరీరములో నుంచెను. 19 అవన్నియు ఒక్క అవయవమైతే శరీర మెక్కడ? అవయవములు అనేకములైనను శరీరమొక్కటే, 20 గనుక కన్ను చేతితో నీవు నాకక్కరలేదని చెప్పజాలదు. 21 తల పాదములతో మీరు నాకక్కర లేదని చెప్పజాలదు. 22 అంతేకాదు శరీరము యొక్క అవయవములలో ఏవి మరి బలహీనములుగా కనపడునో అవి మరి అవశ్యకములే. 23 శరీరములో ఏ అవయవములు ఘనత లేనివని తలంతుమో ఆ అవయవములను మరి ఎక్కువగా ఘనపరచుచున్నాము. సుందరములు కాని మన అవయవములకు ఎక్కువైన సౌందర్యము కలుగును. 24 సుందరములైన మన అవయవములకు ఎక్కువ సౌందర్య మక్కరలేదు. 25 అయితే శరీరములో వివాదము లేక అవయవములు ఒకదాని నొకటి ఏకముగా పరామర్శించులాగున దేవుడు తక్కువ దానికే ఎక్కువ ఘనత కలుగజేసి శరీరమును అమర్చియున్నాడు. 26 కాగా ఒక అవయవము శ్రమ పడినప్పుడు అవయవములన్నియు దానితో కూడ శ్రమపడును. ఒక అవయవము ఘనత పొందినప్పుడు అవయవములన్నియు దానితో కూడ సంతోషించును.

Christ and his church form one body, as Head and members. Christians become members of this body by baptism. The outward rite is of Divine institution; it is a sign of the new birth, and is called therefore the washing of regeneration, titus 3:5 . But it is by the Spirit, only by the renewing of the Holy Ghost, that we are made members of Christ's body. And by communion with Christ at the Lord's supper, we are strengthened, not by drinking the wine, but by drinking into one Spirit. Each member has its form, place, and use. The meanest makes a part of the body.

This is applied to the church of Christ. (27-30) And there is something more excellent than spiritual gifts. (31) Now ye are the body of Christ, and members in particular. *28* And God hath set some in

the church, first apostles, secondarily prophets, thirdly teachers, after that miracles, then gifts of healings, helps, governments, diversities of tongues. *29* Are all apostles? are all prophets? are all teachers? are all workers of miracles? *30* Have all the gifts of healing? do all speak with tongues? do all interpret? *31* But covet earnestly the best gifts: and yet shew I unto you a more excellent way.

27 అటువలె మీరు క్రీస్తు యొక్క శరీరమై యుండి వేర్వేరుగా అవయవములై యున్నారు. 28 మరియు దేవుడు సంఘములో మొదట కొందరిని అపొస్తలులు గాను, పిమ్మట కొందరిని ప్రవక్తలు గాను, పిమ్మట కొందరిని బోధకులు గాను, అటుపిమ్మట కొందరిని అద్భుతములు చేయువారిని గాను, తరువాత కొందరిని స్వస్థపరచు కృపావరములు గలవారినిగాను, కొందరిని ఉపకారములు చేయువారిని గాను, కొందరిని ప్రభుత్వములు చేయువారినిగాను, కొందరిని నానాభాషలు మాటలాడు వారినిగాను నియమించెను. 29 అందరు అపొస్తలులా? అందరు ప్రవక్తలా? అందరు బోధకులా? అందరు అద్భుతములు చేయువారా? అందరు స్వస్థపరచు కృపావరములు కలవారా? అందరు భాషలతో మాటలాడుచున్నారా ? 30 అందరు ఆ భాషల అర్థము చెప్పుచున్నారా? 31 కృపావరములలో శ్రేష్ఠమైన వాటిని ఆసక్తితో అపేక్షించుడి. ఇదియును గాక సర్వోత్తమమైన మార్గమును మీకు చూపుచున్నాను.

Contempt, hatred, envy, and strife, are very unnatural in Christians. It is like the members of the same body being without concern for one another, or quarrelling with each other. The proud, contentious spirit that prevailed, as to spiritual gifts, was thus condemned. The offices and gifts, or favours, dispensed by the Holy Spirit, are noticed. Chief ministers; persons enabled to interpret Scripture; those who laboured in word and doctrine; those who had power to heal diseases; such as helped the sick and weak; such as disposed of the money given in charity by the church, and managed the affairs of the church; and such as could speak divers languages. What holds the last and lowest rank in this list, is the power to speak languages; how vain, if a man does so merely to amuse or to exalt himself! See the distribution of these gifts, not to every one alike, ver. 29,30 . This were to make the church all one, as if the body were all ear, or all eye. The Spirit distributes to every one as he will. We must be content though we are lower and less than others.

1 CORINTHIANS 13

The necessity and advantage of the grace of love. (1-3) Though I speak with the tongues of men and of angels, and have not charity, I am become as sounding brass, or a tinkling cymbal. *2* And though I have the gift of prophecy, and understand all mysteries, and all knowledge; and though I have all faith, so that I could remove mountains, and have not charity, I am nothing. *3* And though I bestow all my goods to feed the poor, and though I give my body to be burned, and have not charity, it profiteth me nothing.

13వ అధ్యాయము

ప్రేమ అన్నిటికంటె శ్రేష్ఠమైనది

మనుష్యుల భాషలతోను దేవదూతల భాషలతోను నేను మాటలాడినను, ప్రేమలేని వాడనైతే మ్రోగెడు కంచును గణగణ లాడు తాళమునై యుందును. 2 ప్రవచించు కృపావరము కలిగి మర్మములన్నియు జ్ఞానమంతయు యెరిగిన వాడనైనను, కొండలను పెకలింపగల పరిపూర్ణ విశ్వాసము గలవాడనైనను, ప్రేమలేని వాడనైతే నేను వ్యర్థుడను.

The excellent way had in view in the close of the former chapter, is not what is meant by charity in our common use of the word, almsgiving, but love in its fullest meaning; true love to God and man. Without this, the most glorious gifts are of no account to us, of no esteem in the sight of God.

Its excellency represented by its properties and effects; (4-7) Charity suffereth long, and is kind; charity envieth not; charity vaunteth not itself, is not puffed up, *5* Doth not behave itself unseemly, seeketh not her own, is not easily provoked, thinketh no evil; *6* Rejoiceth not in iniquity, but rejoiceth in the truth; *7* Beareth all things, believeth all things, hopeth all things, endureth all things.

3 బీదల పోషణ కొరకు నా ఆస్తినంతయు ఇచ్చినను, కాల్చబడుటకు నా శరీరమును అప్పగించినను, ప్రేమ లేనివాడనైతే నాకు ప్రయోజన మేమియు లేదు. 4 ప్రేమ దీర్ఘకాలము సహించును, దయ చూపించును. ప్రేమ మత్సరపడదు. ప్రేమ డంబముగా ప్రవర్తించదు; అది ఉప్పొంగదు. 5 అమర్యాదగా నడువదు; స్వప్రయోజనమును విచారించుకొనదు; త్వరగా కోపపడదు.; అపకారమును మనస్సులో ఉంచుకొనదు. 6 దుర్నీతి విషయమై సంతోషపడక సత్యమునందు సంతోషించును. 7 అన్నిటికి తాళుకొనును, అన్నిటిని నమ్మును; అన్నిటిని నిరీక్షించును; అన్నిటిని ఓర్చును.

Some of the effects of charity are stated, that we may know whether we have this grace; and that if we have not, we may not rest till we have it. This love is a clear proof of regeneration, and is a touchstone of our professed faith in Christ. In this beautiful description of the nature and effects of love, it is meant to show the Corinthians that their conduct had, in many respects, been a contrast to it. Charity is an utter enemy to selfishness; it does not desire or seek its own praise, or honour, or profit, or pleasure. Not that charity destroys all regard to ourselves, or that the charitable man should neglect himself and all his interests. But charity never seeks its own to the hurt of others, or to neglect others. It ever prefers the welfare of others to its private advantage. How good-natured and amiable is Christian charity!

and by its abiding, and its superiority. (8-13) Charity never faileth: but whether there be prophecies, they shall fail; whether there be tongues, they shall cease; whether there be knowledge, it shall vanish away. 9 For we know in part, and we prophesy in part. 10 But when that which is perfect is come, then that which is in part shall be done away. 11 When I was a child, I spake as a child, I understood as a child, I thought as a child: but when I became a man, I put away childish things. 12 For now we see through a glass, darkly; but then face to face: now I know in part; but then

shall I know even as also I am known. 13 And now abideth faith, hope, charity, these three; but the greatest of these is charity.

8 ప్రేమ శాశ్వత కాలముండును. ప్రవచనములైనను నిరర్థకములగును; భాషలైనను నిలిచిపోవును; జ్ఞానమైనను నిరర్థకమగును. 9 మనము కొంతమట్టుకు ఎరుగుదుము. కొంతమట్టుకు ప్రవచించుచున్నాము గాని, 10 పూర్ణమైనది వచ్చినప్పుడు పూర్ణము కానిది నిరర్థకమగును. 11 నేను పిల్లవాడనై యున్నప్పుడు పిల్లవానివలె మాటలాడితిని, పిల్లవానివలె తలంచితిని, పిల్లవానివలె యోచించితిని, ఇప్పుడు పెద్దవాడనై పిల్లవాని చేష్టలు మానివేసితిని. 12 ఇప్పుడు అద్దములో చూచినట్టు సూచనగా చూచుచున్నాము. అప్పుడు ముఖాముఖిగా చూతుము. ఇప్పుడు కొంతమట్టుకే ఎరిగియున్నాను; అప్పుడు నేను పూర్తిగా ఎరుగబడిన ప్రకారము పూర్తిగా ఎరుగుదును. 13 కాగా విశ్వాసము, నిరీక్షణ, ప్రేమ ఈ మూడును నిలుచును. వీటిలో శ్రేష్ఠమైనది ప్రేమయే

Charity is much to be preferred to the gifts on which the Corinthians prided themselves. From its longer continuance. It is a grace, lasting as eternity. The present state is a state of childhood, the future that of manhood. Such is the difference between earth and heaven. What narrow views, what confused notions of things, have children when compared with grown men! Thus shall we think of our most valued gifts of this world, when we come to heaven. All things are dark and confused now, compared with what they will be hereafter. They can only be seen as by the reflection in a mirror, or in the description of a riddle; but hereafter our knowledge will be free from all obscurity and error. It is the light of heaven only, that will remove all clouds and darkness that hide the face of God from us. To sum up the excellences of charity, it is preferred not only to gifts, but to other graces, to faith and hope. Faith fixes on the Divine revelation, and assents thereto, relying on the Divine Redeemer. Hope fastens on future happiness, and waits for that; but in heaven, faith will be swallowed up in actual sight, and hope in enjoyment. There is no room to believe and hope, when we see and enjoy. But there, love will be made perfect. There we shall perfectly love God. And there we shall perfectly love one another. Blessed state! how much surpassing the best below! God is love, 1 john 4:8,16 . Where God is to be seen as he is, and face to face, there charity is in its greatest height; there only will it be perfected.

1 CORINTHIANS 14

Prophecy preferred to the gift of tongues. (1-5) Follow after charity, and desire spiritual gifts, but rather that ye may prophesy. *2* For he that speaketh in an unknown tongue speaketh not unto men, but unto God: for no man understandeth him; howbeit in the spirit he speaketh mysteries. *3* But he that prophesieth speaketh unto men to edification, and exhortation, and comfort. *4* He that speaketh in an unknown tongue edifieth himself; but he that prophesieth edifieth the church. *5* I would that ye all spake with tongues, but rather that ye prophesied: for greater is he that prophesieth than he that speaketh with tongues, except he interpret, that the church may receive edifying

14వ అధ్యాయము

ప్రవచన వరములు, భాషలు

ప్రేమ కలిగి యుండుటకు ప్రయాసపడుడి. ఆత్మ సంబంధమైన వరములను ఆసక్తితో
అపేక్షించుడి; విశేషముగా మీరు ప్రవచనవరము అపేక్షించుడి. 2 ఎందుకనగా భాషతో
మాటలాడువాడు మనుష్యులతో కాదు దేవునితో మాటలాడుచున్నాడు; మనుష్యుడెవడును
గ్రహింపడు గాని వాడు ఆత్మవలన మర్మములను పలుకుచున్నాడు. 3 క్షేమాభివృద్ధియు,
హెచ్చరికయు ఆదరణయు కలుగునట్లు, ప్రవచించువాడు మనుష్యులతో మాటలాడుచున్నాడు.
4 భాషతో మాటలాడువాడు తనకే క్షేమాభివృద్ధి కలుగజేసికొనును గాని ప్రవచించువాడు
సంఘమునకు క్షేమాభివృద్ధి కలుగజేయును. 5 మీరందరు భాషలతో మాటలాడవలెనని
కోరుచున్నాను గాని మీరు ప్రవచింపవలెనని మరి విశేషముగా కోరుచున్నాను. సంఘము
క్షేమాభివృద్ధి పొందు నిమిత్తము భాషలతో మాటలాడువాడు అర్థము చెప్పితేనే గాని, వాని
కంటే ప్రవచించు వాడే శ్రేష్ఠుడు.

Prophesying, that is, explaining Scripture, is compared with speaking with tongues. This drew attention, more than the plain interpretation of Scripture; it gratified pride more, but promoted the purposes of Christian charity less; it would not equally do good to the souls of men. What cannot be understood, never can edify. No advantage can be reaped from the most excellent discourses, if delivered in language such as the hearers cannot speak or understand.

The unprofitableness of speaking in unknown languages. (6-14)
Now, brethren, if I come unto you speaking with tongues, what shall
I profit you, except I shall speak to you either by revelation, or by
knowledge, or by prophesying, or by doctrine? *7* And even things
without life giving sound, whether pipe or harp, except they give a
distinction in the sounds, how shall it be known what is piped or
harped? *8* For if the trumpet give an uncertain sound, who shall prepare
himself to the battle? *9* So likewise ye, except ye utter by the tongue
words easy to be understood, how shall it be known what is spoken?
for ye shall speak into the air. *10* There are, it may be, so many kinds
of voices in the world, and none of them is without signification.
11 Therefore if I know not the meaning of the voice, I shall be unto him
that speaketh a barbarian, and he that speaketh shall be a barbarian
unto me. *12* Even so ye, forasmuch as ye are zealous of spiritual gifts,
seek that ye may excel to the edifying of the church. *13* Wherefore let
him that speaketh in an unknown tongue pray that he may interpret.
14 For if I pray in an unknown tongue, my spirit prayeth, but my
understanding is unfruitful.

6 సహోదరులారా, ఆలోచించుడి. భాషలతో మాటలాడుచు నేను మీయొద్దకు వచ్చి
సత్యమును బయలుపరచవలెననియైనను జ్ఞానోపదేశము చేయవలెనని యైనను,
ప్రవచింపవలెననియైనను, బోధింపవలెననియైనను మీతో మాటలాడక పోయిన యెడల
నా వలన మీకు ప్రయోజనమేమి? 7 పిల్లనగ్రోవి గాని, వీణె గాని నిర్జీవ వస్తువులు

నాదమిచ్చునప్పుడు స్వరములలో బేధము కలుగజేయనియెడల ఊదినదేదో, మీటినదేదో
ఏలాగు తెలియును? 8 మరియు బూర స్పష్టము కాని ధ్వని ఇచ్చినప్పుడు, యుద్ధమున
కెవడు సిద్ధపడును? 9 ఆలాగే మీరు స్పష్టమైన మాటలు నాలుకతో పలికితే గాని, పలికినది
ఏలాగు తెలియును? మీరు గాలితో మాటలాడుచున్నట్టుందురు. 10 లోకమందు ఎన్నో
విధములగు భాషలున్నను వాటిలో ఒకటైనను సృష్టము కానిదైయుండదు. 11 మాటల
అర్థము నాకు తెలియకుండిన యెడల మాటలాడు వానికి నేను పరదేశినై యుందును.
మాటలాడువాడు నాకు పరదేశిగా ఉండును. 12 మీరు ఆత్మసంబంధమైన వరముల విషయమై
ఆసక్తి గలవారు గనుక సంఘమునకు క్షేమాభివృద్ధి కలుగు నిమిత్తము అవి మీకు విస్తరించునట్లు
ప్రయత్నము చేయుడి. 13 భాషతో మాటలాడువాడు అర్థము చెప్పు శక్తి కలుగుటకై ప్రార్థన
చేయవలెను. 14 నేను భాషతో ప్రార్థన చేసిన యెడల నా ఆత్మ ప్రార్థన చేయును గాని నా
మనస్సు ఫలవంతముగా ఉండదు.

Even an apostle could not edify, unless he spoke so as to be understood by his hearers. To speak words that have no meaning to those who hear them, is but speaking into the air. That cannot answer the end of speaking, which has no meaning; in this case, speaker and hearers are barbarians to each other. All religious services should be so performed in Christian assemblies, that all may join in, and profit by them. Language plain and easy to be understood, is the most proper for public worship, and other religious exercises.

Exhortations to worship that can be understood. (15-25) What is
it then? I will pray with the spirit, and I will pray with the understanding
also: I will sing with the spirit, and I will sing with the understanding
also. *16* Else when thou shalt bless with the spirit, how shall he that
occupieth the room of the unlearned say Amen at thy giving of thanks,
seeing he understandeth not what thou sayest? *17* For thou verily
givest thanks well, but the other is not edified. *18* I thank my God, I
speak with tongues more than ye all: *19* Yet in the church I had rather
speak five words with my understanding, that by my voice I might
teach others also, than ten thousand words in an unknown tongue.
20 Brethren, be not children in understanding: howbeit in malice be
ye children, but in understanding be men. 21 In the law it is written,
With men of other tongues and other lips will I speak unto this people;
and yet for all that will they not hear me, saith the Lord. *22* Wherefore
tongues are for a sign, not to them that believe, but to them that believe
not: but prophesying serveth not for them that believe not, but for
them which believe. *23* If therefore the whole church be come together
into one place, and all speak with tongues, and there come in those
that are unlearned, or unbelievers, will they not say that ye are mad?
24 But if all prophesy, and there come in one that believeth not, or
one unlearned, he is convinced of all, he is judged of all: *25* And thus
are the secrets of his heart made manifest; and so falling down on his
face he will worship God, and report that God is in you of a truth.

15 కాబట్టి ఆత్మతో ప్రార్థన చేతును, మనస్సుతోను ప్రార్థన చేతును; ఆత్మతో పాడుదును మనస్సుతోను పాడుదును. 16 లేనియెడల నీవు ఆత్మతో స్తోత్రము చేసినప్పుడు ఉపదేశము పొందనివాడు నీవు చెప్పుదానిని గ్రహింపలేడు గనుక నీవు కృతజ్ఞతాస్తుతులు చెల్లించినపుడు – ఆమేన్ అని వాడేలాగు పలుకును ? 17 నీవైతే బాగుగానే కృతజ్ఞతాస్తుతులు చెల్లించుచున్నావు కాని ఎదుటివాడు క్షేమాభివృద్ధి పొందడు. 18 నేను మీ అందరి కంటె ఎక్కువగా భాషలతో మాటలాడుచున్నాను, అందుకు దేవుని స్తుతించెదను. 19 అయినను సంఘములో భాషతో పదివేల మాటలు పలుకుట కంటే, ఇతరులకు బోధ కలుగునట్లు నా మనస్సుతో అయిదు మాటలు పలుకుట మేలు. 20 సహోదరులారా, మీరు బుద్ధి విషయమై, పసిపిల్లలు కాక దుష్టత్వము విషయమై, శిశువులుగా ఉండుడి. బుద్ధి విషయమై పెద్దవారలై యుండుడి. 21 అన్యభాషలు మాటలాడు జనుల ద్వారాను, పరజనుల పెదవుల ద్వారాను ఈ జనులతో మాటలాడుదును; అప్పటికైనను వారు నా మాట వినక పోదురు అని ప్రభువు చెప్పుచున్నాడని ధర్మశాస్త్రములో వ్రాయబడియున్నది. 22 కాబట్టి, భాషలు విశ్వాసులకు కాదు అవిశ్వాసులకే సూచకమైయున్నది. ప్రవచించుట అవిశ్వాసులకు కాదు విశ్వాసులకే సూచకయైయున్నది. 23 సంఘమంతయు ఏకముగా కూడి అందరూ భాషలతో మాటలాడుచుండగా ఉపదేశము పొందని వారైనను, అవిశ్వాసులైనను లోపలికి వచ్చిన యెడల మీరు వెర్రి మాటలాడుచున్నారని అనుకొందురు గదా ? 24 అయితే అందరు ప్రవచించు చుండగా అవిశ్వాసియైనను ఉపదేశము పొందనివారైనను, లోపలికి వచ్చిన యెడల, అందరి బోధ వలన తాను పాపినని గ్రహించి, అందరి వలన విమర్శింపబడును. 25 అప్పుడతని హృదయ రహస్యములు బయలుపడును. ఇందువలన దేవుడు నిజముగా మీలో ఉన్నాడని ప్రచురము చేయుచు అతడు సాగిలపడి దేవునికి నమస్కారము చేయును.

There can be no assent to prayers that are not understood. A truly Christian minister will seek much more to do spiritual good to men's souls, than to get the greatest applause to himself. This is proving himself the servant of Christ. Children are apt to be struck with novelty; but do not act like them. Christians should be like children, void of guile and malice; yet they should not be unskilful as to the word of righteousness, but only as to the arts of mischief. It is a proof that a people are forsaken of God, when he gives them up to the rule of those who teach them to worship in another language. They can never be benefitted by such teaching. Yet thus the preachers did who delivered their instructions in an unknown tongue. Would it not make Christianity ridiculous to a heathen, to hear the ministers pray or preach in a language which neither he nor the assembly understood? But if those who minister, plainly interpret Scripture, or preach the great truths and rules of the gospel, a heathen or unlearned person might become a convert to Christianity. His conscience might be touched, the secrets of his heart might be revealed to him, and so he might be brought to confess his guilt, and to own that God was present in the assembly. Scripture truth, plainly and duly taught, has a wonderful power to awaken the conscience and touch the heart.

Disorders from vain display of gifts; (26-33) How is it then, brethren? when ye come together, every one of you hath a psalm, hath a doctrine, hath a tongue, hath a revelation, hath an interpretation. Let all things be done unto edifying. *27* If any man speak in an unknown tongue, let it be by two, or at the most by three, and that by course; and let one interpret. *28* But if there be no interpreter, let him keep silence in the church; and let him speak to himself, and to God. *29* Let the prophets speak two or three, and let the other judge. *30* If any thing be revealed to another that sitteth by, let the first hold his peace. *31* For ye may all prophesy one by one, that all may learn, and all may be comforted. *32* And the spirits of the prophets are subject to the prophets. *33* For God is not the author of confusion, but of peace, as in all churches of the saints.

ఆరాధన క్రమము అవసరము

26 సహోదరులారా, ఇప్పుడు మీలో ఏమి జరుగుచున్నది ? మీరు కూడి వచ్చునప్పుడు ఒకడు ఒక కీర్తన పాడవలెనని యున్నాడు, మరియొకడు బోధింపవలెనని యున్నాడు, మరియొకడు తనకు బయలు పరచబడినది ప్రకటన చేయవలెనని యున్నాడు. మరియొకడు భాషతో మాటలాడవలెనని యున్నాడు; మరియొకడు అర్థము చెప్పవలెనని యున్నాడు. సరే, సమస్తమును క్షేమాభివృద్ధి కలుగుటకై జరుగనీయుడి. 27 భాషతో ఎవడైనను మాటలాడితే ఇద్దరు, అవసరమైన యెడల ముగ్గురికి మించకుండ వంతుల చొప్పున మాటలాడవలెను. ఒకడు అర్థము చెప్పవలెను. 28 అర్థము చెప్పువాడు లేనియెడల అతడు సంఘములో మౌనముగా ఉండవలెను గాని, తనతోను దేవునితోను మాటలాడుకొనవచ్చును. 29 ప్రవక్తలు ఇద్దరు ముగ్గురు మాటలాడవచ్చును. తక్కినవారు వివేచింపవలెను. 30 అయితే కూర్చున్న మరియొకనికి ఏదైనను బయలు పరచబడినయెడల మొదటి వాడు మౌనముగా ఉండవలెను. 31 అందరు నేర్చుకొనునట్లును, అందరు హెచ్చరిక పొందునట్లును మీరందరు ఒకని తరువాత మరియొకడు ప్రవచింపవచ్చును. 32 మరియు ప్రవక్తల ఆత్మలు ప్రవక్తల స్వాధీనము లోనున్నవి. 33 ఆలాగే పరిశుద్ధుల సంఘములన్నిటిలో దేవుడు సమాధానమునకే కర్త గాని అల్లరికి కర్తగాడు.

Religious exercises in public assemblies should have this view; Let all be done to edifying. As to the speaking in an unknown tongue, if another were present who could interpret, two miraculous gifts might be exercised at once, and thereby the church be edified, and the faith of the hearers confirmed at the same time. As to prophesying, two or three only should speak at one meeting, and this one after the other, not all at once. The man who is inspired by the Spirit of God will observe order and decency in delivering his revelations. God never teaches men to neglect their duties, or to act in any way unbecoming their age or station.

and from women speaking in the church. (34-40) Let your women keep silence in the churches: for it is not permitted unto them to speak; but they are commanded to be under obedience, as also saith the law. *35* And if they will learn any thing, let them ask their husbands at home: for it is a shame for women to speak in the church. 36 What?

came the word of God out from you? or came it unto you only? *37* If any man think himself to be a prophet, or spiritual, let him acknowledge that the things that I write unto you are the commandments of the Lord. *38* But if any man be ignorant, let him be ignorant. *39* Wherefore, brethren, covet to prophesy, and forbid not to speak with tongues. *40* Let all things be done decently and in order.

34 స్త్రీలు సంఘములలో మౌనముగా ఉండవలెను; వారు లోబడియుండవలసినదే గాని, మాటలాడుటకు వారికి సెలవు లేదు. ఈలాగు ధర్మశాస్త్రమును చెప్పుచున్నది. 35. వారు ఏమైనను నేర్చుకొనగోరినయెడల, ఇంట తమ తమ భర్తల నడుగవలెను; సంఘములో స్త్రీ మాటలాడుట అవమానము. 36 దేవుని వాక్యము మీ యొద్దనుండియే బయలువెళ్ళెనా? మీ యొద్దకు మాత్రమే వచ్చెనా? 37 ఎవడైనను తాను ప్రవక్తననియైనను, ఆత్మ సంబంధిననియైనను తలంచుకొనిన యెడల, నేను మీకు వ్రాయుచున్నవి ప్రభువు యొక్క ఆజ్ఞలను అతడు దృఢముగా తెలిసికొనవలెను. 38 ఎవడైనను తెలియని వాడైతే తెలియని వాడుగానే యుండనిమ్ము. 39 కాబట్టి నా సహోదరులారా, ప్రవచించుట ఆసక్తితో అపేక్షించుడి. భాషలతో మాటలాడుట ఆటంక పరచకుడి గాని 40 సమస్తమును మర్యాదగాను క్రమముగాను జరుగనియ్యుడి.

When the apostle exhorts Christian women to seek information on religious subjects from their husbands at home, it shows that believing families ought to assemble for promoting spiritual knowledge. The Spirit of Christ can never contradict itself; and if their revelations are against those of the apostle, they do not come from the same Spirit. The way to keep peace, truth, and order in the church, is to seek that which is good for it, to bear with that which is not hurtful to its welfare, and to keep up good behaviour, order, and decency.

1 CORINTHIANS 15

The apostle proves the resurrection of Christ from the dead. (1-11) Moreover, brethren, I declare unto you the gospel which I preached unto you, which also ye have received, and wherein ye stand; *2* By which also ye are saved, if ye keep in memory what I preached unto you, unless ye have believed in vain. *3* For I delivered unto you first of all that which I also received, how that Christ died for our sins according to the scriptures; *4* And that he was buried, and that he rose again the third day according to the scriptures: *5* And that he was seen of Cephas, then of the twelve: *6* After that, he was seen of above five hundred brethren at once; of whom the greater part remain unto this present, but some are fallen asleep. *7* After that, he was seen of James; then of all the apostles. *8* And last of all he was seen of me also, as of one born out of due time. *9* For I am the least of the apostles, that am not meet to be called an apostle, because I persecuted the church of God. *10* But by the grace of God I am what I am: and his grace which was bestowed upon me was not in vain; but I laboured more abundantly than they all: yet not I, but the grace of God which was with me. *11* Therefore whether it were I or they, so we preach, and so ye believed.

15వ అధ్యాయము

మృతుల పునరుత్థానము

మరియు సహోదరులారా, నేను మీకు ప్రకటించిన సువార్తను మీకు తెలియ పరచుచున్నాను. 2 మీరు దానిని అంగీకరించితిరి, దానియందే నిలిచియున్నారు. మీ విశ్వాసము వ్యర్థమైతేనే గాని, నేను ఏ ఉపదేశ రూపముగా సువార్త మీకు ప్రకటించితినో ఆ ఉపదేశమును మీరు గట్టిగా పట్టుకొని యున్నయెడల ఆ సువార్త వలననే మీరు రక్షణపొందువారై యుందురు. 3 నాకియ్యబడిన ఉపదేశమును మొదట మీకప్పగించితిని. అదేమనగా, లేఖనముల ప్రకారము క్రీస్తు మన పాపముల నిమిత్తము మృతిపొందెను, సమాధి చేయబడెను. 4 లేఖనముల ప్రకారము మూడవదినమున లేపబడెను 5 ఆయన కేఫాకును తరువాత పన్నెండుగురికిని కనబడెను. 6 అటుపిమ్మట ఐదువందలకు ఎక్కువైన సహోదరులకు ఒక్క సమయమందే కనబడెను. వీరిలో అనేకులు ఇప్పటి వరకు నిలిచియున్నారు, కొందరు నిద్రించిరి. 7 తరువాత ఆయన యాకోబుకును, అటుతరువాత అపొస్తలులకందరికిని కనబడెను. 8 అందరికి కడపట ఆ కాలమందు పుట్టినట్టున్న నాకును కనబడెను. 9 ఏలయనగా నేను ఆ అపొస్తలులందరిలో తక్కువ వాడను. దేవుని సంఘమును హింసించినందున అపొస్తలుడనబడుటకు యోగ్యుడను కాను. 10 అయినను నేనేమైయున్నానో అది దేవుని కృపవలననే అయియున్నాను. మరియు నాకు అనుగ్రహింపబడిన ఆయన కృప నిష్ఫలము కాలేదు గాని, వారందరికంటె నేనెక్కువగా ప్రయాసపడితిని. ప్రయాసపడినది నేను కాను, నాకు తోడైయున్న దేవుని కృపయే. 11 నేనైననేమి, వారైననేమి, ఆలాగుననే మేము ప్రకటించుచున్నాము, ఆలాగుననే మీరును విశ్వసించితిరి.

The word resurrection, usually points out our existence beyond the grave. Of the apostle's doctrine not a trace can be found in all the teaching of philosophers. The doctrine of Christ's death and resurrection, is the foundation of Christianity. Remove this, and all our hopes for eternity sink at once. And it is by holding this truth firm, that Christians stand in the day of trial, and are kept faithful to God. We believe in vain, unless we keep in the faith of the gospel. This truth is confirmed by Old Testament prophecies; and many saw Christ after he was risen.

Those answered who deny the resurrection of the body. (12-19) Now if Christ be preached that he rose from the dead, how say some among you that there is no resurrection of the dead? *13* But if there be no resurrection of the dead, then is Christ not risen: *14* And if Christ be not risen, then is our preaching vain, and your faith is also vain. *15* Yea, and we are found false witnesses of God; because we have testified of God that he raised up Christ: whom he raised not up, if so be that the dead rise not. *16* For if the dead rise not, then is Christ not raised: *17* And if Christ be not raised, your faith is vain; ye are yet in your sins. *18* Then they also which are fallen asleep in Christ are perished. *19* If in this life only we have hope in Christ, we are of all men most miserable.

12 క్రీస్తు మృతులలో నుండి లేపబడియున్నాడని ప్రకటింపబడుచుండగా మీలో
కొందరు – మృతుల పునరుత్థానము లేదని ఏల చెప్పుచున్నారు? 13 మృతుల పునరుత్థానము
లేనియెడల, క్రీస్తు కూడ లేపబడి యుండలేదు. 14 మరియు క్రీస్తు లేపబడి యుండనియెడల
మేము చేయు ప్రకటన వ్యర్థమే. మీ విశ్వాసమును వ్యర్థమే. 15 దేవుడు క్రీస్తును లేపెనని,
ఆయనను గూర్చి మేము సాక్ష్యము చెప్పి యున్నాము గదా? మృతులు లేపబడని యెడల
దేవుడాయనను లేపలేదు గనుక మేమును దేవుని విషయమై అబద్ధపు సాక్ష్యులముగా
అగపడుచున్నాము. 16 మృతులు లేపబడని యెడల క్రీస్తు కూడ లేపబడ లేదు. 17 క్రీస్తు
లేపబడని యెడల మీ విశ్వాసము వ్యర్థమే, మీరింకను మీ పాపములలోనే యున్నారు.
18 అంతేకాదు, క్రీస్తు నిద్రించిన వారును నశించిరి. 19 ఈ జీవితకాలము మట్టుకే మనము
క్రీస్తునందు నిరీక్షించువారమైనయెడల మనుష్యులందరి కంటె దౌర్భాగ్యులమై యుందుము.

Having shown that Christ was risen, the apostle answers those who said there would be no resurrection. There had been no justification, or salvation, if Christ had not risen. And must not faith in Christ be vain, and of no use, if he is still among the dead? The proof of the resurrection of the body is the resurrection of our Lord. Even those who died in the faith, had perished in their sins, if Christ had not risen. All who believe in Christ, have hope in him, as a Redeemer; hope for redemption and salvation by him; but if there is no resurrection, or future recompence, their hope in him can only be as to this life.

The resurrection of believers to eternal life. (20-34) But now is
Christ risen from the dead, and become the firstfruits of them that
slept. *21* For since by man came death, by man came also the
resurrection of the dead. *22* For as in Adam all die, even so in Christ
shall all be made alive. *23* But every man in his own order: Christ the
firstfruits; afterward they that are Christ's at his coming. *24* Then
cometh the end, when he shall have delivered up the kingdom to God,
even the Father; when he shall have put down all rule and all authority
and power. *25* For he must reign, till he hath put all enemies under
his feet. *26* The last enemy that shall be destroyed is death. *27* For he
hath put all things under his feet. But when he saith all things are put
under him, it is manifest that he is excepted, which did put all things
under him. *28* And when all things shall be subdued unto him, then
shall the Son also himself be subject unto him that put all things
under him, that God may be all in all. *29* Else what shall they do
which are baptized for the dead, if the dead rise not at all? why are
they then baptized for the dead? *30* And why stand we in jeopardy
every hour? *31* I protest by your rejoicing which I have in Christ Jesus
our Lord, I die daily. *32* If after the manner of men I have fought with
beasts at Ephesus, what advantageth it me, if the dead rise not? let us
eat and drink; for to morrow we die. *33* Be not deceived: evil
communications corrupt good manners. *34* Awake to righteousness,
and sin not; for some have not the knowledge of God: I speak this to
your shame

25

20 ఇప్పుడైతే నిద్రించిన వారిలో ప్రథమ ఫలముగా క్రీస్తు మృతులలో నుండి లేపబడి
యున్నాడు. 21 మనుష్యుని ద్వారా మరణము వచ్చెను గనుక మనుష్యుని ద్వారానే మృతుల
పునరుత్థానమును కలిగెను. 22 ఆదామునందు అందరు ఏలాగు మృతిపొంది యున్నారో,
ఆలాగుననే క్రీస్తునందు అందరు బ్రతికింపబడుదురు. 23 ప్రతివాడును తన తన వరుసలోనే
బ్రతికింపబడును, ప్రథమ ఫలము క్రీస్తు; తరువాత క్రీస్తు వచ్చినప్పుడు ఆయన వారు బ్రతికింప
బడుదురు. 24 అటు తరువాత ఆయన సమస్తమైన ఆధిపత్యమును, సమస్తమైన అధికారమును
బలమును కొట్టివేసి తన తండ్రియైన దేవునికి రాజ్యము అప్పగించును. అప్పుడు అంతము
వచ్చును. 25 ఎందుకనగా, తన శత్రువులనదరిని తన పాదముల క్రింద ఉంచువరకు
ఆయన రాజ్య పరిపాలన చేయుచుండవలెను. 26 కడపట నశింపచేయబడు శత్రువు
మరణము. 27 దేవుడు సమస్తమును, క్రీస్తు పాదముల క్రింద లోపరచియుంచెను. సమస్తమును
లోపరచబడియున్నదని చెప్పినప్పుడు ఆయనకు సమస్తమును లోపరచినవాడు తప్ప,
సమస్తమును లోపరచబడి యున్నదను సంగతి విశదమే. 28 మరియు సమస్తమును ఆయనకు
లోపరచబడినప్పుడు దేవుడు సర్వములో సర్వమగు నిమిత్తము కుమారుడు తనకు సమస్తమును
లోపరచిన దేవునికి తానే లోబడును. 29 ఇట్లు కానియెడల మృతులకొరకై బాప్తిస్మము
పొందు వారేమి చేతురు ? మృతులే మాత్రమును లేపబడనియెడల మృతుల కొరకు వారు
బాప్తిస్మము పొందనేల ? 30 మరియు మేము గడియ గడియకు ప్రాణ భయముతో నుండనేల?
31 సహోదరులారా, మన ప్రభువైన క్రీస్తుయేసునందు మిమ్మును గూర్చి నాకు కలిగియున్న
అతిశయము తోడు – నేను దినదినమును చనిపోవుచున్నాను అని చెప్పుదును. 32 మనుష్య
రీతిగా నేను ఎఫెసులో మృగములతో పోరాడినయెడల నాకు లాభమేమి ? మృతులు లేపబడని
యెడల, రేపు చనిపోవుదుము గనుక తిందము, త్రాగుదము. 33 మోసపోకుడి. దుష్ట
సాంగత్యము మంచి నడవడికను చెరుపును. 34 నీతి ప్రవర్తన గలవారై మేల్కొని, పాపము
చేయకుడి, దేవుని గూర్చిన జ్ఞానము కొందరికి లేదు. మీకు సిగ్గు కలుగుటకై ఇట్లు చెప్పుచున్నాను.

All that are by faith united to Christ, are by his resurrection assured of their own. As through the sin of the first Adam, all men became mortal, because all had from him the same sinful nature, so, through the resurrection of Christ, shall all who are made to partake of the Spirit, and the spiritual nature, revive, and live for ever. There will be an order in the resurrection. Christ himself has been the first-fruits; at his coming, his redeemed people will be raised before others; at the last the wicked will rise also. Then will be the end of this present state of things. Let us not be joined with ungodly men; but warn all around us, especially children and young persons, to shun them as a pestilence. Let us awake to righteousness, and not sin.

Objections against it answered. (35-50) But some man will say,
How are the dead raised up? and with what body do they come?
36 Thou fool, that which thou sowest is not quickened, except it die:
37 And that which thou sowest, thou sowest not that body that shall
be, but bare grain, it may chance of wheat, or of some other grain:
38 But God giveth it a body as it hath pleased him, and to every seed

his own body. *39* All flesh is not the same flesh: but there is one kind
of flesh of men, another flesh of beasts, another of fishes, and another
of birds. *40* There are also celestial bodies, and bodies terrestrial: but
the glory of the celestial is one, and the glory of the terrestrial is another.
41 There is one glory of the sun, and another glory of the moon, and
another glory of the stars: for one star differeth from another star in
glory. *42* So also is the resurrection of the dead. It is sown in corruption;
it is raised in incorruption: *43* It is sown in dishonour; it is raised in
glory: it is sown in weakness; it is raised in power: *44* It is sown a
natural body; it is raised a spiritual body. There is a natural body, and
there is a spiritual body. *45* And so it is written, The first man Adam
was made a living soul; the last Adam was made a quickening spirit.
46 Howbeit that was not first which is spiritual, but that which is
natural; and afterward that which is spiritual. *47* The first man is of
the earth, earthy: the second man is the Lord from heaven. *48* As is
the earthy, such are they also that are earthy: and as is the heavenly,
such are they also that are heavenly. *49* And as we have borne the
image of the earthy, we shall also bear the image of the heavenly.
50 Now this I say, brethren, that flesh and blood cannot inherit the
kingdom of God; neither doth corruption inherit incorruption.

35 అయితే మృతులేలాగు లేతురు ? వారెట్టి శరీరముతో వత్తురని ఒకడు అడుగును.
36 ఓ అవివేకీ, నీవు విత్తునది చచ్చితేనేగాని బ్రతికింపబడదు గదా? 37 నీవు విత్తుదానిని
చూడగా అది గోధుమ గింజయైనను సరే, మరి ఏ గింజయైనను సరే, వట్టి గింజనే విత్తుచున్నావు
గాని, పుట్టబోవు శరీరమును విత్తుట లేదు. 38 అయితే దేవుడే తన చిత్త ప్రకారము నీవు
విత్తిన దానికి శరీరమిచ్చుచున్నాడు, మరియు ప్రతి విత్తనమునకు దాని దాని శరీరము
ఇచ్చుచున్నాడు. మాంసమంతయు ఒక విధమైనది కాదు. 39 మనుష్య మాంసము వేరు,
మృగ మాంసము వేరు, పక్షి మాంసము వేరు, చేప మాంసము వేరు. 40 మరియు ఆకాశ
వస్తురూపములు కలవు, భూ వస్తురూపములు కలవు; ఆకాశ వస్తు రూపముల మహిమ
వేరు, భూవస్తు రూపములు కలవు. 41 సూర్యుని మహిమ వేరు, చంద్రుని మహిమ వేరు,
నక్షత్రముల మహిమ వేరు. మహిమను బట్టి ఒక నక్షత్రమునకును, మరియొక నక్షత్రమునకును
భేదము కలదు గదా ? 42 మృతుల పునరుత్థానమును ఆలాగే. శరీరము క్షయమైనదిగా
విత్తబడి అక్షయమైనదిగా లేపబడును. 43 ఘన హీనమైనదిగా విత్తబడి మహిమ గలదిగా
లేపబడును; బలహీనమైనదిగా విత్తబడి బలమైనదిగా లేపబడును. 44 ప్రకృతి సంబంధమైన
శరీరముగా విత్తబడి ఆత్మ సంబంధమైన శరీరముగా లేపబడును. ప్రకృతి సంబంధమైన
శరీరమున్నది గనుక ఆత్మ సంబంధమైన శరీరము కూడ ఉన్నది. 45 ఇందు విషయమై, –
– ఆదామను మొదటి మనుష్యుడు జీవించు ప్రాణి ఆయెనని వ్రాయబడియున్నది. కడపటి
ఆదాము జీవింప చేయు ఆత్మ ఆయెను. 46 ఆత్మ సంబంధమైనది మొదట కలిగినది గాదు,
పకృతి సంబంధమైనదే మొదట కలిగినది; తరువాత ఆత్మ సంబంధమైనది. 47 మొదటి
మనుష్యుడు భూసంబంధియై మంటి నుండి పుట్టినవాడు. రెండవ మనుష్యుడు
పరలోకమునుండి వచ్చిన వాడు. 48 మంటినుండి పుట్టిన వాడెట్టివాడో మంటినుండి
పుట్టినవారును అట్టివారే. పరలోక సంబంధి ఎట్టివాడో పరలోక సంబంధులును అట్టివారే.

మొదటి కొరింథీ. 15వ అధ్యాయము

49 మరియు మనము మంటి నుండి పుట్టిన వాని పోలికను ధరించిన ప్రకారము పరలోక
సంబంధి పోలికయు ధరింతుము. 50 సహోదరులారా, నేను చెప్పునది ఏమనగా రక్త
మాంసములు దేవుని రాజ్యమును స్వతంత్రించు కొననేరవు. క్షయత అక్షయతను
స్వతంత్రించుకొనదు.

How are the dead raised up? that is, by what means? How can they be raised? As to the bodies which shall rise. Will it be with the like shape, and form, and stature, and members, and qualities? The former objection is that of those who opposed the doctrine, the latter of curious doubters. To the first the answer is, This was to be brought about by Divine power; that power which all may see does somewhat like it, year after year, in the death and revival of the corn. It is foolish to question the Almighty power of God to raise the dead, when we see it every day quickening and reviving things that are dead. To the second inquiry; The grain undergoes a great change; and so will the dead, when they rise and live again. The seed dies, though a part of it springs into new life, though how it is we cannot fully understand. The works of creation and providence daily teach us to be humble, as well as to admire the Creator's wisdom and goodness. There is a great variety among other bodies, as there is among plants. There is a variety of glory among heavenly bodies. The bodies of the dead, when they rise, will be fitted for the heavenly bodies. The bodies of the dead, when they rise, will be fitted for the heavenly state; and there will be a variety of glories among them. Burying the dead, is like committing seed to the earth, that it may spring out of it again. Nothing is more loathsome than a dead body. But believers shall at the resurrection have bodies, made fit to be for ever united with spirits made perfect. To God all things are possible. He is the Author and Source of spiritual life and holiness, unto all his people, by the supply of his Holy Spirit to the soul; and he will also quicken and change the body by his Spirit. The dead in Christ shall not only rise, but shall rise thus gloriously changed. The bodies of the saints, when they rise again, will be changed. They will be then glorious and spiritual bodies, fitted to the heavenly world and state, where they are ever afterwards to dwell. The human body in its present form, and with its wants and weaknesses, cannot enter or enjoy the kingdom of God. Then let us not sow to the flesh, of which we can only reap corruption. And the body follows the state of the soul. He, therefore, who neglects the life of the soul, casts away his present good; he who refuses to live to God, squanders all he has.

*The mystery of the change that will be made on those living at
Christ's second coming. (51-54) The believer's triumph over death and
the grave, An exhortation to diligence. (55-58)* Behold, I shew you a
mystery; We shall not all sleep, but we shall all be changed, *52* In a
moment, in the twinkling of an eye, at the last trump: for the trumpet
shall sound, and the dead shall be raised incorruptible, and we shall
be changed. *53* For this corruptible must put on incorruption, and
this mortal must put on immortality. *54* So when this corruptible shall
have put on incorruption, and this mortal shall have put on immortality,
then shall be brought to pass the saying that is written, Death is
swallowed up in victory. *55* O death, where is thy sting? O grave, where
is thy victory? *56* The sting of death is sin; and the strength of sin is
the law. *57* But thanks be to God, which giveth us the victory through
our Lord Jesus Christ. 58 Therefore, my beloved brethren, be ye

stedfast, unmoveable, always abounding in the work of the Lord, forasmuch as ye know that your labour is not in vain in the Lord.

51 ఇదిగో మీకు ఒక మర్మము తెలుపుచున్నాను; మనమందరము నిద్రించము గాని
నిమిషములో, ఒక రెప్పపాటున, కడబూర మ్రోగ గానే మనమందరము మార్పు పొందుదుము.
52 బూర మ్రోగును; అప్పుడు మృతులు అక్షయులుగా లేపబడుదురు, మనము మార్పు
పొందుదుము. 53 క్షయమైన ఈ శరీరము అక్షయతను ధరించుకొన వలసియున్నది.
మర్త్యమైన ఈ శరీరము అమర్త్యతను ధరించుకొన వలసియున్నది. 54 ఈ క్షయమైనది
అక్షయతను ధరించుకొనినప్పుడు, ఈ మర్త్యమైనది అమర్త్యతను ధరించుకొనినప్పుడు–
విజయమందు మరణము మ్రింగివేయబడెను అని వ్రాయబడెను అని వ్రాయబడిన వాక్యము
నెరవేరును 55 ఓ మరణమా, నీ విజయమెక్కడ? ఓ మరణమా, నీ ముల్లెక్కడ? 56 మరణపు
ముల్లు పాపము; పాపముకున్న బలము ధర్మశాస్త్రమే. 57 అయినను మన ప్రభువైన యేసుక్రీస్తు
మూలముగా మనకు జయము అనుగ్రహించుచున్న దేవునికి స్తోత్రము కలుగును గాక.
58 కాగా నా ప్రియ సహోదరులారా, మీ ప్రయాసము ప్రభువునందు వ్యర్థము కాదని
యెరిగి, స్థిరులును, కదలనివారును, ప్రభువు కార్యాభివృద్ధినందు ఎప్పటికిని ఆసక్తులునై
యుండుడి.

All the saints should not die, but all would be changed. In the gospel, many truths, before hidden in mystery, are made known. Death never shall appear in the regions to which our Lord will bear his risen saints. Therefore let us seek the full assurance of faith and hope, that in the midst of pain, and in the prospect of death, we may think calmly on the horrors of the tomb; assured that our bodies will there sleep, and in the mean time our souls will be present with the Redeemer. Sin gives death all its hurtful power. The sting of death is sin; but Christ, by dying, has taken out this sting; he has made atonement for sin, he has obtained remission of it. The strength of sin is the law. None can answer its demands, endure its curse, or do away his own transgressions. Hence terror and anguish. And hence death is terrible to the unbelieving and the impenitent.

1 CORINTHIANS 16

A collection for the poor at Jerusalem. (1-9) Now concerning the collection for the saints, as I have given order to the churches of Galatia, even so do ye. *2* Upon the first day of the week let every one of you lay by him in store, as God hath prospered him, that there be no gatherings when I come. *3* And when I come, whomsoever ye shall approve by your letters, them will I send to bring your liberality unto Jerusalem. *4* And if it be meet that I go also, they shall go with me. 5 Now I will come unto you, when I shall pass through Macedonia: for I do pass through Macedonia. *6* And it may be that I will abide, yea, and winter with you, that ye may bring me on my journey whithersoever I go. *7* For I will not see you now by the way; but I trust to tarry a while with you, if the Lord permit. *8* But I will tarry at Ephesus until Pentecost. *9* For a great door and effectual is opened unto me, and there are many adversaries

16వ అధ్యాయము

యెరూషలేములోని బీదలకొరకైన చందా

పరిశుద్ధుల కొరకైన చందా విషయమైతే నేను గలతీయ సంఘములకు నియమించిన
ప్రకారము మీరును చేయుడి. 2 నేను వచ్చినప్పుడు చందా పోగుచేయకుండా ప్రతి
ఆదివారమున మీలో ప్రతివాడును తాను వర్ధిల్లిన కొలది, తనయొద్ద కొంత సొమ్ము నిలువ
జేయవలెను. 3 నేను వచ్చినప్పుడు మీరెవరిని యోగ్యులని ఎంచి పత్రికలిత్తురో, వారి చేత
మీ ఉపకారద్రవ్యమును యెరూషలేమునకు పంపుదును. 4 నేను కూడ వెళ్ళుట యుక్తమైన
యెడల వారు నాతో కూడ వత్తురు.

స్వకీయ విషయములు – వీడుకోలు

5 అయితే మాసిదోనియలో సంచారమునకు వెళ్ళ నుద్దేశించుచున్నాను గనుక
మాసిదోనియలో సంచారమునకు వెళ్ళినప్పుడు మీయొద్దకు వచ్చెదను. 6 అప్పుడు మీ యొద్ద
కొంత కాలము ఆగవచ్చును, ఒకవేళ శీతకాలమంతయు గడుపుదును. అప్పుడు నేను వెళ్ళెడి
స్థలమునకు మీరు నన్ను సాగనంపవచ్చును. 7 ప్రభువు సెలవైతే మీయొద్ద కొంత కాలముండ
నిరీక్షించుచున్నాను గనుక, 8 ఇప్పుడు మార్గములో మిమ్మును చూచుటకు నాకు మనస్సులేదు,
9 కార్యానుకూలమైన మంచి సమయము నాకు ప్రాప్తించి యున్నది; మరియు ఎదిరించువారు
అనేకులున్నారు గనుక, పెంతెకోస్తు వరకు ఎఫెసులో నిలిచియుందును.

The good examples of other Christians and churches should rouse us. It is good to lay up in store for good uses. Those who are rich in this world, should be rich in good works, 1 timothy 6:17,18 . The diligent hand will not make rich, without the Divine blessing, proverbs 10:4,22 . And what more proper to stir us up to charity to the people and children of God, than to look at all we have as his gift? Works of mercy are real fruits of true love to God, and are therefore proper services on his own day.

Timothy and Apollos commended. (10-12) Now if Timotheus come, see that he may be with you without fear: for he worketh the work of the Lord, as I also do. *11* Let no man therefore despise him: but conduct him forth in peace, that he may come unto me: for I look for him with the brethren. *12* As touching our brother Apollos, I greatly desired him to come unto you with the brethren: but his will was not at all to come at this time; but he will come when he shall have convenient time.

10 తిమోతి వచ్చిన యెడల అతడు మీయొద్ద నిర్భయుడై యుండునట్లు చూచుకొనుడి.
నావలెనే అతడు ప్రభువు పని చేయుచున్నాడు. 11. గనుక ఎవడైనను అతనిని తృణీకరింపవద్దు.
నా యొద్దకు వచ్చుటకు అతనిని సమాధానముతో సాగనంపుడి; అతడు సహోదరులతో
కూడ వచ్చునని ఎదురుచూచుచున్నాను. 12 సహోదరుడైన అపొల్లోను గూర్చిన
సంగతియేమనగా, అతడీ సహోదరులతో కూడా మీ యొద్దకు వెళ్ళవలెనని నేనతనిని చాల
బతిమాలుకొంటిని గాని, ఇప్పుడు వచ్చుటకు అతనికి ఎంత మాత్రమును మనస్సు లేదు,
వీలైనప్పుడు అతడు వచ్చును.

Timothy came to do the work of the Lord. Therefore to vex his spirit, would be to grieve the Holy Spirit; to despise him, would be to despise Him that sent him. Those who work the work of the Lord, should be treated with tenderness and respect. Faithful ministers will not be jealous of each other. It becomes the ministers of the gospel to show concern for each other's reputation and usefulness.

Exhortation to watchfulness in faith and love. (13-18) Watch ye, stand fast in the faith, quit you like men, be strong. *14* Let all your things be done with charity. *15* I beseech you, brethren, (ye know the house of Stephanas, that it is the firstfruits of Achaia, and that they have addicted themselves to the ministry of the saints,) *16* That ye submit yourselves unto such, and to every one that helpeth with us, and laboureth. *17* I am glad of the coming of Stephanas and Fortunatus and Achaicus: for that which was lacking on your part they have supplied. *18* For they have refreshed my spirit and yours: therefore acknowledge ye them that are such

13 మెలకువగా నుండుడి. విశ్వాసమందు నిలకడగా నుండుడి. పౌరుషము గలవారై
యుండుడి, బలవంతులై యుండుడి. 14 మీరు చేయు కార్యములన్నియు ప్రేమతో చేయుడి.
15 స్తెఫను ఇంటివారు అకయ యొక్క ప్రథమ ఫలమై యున్నారనియు, వారు పరిశుద్ధులకు
పరిచర్య చేయుటకు తమ్మును తాము అప్పగించుకొని యున్నారనియు మీకు తెలియును.
16 కాబట్టి సహోదరులారా, అట్టివారికిని పనిలో సహాయము చేయుచు ప్రయాసపడుచు
నుండు వారికందరికిని మీరు విధేయులై యుండవలెనని మిమ్మును బతిమాలుకొను చున్నాను.
17 స్తెఫను, ఫొర్మూనాతు అకాయికు అను వారు వచ్చినందున సంతోషించుచున్నాను.
18 మీరు లేని కొరతను వీరు నాకు తీర్చి నా ఆత్మకును మీ ఆత్మకును సుఖము కలుగజేసిరి
గనుక అట్టి వారిని సన్మానించుడి.

A Christian is always in danger, therefore should ever be on the watch. He should be fixed in the faith of the gospel, and never desert or give it up. By this faith alone he will be able to keep his ground in an hour of temptation. Christians should be careful that charity not only reigns in their hearts, but shines in their lives.

Christian salutations. (19-24) The churches of Asia salute you. Aquila and Priscilla salute you much in the Lord, with the church that is in their house. *20* All the brethren greet you. Greet ye one another with an holy kiss. *21* The salutation of me Paul with mine own hand. *22* If any man love not the Lord Jesus Christ, let him be Anathema Maranatha. *23* The grace of our Lord Jesus Christ be with you. *24* My love be with you all in Christ Jesus. Amen.

19 ఆసియలోని సంఘముల వారు మీకు వందనములు చెప్పుచున్నారు. 20 అకుల
ప్రిస్కిల్ల అనువారును, వారి ఇంటనున్న సంఘమును, ప్రభువునందు మీకు అనేక వందనములు
చెప్పుచున్నారు. సహోదరులందరు మీకు వందనములు చెప్పుచున్నారు. పవిత్రమైన ముద్దు
పెట్టుకొని మీరు ఒకరికి ఒకరు వందనములు చేసుకొనుడి. 21 పౌలను నేను నా చేతితోనే
వందన వచనము వ్రాయుచున్నాను. 22 ఎవడైను ప్రభువును ప్రేమింపకుంటే వాడు
శపింపబడును గాక; ప్రభువు వచ్చుచున్నాడు. 23 ప్రభువైన యేసుక్రీస్తు కృప మీకు తోడైయుండును
గాక. 24 క్రీస్తుయేసు నందలి నా ప్రేమ మీ అందరితో ఉండును గాక. ఆమేన్.

అపొస్తలుడైన పౌలు

కొరింథీయులకు వ్రాసిన రెండవ పత్రిక

ఈ పత్రిక కూడా అపొస్తలుడైన పౌలుచే వ్రాయబడినదిగా నిశ్చయించబడినది. దీనిని పౌలు కొరింథీ సంఘమును ఉద్దేశించి వ్రాసాడు. అపొస్తలుల అధికారమును, వారి పరిచర్యను దృఢపరచుచు అబద్ధ బోధలను ఖండించుచు వ్రాసిన పత్రిక ఇది. పౌలు ఈ పత్రికను మాసిదోనియా నుండి గాని ఫిలిప్పీనుండి గాని క్రీ.శ 54–57 మధ్య కాలములో వ్రాసి యుండవచ్చును.

ఈ పత్రికలోని 257వచనాలు 13వ అధ్యాయములుగా విభజింపబడింది.

కొరింథీయులకు వ్రాసిన రెండవ పత్రిక–అనుక్రమణిక

అధ్యా. వచ	పాఠ్య సారాంశము
1:1-11	శుభము కృతజ్ఞతా స్తుతి
1:12-14	పౌలు యొక్క పవిత్రమైన ఉద్దేశ్యములు
1:15-24	పౌలు ప్రయాణ మార్పు
2:1-4	పశ్చాత్తాప పడినవాడు తిరిగి చేర్చుకొనబడుట
2:5-11	శిక్షింపక క్షమించి ఆదరించుట
2:12-17	సువార్త శ్రమలు, జయము
3:1-6	పౌలు యొక్క పత్రికలు
3:7-11	సువార్త మహిమకును ధర్మ శాస్త్రమునకును గల భేదము
3:12-18	ప్రభువు ఆత్మ ఎక్కడ ఉండునో ఆక్కడ స్వాతంత్ర్యము ఉండును
4:1-7	నిష్కపటమును బోధించుట యందలి ధైర్యము
4:8-12	అపొస్తలుల బలహీనత–దేవుని శక్తి
4:13-18	తాత్కాలిక శ్రమ–నిత్యమైన మహిమ
5:1-8	నిత్యమైన నివాసము పరలోకమందు మనకున్నది
5:9-15	క్రీస్తుప్రేమ–దాని ఉద్దేశ్యము, శక్తి
5:16-19	క్రీస్తునందలి నూతన జీవము
5:20,21	సమాధాన సందేశము
6:1-10	క్రైస్తవుల ప్రేమను గూర్చి పౌలు మనవి
6:11-18	అవిశ్వాసులతో స్నేహము కూడదని పౌలు హెచ్చరిక
7:1-4	సమస్త కల్మషములనుండి మనలను పవిత్రులునుగా చేసికొందము

7:5-11	దైవ చిత్తానుసారమైన దుఃఖము మారు మనస్సును కలుగ జేయును
7:12-16	మేము ఆదరింపబడితిమి
8:1-6	యెరూషలేములోని బీదలకొరకైన చందా
8:7-9	యేసుని గూర్చిన సాదృశ్యము
8:10-15	కలిమి కొలది ఇచ్చినది ప్రీతికరమగును
8:16-24	తీతును మరికొందరును కొరింథునకు పంపబడుట
9:1-5	చందా ఇచ్చు విధము
9:6-15	దేవుడు ఉత్సాహముగా ఇచ్చువానిని ప్రేమించును
10:1-6	పౌలు తనకున్న అధికారము దేవుని వలన కలిగినదని చెప్పుట
10:7-11	ప్రభువు మాకనుగ్రహించిన అధికారము
10:12-18	అతిశయించువాడు ప్రభువునందే అతిశయింపవలెను
11:1-4	పౌలుకున్న అపొస్తలుని హక్కు
11:5-15	నేను మీకు భారముగా ఉండకుండ జాగ్రత్త పడితిని
11:16-21	పౌలుకు అతని శత్రువులకును గల తారతమ్యము
11:22-23	పౌలు యొక్క కష్టములు-శ్రమలు
12:1-6	పౌలు యొక్క ఉత్కృష్టమైన దర్శనములు
12:7-10	పౌలు తన బలహీనతలయందు విధేయత చూపుట
12:11-21	పౌలు తన అతిశయమును గూర్చి తిరిగి చెప్పుట
13:1-6	హెచ్చరికలు-తన ప్రయాణమును గూర్చిన సంగతులు
13:7-10	మీరు మేలైనదే చేయవలెనని ప్రార్థించుచున్నాము
13:11-14	ప్రేమ సమాధానములకు కర్తయైన దేవుడు మీకు తోడైయుండును

29

The Second Epistle of Paul to CORINTHIANS

అపొస్తలుడైన పౌలు

కొరింథీయులకు వ్రాసిన రెండవ పత్రిక

The second epistle to the Corinthians probably was written about a year after the first. Its contents are closely connected with those of the former epistle. The manner in which the letter St. Paul formerly wrote had been received, is particularly noticed; this was such as to fill his heart with gratitude to God, who enabled him fully to discharge his duty towards them. Many had shown marks of repentance, and amended their conduct, but others still followed their false teachers; and as the apostle delayed his visit, from his unwillingness to treat them with severity, they charged him with levity and change of conduct. Also, with pride, vain-glory, and severity, and they spake of him with contempt. In this epistle we find the same ardent affection towards the disciples at Corinth, as in the former, the same zeal for the honour of the gospel, and the same boldness in giving Christian reproof. The first six chapters are chiefly practical: the rest have more reference to the state of the Corinthian church, but they contain many rules of general application.

II CORINTHIANS 1

The apostle blesses God for comfort in, and deliverance out of
troubles. (1-11) Paul, an apostle of Jesus Christ by the will of God, and
Timothy our brother, unto the church of God which is at Corinth, with
all the saints which are in all Achaia: *2* Grace be to you and peace
from God our Father, and from the Lord Jesus Christ. *3* Blessed be
God, even the Father of our Lord Jesus Christ, the Father of mercies,
and the God of all comfort; *4* Who comforteth us in all our tribulation,
that we may be able to comfort them which are in any trouble, by the
comfort wherewith we ourselves are comforted of God. *5* For as the
sufferings of Christ abound in us, so our consolation also aboundeth
by Christ. *6* And whether we be afflicted, it is for your consolation and
salvation, which is effectual in the enduring of the same sufferings
which we also suffer: or whether we be comforted, it is for your
consolation and salvation. *7* And our hope of you is stedfast, knowing,
that as ye are partakers of the sufferings, so shall ye be also of the
consolation. *8* For we would not, brethren, have you ignorant of our
trouble which came to us in Asia, that we were pressed out of measure,
above strength, insomuch that we despaired even of life: *9* But we had
the sentence of death in ourselves, that we should not trust in ourselves,
but in God which raiseth the dead: *10* Who delivered us from so great
a death, and doth deliver: in whom we trust that he will yet deliver us;
11 Ye also helping together by prayer for us, that for the gift bestowed
upon us by the means of many persons thanks may be given by many
on our behalf.

1వ అధ్యాయము

శుభవచనములు–కృతజ్ఞతాస్తుతి

దేవుని చిత్తము వలన యేసుక్రీస్తు యొక్క అపొస్తలుడైన పౌలును, మన సహోదరుడైన
తిమోతియును, కొరింథులో ఉన్న దేవుని సంఘమునకును, అకయ యందంతటనున్న
పరిశుద్ధులకందరికిని శుభమని చెప్పి వ్రాయునది. 2 మన తండ్రియైన దేవుని నుండియు
ప్రభువైన యేసుక్రీస్తు నుండియు కృపయు సమాధానమును మీకు కలుగును గాక. 3 కనికరము
చూపు తండ్రి, సమస్తమైన ఆదరణను అనుగ్రహించు దేవుడు మన ప్రభువైన యేసుక్రీస్తు
యొక్క తండ్రియునైన దేవుడు స్తుతింపబడను గాక. 4 దేవుడు మమ్మును ఏ ఆదరణతో
ఆదరించుచున్నాడో, ఆ ఆదరణతో యెట్టి శ్రమలలో ఉన్న వారినైనను ఆదరించుటకు
శక్తిగలవారమగునట్లు ఆయన మా శ్రమ అంతటిలో మమ్మును అదరించుచున్నాడు. 5 క్రీస్తు
యొక్క శ్రమలు మాయందేలాగు విస్తరించుచున్నవో, ఆలాగే క్రీస్తు ద్వారా ఆదరణయు మాకు
విస్తరించుచున్నది. 6 మేము శ్రమ పొందినను మీ ఆదరణ కొరకును రక్షణ కొరకును
పొందుదుము, మేము ఆదరణ పొందినను మీ ఆదరణ కొరకై పొందుదుము. ఈ ఆదరణ,
మేము కూడా పొందుచున్నట్టి ఆ శ్రమలను ఓపికతో సహించుటకు కార్యసాధకమై యున్నది.
7 మీరు శ్రమలలో ఏలాగు పాలివారై యున్నారో, అలాగే ఆదరణలోను పాలివారై యున్నారని
ఎరుగుదుము గనుక మిమ్మును గూర్చిన మా నిరీక్షణ స్థిరమైయున్నది. 8 సహోదరులారా,
ఆసియలో మాకు తటస్థించిన శ్రమను గూర్చి మీకు తెలియకుండుట మా కిష్టములేదు;
అదేదనగా– మేము బ్రతుకుదుమను నమ్మకము లేక యుండునట్లుగా, మా శక్తికి మించిన
అత్యధిక భారము వలన క్రుంగిపోతిమి. 9 మరియు మృతులను లేపు దేవుని యందేగాని,
మాయందే మేము నమ్మిక యుంచకుండునట్లు మరణ మగుదుము నిశ్చయము మా మట్టుకు
మాకు కలిగియుండెను: 10 ఆయన అట్టి గొప్ప మరణమునుండి మమ్మును తప్పించెను.
ఇక ముందుకును తప్పించును. మరియు మా కొరకు ప్రార్థన చేయుటవలన మీరు కూడా
సహాయము చేయుచుండగా, ఆయన ఇక ముందుకును మమ్మును తప్పించునని ఆయన
యందు నిరీక్షణ గలవారమై యున్నాము. 11 అందువలన అనేకుల ప్రార్థన ద్వారా, మాకు
కలిగిన కృపావరము కొరకు అనేకుల చేత మా విషయమై కృతజ్ఞతాస్తుతులు చెల్లింపబడును.

We are encouraged to come boldly to the throne of grace, that we may obtain mercy, and find grace to help in time of need. The Lord is able to give peace to the troubled conscience, and to calm the raging passions of the soul. These blessings are given by him, as the Father of his redeemed family. It is our Saviour who says, Let not your heart be troubled. All comforts come from God, and our sweetest comforts are in him. He speaks peace to souls by granting the free remission of sins; and he comforts them by the enlivening influences of the Holy Spirit, and by the rich mercies of his grace. He is able to bind up the broken-hearted, to heal the most painful wounds, and also to give hope and joy under the heaviest sorrows. The favours God bestows on us, are not only to make us cheerful, but also that we may be useful to others.

He professes his own and his fellow-labourers' integrity. (12-14) For
our rejoicing is this, the testimony of our conscience, that in simplicity
and godly sincerity, not with fleshly wisdom, but by the grace of God,
we have had our conversation in the world, and more abundantly to
you-ward. *13* For we write none other things unto you, than what ye
read or acknowledge; and I trust ye shall acknowledge even to the
end; *14* As also ye have acknowledged us in part, that we are your
rejoicing, even as ye also are ours in the day of the Lord Jesus.

పౌలు యొక్క పవిత్రములైన ఉద్దేశ్యములు

12 మా అతిశయమేదనగా, లౌకిక జ్ఞానమునననుసరింపక, దేవుడనుగ్రహించు
పరిశుద్ధతతోను నిష్కాపట్యముతోను దేవుని కృపనే అనుసరించి లోకములో
నడుచుకొంటిమనియు, విశేషముగా మీ యెడలను నడుచుకొంటిమనియు మా మనస్సాక్షి
సాక్ష్యమిచ్చుటయే. 13 మీరు చదువుకొని పూర్తిగా గ్రహించిన సంగతులు తప్ప, మరేవియు
మీకు వ్రాయుటలేదు; కడవరకు వీటిని ఒప్పుకొందురని నిరీక్షించుచున్నాము. 14 మరియు
మన ప్రభువైన యేసుక్రీస్తు యొక్క దినమందు మీరు మాకేలాగో, ఆలాగే మేము మీకును
అతిశయకారణమైయుందుమని, మీరు కొంతమట్టుకు మమ్మును ఒప్పుకొనియున్నారు.

Though, as a sinner, the apostle could only rejoice and glory in Christ Jesus, yet, as a believer, he might rejoice and glory in being really what he professed. Conscience witnesses concerning the steady course and tenor of the life. Thereby we may judge ourselves, and not by this or by that single act. Our conversation will be well ordered, when we live and act under such a gracious principle in the heart. Having this, we may leave our characters in the Lord's hands, but using proper means to clear them, when the credit of the gospel, or our usefulness, calls for it.

Gives reasons for his not coming to them. (15-24) And in this
confidence I was minded to come unto you before, that ye might have
a second benefit; *16* And to pass by you into Macedonia, and to come
again out of Macedonia unto you, and of you to be brought on my way
toward Judaea. *17* When I therefore was thus minded, did I use
lightness? or the things that I purpose, do I purpose according to the
flesh, that with me there should be yea yea, and nay nay? *18* But as
God is true, our word toward you was not yea and nay. *19* For the Son
of God, Jesus Christ, who was preached among you by us, even by me
and Silvanus and Timotheus, was not yea and nay, but in him was
yea. *20* For all the promises of God in him are yea, and in him Amen,
unto the glory of God by us. *21* Now he which stablisheth us with you
in Christ, and hath anointed us, is God; *22* Who hath also sealed us,
and given the earnest of the Spirit in our hearts. *23* Moreover I call
God for a record upon my soul, that to spare you I came not as yet
unto Corinth. *24* Not for that we have dominion over your faith, but
are helpers of your joy: for by faith ye stand.

పౌలు ప్రయాణ మార్పు

15 మరియు, ఈ నమ్మిక గలవాడనై మీకు రెండవ కృపావరము లభించునట్లు మొదట
మీ యొద్దకు వచ్చి 16 మీయొద్ద నుండి మాసిదోనియకు వెళ్ళి, మాసిదోనియ నుండి మరల

మీయొద్దకు వచ్చి, మీ చేత యూదయకు సాగనంపబడవలెనని ఉద్దేశించితిని. 17 కావున నేనీలాగు ఉద్దేశించి చపలచిత్తుడనుగా నడుచుకొంటినా ? అవును అవునని చెప్పుచు, కాదు కాదనునట్లు ప్రవర్తింపవలెనని నా యోచనలను శరీరానుసారముగా యోచించుచున్నానా? 18 దేవుడు నమ్మదగినవాడు గనుక మేము మీకు చెప్పిన వాక్యము అవునని చెప్పి కాదనునట్లుగా ఉండలేదు. 19 మా చేత అనగా నా చేతను సిల్వాను చేతను తిమోతి చేతను మీలో ప్రకటింపబడిన దేవుని కుమారుడగు యేసుక్రీస్తు అవునని చెప్పి కాదనువాడై యుండలేదు గాని ఆయన అవునను వాడైయున్నాడు. 20 దేవుని వాగ్దానములు ఎన్నియైనను అవన్నియు క్రీస్తునందు అవుననట్టుగానే యున్నవి గనుక మన ద్వారా దేవునికి మహిమ కలుగుటకై అవి ఆయన వలన నిశ్చయములై ఉన్నవి. 21 మీతో కూడా క్రీస్తునందు నిలిచియుండునట్లుగా మమ్మును స్థిరపరచి అభిషేకించినవాడు దేవుడే. 22 ఆయన మనకు ముద్రవేసి, మన హృదయములలో మనకు ఆత్మ అను సంచకరువును అనుగ్రహించి యున్నాడు. 23 మీయందు కనికరము కలిగినందున నేను మరల కొరింథునకు రాలేదు. నా ప్రాణము తోడు ఇందుకు దేవునిని సాక్షిగా పెట్టుచున్నాను .24 మీ విశ్వాసము మీద మేము ప్రభువులమని ఈలాగు చెప్పుట లేదు గాని మీ ఆనందమునకు సహకారులమై యున్నాము; విశ్వాసము చేతనే మీరు నిలకడగా ఉన్నారు.

The apostle clears himself from the charge of levity and inconstancy, in not coming to Corinth. Good men should be careful to keep the reputation of sincerity and constancy; they should not resolve, but on careful thought; and they will not change unless for weighty reasons. Nothing can render God's promises more certain: his giving them through Christ, assures us they are his promises; as the wonders God wrought in the life, resurrection, and ascension of his Son, confirm faith. The Holy Spirit makes Christians firm in the faith of the gospel: the quickening of the Spirit is an earnest of everlasting life; and the comforts of the Spirit are an earnest of everlasting joy.

II CORINTHIANS 2

*Reasons for the apostle not coming to Corinth. (1-4)*But I determined this with myself, that I would not come again to you in heaviness. *2* For if I make you sorry, who is he then that maketh me glad, but the same which is made sorry by me? *3* And I wrote this same unto you, lest, when I came, I should have sorrow from them of whom I ought to rejoice; having confidence in you all, that my joy is the joy of you all. *4* For out of much affliction and anguish of heart I wrote unto you with many tears; not that ye should be grieved, but that ye might know the love which I have more abundantly unto you.

2వ అధ్యాయము

పశ్చాత్తాప పడినవాడు తిరిగి చేర్చుకొనబడుట

మరియు నేను దుఃఖముతో మీ యొద్దకు తిరిగి రానని నా మట్టుకు నేను నిశ్చయించు కొంటిని. 2 నేను మిమ్మును దుఃఖపరచునెడల నా చేత దుఃఖపరచ బడినవాడు తప్ప మరి

ఎవడు నన్ను సంతోషపరచును? 3 నేను వచ్చినప్పుడు ఎవరి వలన నేను సంతోషము పొందతగినదో వారి వలన నాకు దుఃఖము కలుగకుండవలెనని ఈ సంగతి మీకు వ్రాసితిని. మరియు నా సంతోషము మీ యందరి సంతోషమేనని మీ అందరియందు నమ్మకము కలిగి ఈలాగు వ్రాసితిని. 4 మీకు దుఃఖము కలుగవలెనని కాదు గాని మీ యెడల నాకు కలిగియున్న అత్యధికమైన ప్రేమను మీరు తెలిసికొనవలెనని, నిండు శ్రమతోను మనో వేదనతోను ఎంతో కన్నీరు విడుచుచు మీకు వ్రాసితిని.

The apostle desired to have a cheerful meeting with them; and he had written in confidence of their doing what was to their benefit and his comfort; and that therefore they would be glad to remove every cause of disquiet from him. We should always give pain unwillingly, even when duty requires that it must be given.

Directions about restoring the repentant offender. (5-11) But if any have caused grief, he hath not grieved me, but in part: that I may not overcharge you all. *6* Sufficient to such a man is this punishment, which was inflicted of many. *7* So that contrariwise ye ought rather to forgive him, and comfort him, lest perhaps such a one should be swallowed up with overmuch sorrow. *8* Wherefore I beseech you that ye would confirm your love toward him. *9* For to this end also did I write, that I might know the proof of you, whether ye be obedient in all things. *10* To whom ye forgive any thing, I forgive also: for if I forgave any thing, to whom I forgave it, for your sakes forgave I it in the person of Christ; *11* Lest Satan should get an advantage of us: for we are not ignorant of his devices.

5 ఎవడైనను దుఃఖము కలుగజేసి యుండినయెడల, నాకు మాత్రము కాదు, కొంతమట్టుకు మీయందరికిని దుఃఖము కలుగజేసియున్నాడు. నేను విశేష భారము వాని మీద మోప గోరక ఈ మాట చెప్పుచున్నాను. 6 అట్టివానికి మీలో ఎక్కువమంది వలన కలిగిన ఈ శిక్షయే చాలును. 7 గనుక మీరిక వానిని శిక్షింపక క్షమించి ఆదరించుట మంచిది. లేనియెడల ఒకవేళ వాడు అత్యధికమైన దుఃఖములో మునిగి పోవును. 8 కావున వాని యెడల మీ ప్రేమను స్థిరపరచవలెనని మిమ్మును బతిమాలు కొనుచున్నాను. 9 మీరన్ని విషయములయందును విధేయులై యున్నారేమో అని మీ యోగ్యత తెలిసికొనుటకే గదా పూర్వము వ్రాసితిని. 10 మీరు దేని గూర్చియైనను ఎవని క్షమించుచున్నారో నేనును వానిని క్షమించుచున్నాను. 11 నేనేమైనను క్షమించియుంటే సాతాను మనలను మోసపరచ కుండునట్లు, మీ నిమిత్తము, క్రీస్తు సముఖమునందు క్షమించియున్నాను; సాతాను తంత్రములను మనము ఎరుగని వారము కాము.

The apostle desires them to receive the person who had done wrong, again into their communion; for he was aware of his fault, and much afflicted under his punishment. Even sorrow for sin should not unfit for other duties, and drive to despair. Not only was there danger last Satan should get advantage, by tempting the penitent to hard thoughts of God and religion, and so drive him to despair; but against the

churches and the ministers of Christ, by bringing an evil report upon Christians as unforgiving; thus making divisions, and hindering the success of the ministry. In this, as in other things, wisdom is to be used, that the ministry may not be blamed for indulging sin on the one hand, or for too great severity towards sinners on the other hand. Satan has many plans to deceive, and knows how to make a bad use of our mistakes.

An account of his labours and success in spreading the gospel of Christ. (12-17) Furthermore, when I came to Troas to preach Christ's gospel, and a door was opened unto me of the Lord, *13* I had no rest in my spirit, because I found not Titus my brother: but taking my leave of them, I went from thence into Macedonia. *14* Now thanks be unto God, which always causeth us to triumph in Christ, and maketh manifest the savour of his knowledge by us in every place. *15* For we are unto God a sweet savour of Christ, in them that are saved, and in them that perish: *16* To the one we are the savour of death unto death; and to the other the savour of life unto life. And who is sufficient for these things? *17* For we are not as many, which corrupt the word of God: but as of sincerity, but as of God, in the sight of God speak we in Christ

సువార్త శ్రమలు, జయము

12 క్రీస్తు సువార్త ప్రకటించుటకు నేను త్రోయకు వచ్చినప్పుడు ప్రభువు నందు నాకు మంచి సమయము ప్రాప్తించియుండగా, సహోదరుడైన తీతు నాకు కనబడనందున. 13 నా మనస్సులో నెమ్మది లేక వారియొద్ద సెలవు తీసుకొని అక్కడ నుండి మాసిదోనియకు బయలు దేరితిని. 14 మా ద్వారా ప్రతి స్థలమందును క్రీస్తును గూర్చిన జ్ఞానము యొక్క సువాసనను కనపరచుచు, ఆయన యందు మమ్మును ఎల్లప్పుడు విజయోత్సవముతో ఊరేగించుచున్న దేవునికి స్తోత్రము. 15 రక్షింపబడువారిపట్లను, నశించువారి పట్లను మేము దేవునికి క్రీస్తు సువాసనయై యున్నాము. 16 నశించువారికి మరణార్థమైన మరణపు వాసనగాను, రక్షింపబడువారికి జీవార్థమైన జీవపు వాసనగాను ఉన్నాము. 17 కావున ఇట్టి సంగతులకు చాలిన వాడెవడు? మేము దేవుని వాక్యమును కలిపి చెరిపెడు అనేకులవలె ఉండక, నిష్కాపట్యము గలవారమును దేవుని వలన నియమింపబడిన వారమునై యుండి, క్రీస్తు నందు దేవుని యెదుట బోధించుచున్నాము.

A believer's triumphs are all in Christ. To him be the praise and glory of all, while the success of the gospel is a good reason for a Christian's joy and rejoicing. In ancient triumphs, abundance of perfumes and sweet odours were used; so the name and salvation of Jesus, as ointment poured out, was a sweet savour diffused in every place. Unto some, the gospel is a savour of death unto death. They reject it to their ruin. Unto others, the gospel is a savour of life unto life: as it quickened them at first when they were dead in trespasses and sins, so it makes them more lively, and will end in eternal life.

32

II CORINTHIANS 3

The preference of the gospel to the law given by Moses. (1-11) Do we begin again to commend ourselves? or need we, as some others, epistles of commendation to you, or letters of commendation from you? *2* Ye are our epistle written in our hearts, known and read of all men: *3* Forasmuch as ye are manifestly declared to be the epistle of Christ ministered by us, written not with ink, but with the Spirit of the living God; not in tables of stone, but in fleshy tables of the heart. *4* And such trust have we through Christ to God-ward: *5* Not that we are sufficient of ourselves to think any thing as of ourselves; but our sufficiency is of God; 6 Who also hath made us able ministers of the new testament; not of the letter, but of the spirit: for the letter killeth, but the spirit giveth life. *7* But if the ministration of death, written and engraven in stones, was glorious, so that the children of Israel could not stedfastly behold the face of Moses for the glory of his countenance; which glory was to be done away: *8* How shall not the ministration of the spirit be rather glorious? *9* For if the ministration of condemnation be glory, much more doth the ministration of righteousness exceed in glory. *10* For even that which was made glorious had no glory in this respect, by reason of the glory that excelleth. *11* For if that which is done away was glorious, much more that which remaineth is glorious.

3వ అధ్యాయము

పౌలు యొక్క పత్రికలు

మమ్మును మేమే తిరిగి మెప్పించుకొన మొదలు పెట్టుచున్నామా? కొందరికి కావలసినట్టు మీ యొద్దకైనను మీ యొద్ద నుండియైనను సిఫారసు పత్రికలు మాకవసరమా? 2 మా హృదయముల మీద వ్రాయబడియుండి, మనుష్యులందరు తెలిసికొనుచు చదువు కొనుచున్న మా పత్రిక మీరే కారా? 3 రాతి పలక మీద గాని సిరాతో గాని వ్రాయబడక, మెత్తని హృదయములు అను పలకల మీద జీవముగల దేవుని ఆత్మతో మా పరిచర్య మూలముగా వ్రాయబడిన క్రీస్తు పత్రికయై యున్నారని మీరు తేటపరచబడుచున్నారు. 4 క్రీస్తు ద్వారా దేవుని యెడల మాకిట్టి నమ్మకము కలదు. 5 మా వలన ఏదైనా అయినట్టుగా ఆలోచించుటకు మాయంతట మేమే సమర్థులమని కాదు; మా సామర్థ్యము దేవుని వలననే కలిగి యున్నది. 6 ఆయనే మమ్మును క్రొత్తనిబంధనకు, అనగా అక్షరమునకు కాదు గాని ఆత్మకే పరిచారకులమగుటకు మాకు సామర్థ్యము కలిగించి యున్నాడు. అక్షరము చంపును గాని ఆత్మ జీవింపజేయును.

సువార్త మహిమకును ధర్మశాస్త్రమునకును గల భేదము

7 మరణ కారణమగు పరిచర్య, రాళ్ళమీద చెక్కబడిన అక్షరములకు సంబంధించిన దైనను, మహిమతో కూడిన దాయెను. అందుకే మోషే ముఖము మీద ప్రకాశించుచుండిన ఆ మహిమ తగ్గిపోవునదైనను, ఇశ్రాయేలీయులు అతని ముఖము తేరి చూడ లేకపోయిరి. 8 ఇట్లుండగా ఆత్మ సంబంధమైన పరిచర్య ఎంత మహిమగలదై యుండును ? 9 శిక్షావిధికి

కారణమైన పరిచర్యయే మహిమ కలిగినదైతే నీతికి కారణమైన పరిచర్య ఎంతో అధికమైన
మహిమ కలదగును. 10 అత్యధికమైన మహిమ దీని కుండుట వలన ఇంతకు ముందు
మహిమగలదిగా చేయబడినది ఈ విషయములో మహిమ లేనిదాయెను. 11 తగ్గిపోవునదే
మహిమగలదై యుండిన యెడల, నిలుచునది మరి ఎక్కువ మహిమగలదై యుండును గదా?

Even the appearance of self-praise and courting human applause, is painful to the humble and spiritual mind. Nothing is more delightful to faithful ministers, or more to their praise, than the success of their ministry, as shown in the spirits and lives of those among whom they labour. The law of Christ was written in their hearts, and the love of Christ shed abroad there. Nor was it written in tables of stone, as the law of God given to Moses, but on the fleshy (not fleshly, as fleshliness denotes sensuality) tables of the heart, Eze 36:26. Their hearts were humbled and softened to receive this impression, by the new-creating power of the Holy Spirit. He ascribes all the glory to God. And remember, as our whole dependence is upon the Lord, so the whole glory belongs to him alone. The letter killeth: the letter of the law is the ministration of death; and if we rest only in the letter of the gospel, we shall not be the better for so doing: but the Holy Spirit gives life spiritual, and life eternal. The Old Testament dispensation was the ministration of death, but the New Testament of life.

The preaching of the apostle was suitable to the excellency and evidence of the gospel, through the power of the Holy Ghost. (12-18)
Seeing then that we have such hope, we use great plainness of speech:
13 And not as Moses, which put a vail over his face, that the children
of Israel could not stedfastly look to the end of that which is abolished:
14 But their minds were blinded: for until this day remaineth the same
vail untaken away in the reading of the old testament; which vail is
done away in Christ. *15* But even unto this day, when Moses is read,
the vail is upon their heart. *16* Nevertheless when it shall turn to the
Lord, the vail shall be taken away. *17* Now the Lord is that Spirit: and
where the Spirit of the Lord is, there is liberty. *18* But we all, with
open face beholding as in a glass the glory of the Lord, are changed
into the same image from glory to glory, even as by the Spirit of the
Lord.

12 తగ్గిపోవుచున్న మహిమ యొక్క అంతమును ఇశ్రాయేలీయులు తేరి చూడ
కుండునట్లు మోషే తన ముఖము మీద ముసుగు వేసుకొనెను. 13 మేము అట్లుచేయక
ఇట్టి నిరీక్షణ గలవారమై, బహు ధైర్యముగా మాటలాడుచున్నాము. 14 మరియు వారి
మనస్సులు కఠినములాయెను గనుక నేటి వరకును పాత నిబంధన చదువబడునప్పుడు,
అది క్రీస్తునందు కొట్టివేయబడెనని వారికి తేటపరచబడక, ఆ ముసుగే నిలిచియున్నది.
15 నేటి వరకును మోషే గ్రంథము వారు చదువునప్పుడెల్ల ముసుగు వారి హృదయము
మీద నున్నది గాని. 16 వారి హృదయము ప్రభువు వైపునకు ఎప్పుడు తిరుగునో అప్పుడు
ముసుగు తీసివేయబడును. 17 ప్రభువే ఆత్మ. ప్రభువు యొక్క ఆత్మ ఎక్కడనుండునో అక్కడ
స్వాతంత్ర్యము నుండును. 18 మన మందరమును ముసుగు లేని ముఖముతో ప్రభువు
యొక్క మహిమను అద్దము వలె ప్రతిఫలింపజేయుచు, మహిమ నుండి అధిక మహిమను
పొందుచు, ప్రభువగు ఆత్మ చేత ఆ పోలిక గానే మార్చబడుచున్నాము.

It is the duty of the ministers of the gospel to use great plainness, or clearness, of speech. The Old Testament believers had only cloudy and passing glimpses of that glorious Saviour, and unbelievers looked no further than to the outward institution. But the great precepts of the gospel, believe, love, obey, are truths stated as clearly as possible. And the whole doctrine of Christ crucified, is made as plain as human language can make it. Those who lived under the law, had a veil upon their hearts. This veil is taken away by the doctrines of the Bible about Christ. When any person is converted to God, then the veil of ignorance is taken away.

II CORINTHIANS 4

The apostles laboured with much diligence, sincerity, and faithfulness. (1-7) Therefore seeing we have this ministry, as we have
received mercy, we faint not; *2* But have renounced the hidden things
of dishonesty, not walking in craftiness, nor handling the word of God
deceitfully; but by manifestation of the truth commending ourselves
to every man's conscience in the sight of God. *3* But if our gospel be
hid, it is hid to them that are lost: *4* In whom the god of this world
hath blinded the minds of them which believe not, lest the light of the
glorious gospel of Christ, who is the image of God, should shine unto
them. *5* For we preach not ourselves, but Christ Jesus the Lord; and
ourselves your servants for Jesus' sake. *6* For God, who commanded
the light to shine out of darkness, hath shined in our hearts, to give
the light of the knowledge of the glory of God in the face of Jesus
Christ. *7* But we have this treasure in earthen vessels, that the
excellency of the power may be of God, and not of us.

4వ అధ్యాయము

నిష్కపటమును బోధించుట యందలి ధైర్యము

కాబట్టి ఈ పరిచర్య పొందినందున కరుణింపబడిన వారమై అధైర్యపడము.
2 అయితే కుయుక్తిగా నడుచుకొనకయు, దేవుని వాక్యమును వంచనగా బోధింపకయు
సత్యమును ప్రత్యక్షపరచుటవలన ప్రతి మనుష్యుని మనస్సాక్షి యెదుట మమ్మును మేమే
దేవుని సముఖమందు మెప్పించుకొనుచు, అవమానకరమైన రహస్య కార్యములను విసర్జించి
యున్నాము. 3 మా సువార్త మరుగు చేయబడిన యెడల నశించుచున్నవారి విషయములోనే
మరుగు చేయబడియున్నది. 4 దేవుని స్వరూపియైయున్న క్రీస్తు మహిమను కనుపరచు
సువార్త ప్రకాశము వారికి ప్రకాశింపకుండు నిమిత్తము, ఈ యుగ సంబంధమైన దేవత
అవిశ్వాసులైన వారి మనోనేత్రములకు గ్రుడ్డితనము కలుగజేసెను. 5 – "అంధకారములో
నుండి వెలుగు ప్రకాశించును గాక " అని పలికిన దేవుడే తన మహిమను గూర్చిన జ్ఞానమును
యేసుక్రీస్తు నందు వెల్లడి పరచుటకు మా హృదయములలో ప్రకాశించెను. 6 గనుక మేము
మమ్మును గూర్చి ప్రకటించుకొనుట లేదు గాని, క్రీస్తుయేసుని గూర్చి ఆయన ప్రభువనియు,
మమ్మును గూర్చి, యేసు నిమిత్తము మేము మీ పరిచారకులమనియు ప్రకటించుచున్నాము.
7 అయినను ఆ బలాధిక్యము మా మూలమైనది కాక దేవునిదై యుండునట్లు మంటి
ఘటములలో ఈ ఐశ్వర్యము మాకు కలదు.

The best of men would faint, if they did not receive mercy from God. And that mercy which has helped us out, and helped us on, hitherto, we may rely upon to help us even to the end. The apostles had no base and wicked designs, covered with fair and specious pretences. They did not try to make their ministry serve a turn. Sincerity or uprightness will keep the favourable opinion of wise and good men. Christ by his gospel makes a glorious discovery to the minds of men. But the design of the devil is, to keep men in ignorance; and when he cannot keep the light of the gospel of Christ out of the world, he spares no pains to keep men from the gospel, or to set them against it.

Their sufferings for the gospel were great, yet with rich supports.
(8-12) We are troubled on every side, yet not distressed; we are
perplexed, but not in despair; *9* Persecuted, but not forsaken; cast
down, but not destroyed; *10* Always bearing about in the body the
dying of the Lord Jesus, that the life also of Jesus might be made
manifest in our body. *11* For we which live are alway delivered unto
death for Jesus' sake, that the life also of Jesus might be made manifest
in our mortal flesh. *12* So then death worketh in us, but life in you.

అపొస్తలుల బలహీనత - దేవుని శక్తి

8 ఎటుబోయినను శ్రమ పడుచున్నను ఇరికింపబడువారము కాము; అపాయము
లోనున్నను కేవలము ఉపాయము లేనివారము కాము; 9 తరుమబడుచున్నను దిక్కులేనివారము
కాము; పడద్రోయబడినను నశించువారము కాము. 10 యేసు యొక్క జీవము మా
శరీరమందు ప్రత్యక్షపరచబడుటకై, యేసు యొక్క మరణానుభవమును మా శరీరమందు
ఎల్లప్పుడును వహించుకొని పోవుచున్నాము. 11 ఏలయనగా, యేసు యొక్క జీవము కూడా
మా మర్త్య శరీరమందు ప్రత్యక్షపరచ బడినట్లు సజీవులమైన మేము ఎల్లప్పుడు యేసు నిమిత్తము
మరణమునకు అప్పగింపబడుచున్నాము. 12 కావున మాలో మరణమును మీలో జీవమును
కార్య సాధకమగుచున్నవి.

The apostles were great sufferers, yet they met with wonderful support. Believers may be forsaken of their friends, as well as persecuted by enemies; but their God will never leave them nor forsake them. There may be fears within, as well as fightings without; yet we are not destroyed. The apostle speaks of their sufferings as a counterpart of the sufferings of Christ, that people might see the power of Christ's resurrection, and of grace in and from the living Jesus. In comparison with them, other Christians were, even at that time, in prosperous circumstances

Prospects of eternal glory keep believers from fainting under
troubles. (13-18) *13* We having the same spirit of faith, according as it
is written, I believed, and therefore have I spoken; we also believe, and
therefore speak; *14* Knowing that he which raised up the Lord Jesus
shall raise up us also by Jesus, and shall present us with you. *15* For
all things are for your sakes, that the abundant grace might through
the thanksgiving of many redound to the glory of God. *16* For which
cause we faint not; but though our outward man perish, yet the inward
man is renewed day by day. *17* For our light affliction, which is but for
a moment, worketh for us a far more exceeding and eternal weight of

glory; *18* While we look not at the things which are seen, but at the
things which are not seen: for the things which are seen are temporal;
but the things which are not seen are eternal

13 కృప ఎక్కువమంది ద్వారా ప్రబలి దేవుని మహిమ నిమిత్తము కృతజ్ఞతాస్తుతులు
విస్తరింపజేయులాగున సమస్తమైనవి మీ కొరకై యున్నవి. కాగా, 14 - విశ్వసించితిని
గనుక మాటలాడితిని 15 అని వ్రాయబడిన ప్రకారము అట్టి విశ్వాసముతో కూడిన ఆత్మ
గలవారమై, ప్రభువైన యేసును లేపినవాడు యేసుతో మమ్మును కూడ లేపి, మీతో కూడ
తన యెదుట నిలువబెట్టునని యెరిగి, మేమును విశ్వసించుచున్నాము గనుక
మాటలాడుచున్నాము.

తాత్కాలిక శ్రమ - నిత్యమైన మహిమ

16 కావున మేము అధైర్యపడము; మా బాహ్య పురుషుడు కృశించుచున్నను, ఆంతర్య
పురుషుడు దినదినము నూతన పరచబడుచున్నాడు. 17 మేము దృశ్యమైన వాటిని చూడక
అదృశ్యమైన వాటినే నిదానించి చూచుచున్నాము గనుక 18 క్షణ మాత్రముండు మా చులకని
శ్రమ మా కొరకు అంతకంతకు ఎక్కువగా నిత్యమైన మహిమ భారమును కలుగజేయుచున్నది.
ఏలయనగా దృశ్యమైనవి అనిత్యములు; అదృశ్యమైనవి నిత్యములు.

The grace of faith is an effectual remedy against fainting in times of trouble. They knew that Christ was raised, and that his resurrection was an earnest and assurance of theirs. The hope of this resurrection will encourage in a suffering day, and set us above the fear of death. Also, their sufferings were for the advantage of the church, and to God's glory. The sufferings of Christ's ministers, as well as their preaching and conversation, are for the good of the church and the glory of God. The prospect of eternal life and happiness was their support and comfort.

II CORINTHIANS 5

The apostle's hope and desire of heavenly glory. (1-8) This excited
to diligence. The reasons of his being affected with zeal for the
Corinthians. (9-15) For we know that if our earthly house of this
tabernacle were dissolved, we have a building of God, an house not
made with hands, eternal in the heavens. *2* For in this we groan,
earnestly desiring to be clothed upon with our house which is from
heaven: *3* If so be that being clothed we shall not be found naked.
4 For we that are in this tabernacle do groan, being burdened: not for
that we would be unclothed, but clothed upon, that mortality might be
swallowed up of life. *5* Now he that hath wrought us for the selfsame
thing is God, who also hath given unto us the earnest of the Spirit.
6 Therefore we are always confident, knowing that, whilst we are at
home in the body, we are absent from the Lord: *7* (For we walk by
faith, not by sight:) *8* We are confident, I say, and willing rather to be
absent from the body, and to be present with the Lord. *9* Wherefore
we labour, that, whether present or absent, we may be accepted of
him. *10* For we must all appear before the judgment seat of Christ;

that every one may receive the things done in his body, according to
that he hath done, whether it be good or bad. *11* Knowing therefore
the terror of the Lord, we persuade men; but we are made manifest
unto God; and I trust also are made manifest in your consciences.
12 For we commend not ourselves again unto you, but give you occasion
to glory on our behalf, that ye may have somewhat to answer them
which glory in appearance, and not in heart. *13* For whether we be
beside ourselves, it is to God: or whether we be sober, it is for your
cause. *14* For the love of Christ constraineth us; because we thus
judge, that if one died for all, then were all dead: *15* And that he died
for all, that they which live should not henceforth live unto themselves,
but unto him which died for them, and rose again.

5వ అధ్యాయము

భూమి మీద మనగుడారమైన ఈ నివాసము శిథిలమై పోయినను, చేతిపని కాక
దేవుని చేత కట్టబడినదియు నిత్యమైనదియునైన నివాసము పరలోకమందు మనకున్నదని
యెరుగుదుము. 2 మనము దిగంబరులము కాక వస్త్రము ధరించు కొనిన వారముగా
కనబడుదుము. కాబట్టి పరలోకమునుండి వచ్చు మన నివాసము దీనిపైన ధరించుకొన
నపేక్షించుచు దీనిలో మూల్గుచున్నాము. 3 ఈ గుడారములో నున్న మనము భారము మోసికొని
మూల్గు చున్నాము. ఇది తీసివేయవలెనని కాదు గాని మర్త్యమైనది జీవము చేత
మ్రింగివేయబడునట్లు, 4 ఆ నివాసమును దీనిపైన ధరించుకొన గోరుచున్నాము. 5 దీని
నిమిత్తము మనలను సిద్ధపరచినవాడు దేవుడే; మరియు ఆయన తన ఆత్మ అను సంచకరువును
మన కనుగ్రహించి యున్నాడు. 6 వెలి చూపువలన కాక విశ్వాసమువలననే నడుచు
కొనుచున్నాము. 7 గనుక ఈ దేహములో నివసించుచున్నంత కాలము ప్రభువునకు దూరముగా
ఉన్నామని ఎరిగియుండియు, ఎల్లప్పుడు ధైర్యము గలవారమై యున్నాము. 8 ఇట్లు ధైర్యము
కలిగి ఈ దేహమును విడిచిపెట్టి ప్రభువునొద్ద నివసించుటకు ఇష్టపడుచున్నాము. 9 కావున
దేహమందున్నను, దేహమును విడిచి పెట్టినను ఆయన కిష్టులమై యుండవలెనని మిగుల
అపేక్షించుచున్నాము. 10 ఎందుకనగా తాను జరిగించిన క్రియల చొప్పున, అవి మంచివైనను
సరే చెడ్డవైనను సరే, దేహముతో తాను జరిగించిన వాటి ఫలమును ప్రతివాడును పొందునట్లు
మనమందరమును క్రీస్తు న్యాయపీఠము యెదుట ప్రత్యక్షము కావలయును.

క్రీస్తు ప్రేమ దాని ఉద్దేశము, శక్తి

11 కావున మేము ప్రభువు విషయమైన భయము నెరిగి మనుష్యులను ప్రేరేపించు
చున్నాము. మేము దేవునికి ప్రత్యక్షపరచబడిన వారము; మీ మనస్సాక్షులకు కూడ ప్రత్యక్ష
పరచబడి యున్నామని నమ్ముచున్నాను. 12 మమ్మును మేమే మీ యెదుట తిరిగి
మెప్పించుకొనుట లేదు గాని, హృదయమునందు అతిశయపడక పై రూపమునందే
అతిశయపడువారికి ప్రత్యుత్తరమిచ్చుటకు మీకు ఆధారము కలుగవలెనని మా విషయమై

మీకు అతిశయ కారణము కలిగించుచున్నాము. 13 ఏలయనగా, మేము వెఱ్ఱివారమైతిమా,
దేవుని నిమిత్తమే; స్వస్థబుద్ధి గలవారమైతిమా, మీ నిమిత్తమే. 14 క్రీస్తు ప్రేమ మమ్మును
బలవంతము చేయుచున్నది.; ఏలాగనగా, అందరి కొరకు ఒకడు మృతి పొందెను గనుక,
అందరును మృతి పొందితిరనియు. 15 జీవించువారిక మీదట తమ కొరకు కాక, తమ
నిమిత్తము మృతినొంది తిరిగి లేచినవాని కొరకే జీవించుటకు ఆయన అందరి కొరకు
మృతిపొందెననియు నిశ్చయించుకొనుచున్నాము.

The believer not only is well assured by faith that there is another and a happy life after this is ended, but he has good hope, through grace, of heaven as a dwelling-place, a resting-place, a hiding-place. In our Father's house there are many mansions, whose Builder and Maker is God. The happiness of the future state is what God has prepared for those that love him: everlasting habitations, not like the earthly tabernacles, the poor cottages of clay, in which our souls now dwell; that are mouldering and decaying, whose foundations are in the dust. The body of flesh is a heavy burden, the calamities of life are a heavy load. But believers groan, being burdened with a body of sin, and because of the many corruptions remaining and raging within them. Death will strip us of the clothing of flesh, and all the comforts of life, as well as end all our troubles here below. But believing souls shall be clothed with garments of praise, with robes of righteousness and glory.

*The necessity of regeneration, and of reconciliation with God
through Christ. (16-21) 16* Wherefore henceforth know we no man after
the flesh: yea, though we have known Christ after the flesh, yet now
henceforth know we him no more. *17* Therefore if any man be in Christ,
he is a new creature: old things are passed away; behold, all things
are become new. *18* And all things are of God, who hath reconciled us
to himself by Jesus Christ, and hath given to us the ministry of
reconciliation; *19* To wit, that God was in Christ, reconciling the world
unto himself, not imputing their trespasses unto them; and hath
committed unto us the word of reconciliation. *20* Now then we are
ambassadors for Christ, as though God did beseech you by us: we
pray you in Christ's stead, be ye reconciled to God. *21* For he hath
made him to be sin for us, who knew no sin; that we might be made
the righteousness of God in him.

క్రీస్తునందలి నూతన జీవము

16 కావున ఇక మీదట మేము శరీర రీతిగా ఎవరినైనను ఎరుగము; మేము క్రీస్తును
శరీర రీతిగా ఎరిగియుండినను ఇక మీదట ఆయనను ఆలాగు ఎరుగము. 17 కాగా
ఎవడైను క్రీస్తు నందున్నయెడల వాడు నూతన సృష్టి; పాతవి గతించెను, ఇదిగో క్రొత్తవాయెను;
18 సమస్తమును దేవుని వలననైనవి.; ఆయన మనలను క్రీస్తు ద్వారా తనతో సమాధాన
పరచుకొని, ఆ సమాధాన పరచు పరిచర్యను మాకు అనుగ్రహించెను. 19 అదేమనగా,
దేవుడు వారి అపరాధములను వారి మీద మోపక, క్రీస్తు నందు లోకమును తనతో
సమాధానపరచుకొనుచు, ఆ సమాధాన వాక్యమును మాకు అప్పగించెను.

సమాధాన సందేశము

20 కావున దేవుడు మా ద్వారా వేడుకొనినట్టు మేము క్రీస్తుకు రాయబారులమై-
దేవునితో సమాధానపడుడని క్రీస్తు పక్షముగా మిమ్ములను బ్రతిమాలు కొనుచున్నాము.
21 ఎందుకనగా మనమాయన యందు దేవుని నీతి యగునట్లు పాపమెరుగని ఆయనను
మనకోసము పాపముగా చేసెను.

The renewed man acts upon new principles, by new rules, with new ends, and in new company. The believer is created anew; his heart is not merely set right, but a new heart is given him. He is the workmanship of God, created in Christ Jesus unto good works. Though the same as a man, he is changed in his character and conduct.

II CORINTHIANS 6

The apostle, with others, proved themselves faithful ministers of Christ, by their unblamable life and behaviour. (1-10) We then, as
workers together with him, beseech you also that ye receive not the
grace of God in vain. *2* (For he saith, I have heard thee in a time
accepted, and in the day of salvation have I succoured thee: behold,
now is the accepted time; behold, now is the day of salvation.) *3* Giving
no offence in any thing, that the ministry be not blamed: *4* But in all
things approving ourselves as the ministers of God, in much patience,
in afflictions, in necessities, in distresses, *5* In stripes, in
imprisonments, in tumults, in labours, in watchings, in fastings; *6* By
pureness, by knowledge, by longsuffering, by kindness, by the Holy
Ghost, by love unfeigned, *7* By the word of truth, by the power of God,
by the armour of righteousness on the right hand and on the left, *8* By
honour and dishonour, by evil report and good report: as deceivers,
and yet true; *9* As unknown, and yet well known; as dying, and, behold,
we live; as chastened, and not killed; *10* As sorrowful, yet alway
rejoicing; as poor, yet making many rich; as having nothing, and yet
possessing all things.

6వ అధ్యాయము

క్రైస్తవుల ప్రేమను గూర్చి పౌలు మనవి

కాగా మేమాయన తోడి పనివారమై మీరు పొందిన దేవుని కృపను వ్యర్థము చేసుకొనవద్దని
మిమ్మును వేడుకొనుచున్నాము. 2 అనుకూల సమయమందు నీ మొరనాలకించితిని; రక్షణ
దినమందు నిన్ను ఆదుకొంటిని అని ఆయన చెప్పుచున్నాడు కదా, ఇదిగో ఇప్పుడే మిక్కిలి
అనుకూల సమయము, ఇదిగో ఇదే రక్షణదినము. 3 మాపరిచర్య నిందింపబడకుండు
నిమిత్తము ఏ విషయములోనైనను అభ్యంతరమేమియు కలుగజేయక, 4 శ్రమలయందును,
ఇబ్బందులయందును, ఇరుకులమందును, 5 దెబ్బలయందును, చెరసాలలోను అల్లరులలోను
ప్రయాసములలోను జాగరములలోను ఉపవాసములలోను, మిగుల ఓర్పుగలవారమై 6
పవిత్రతతోను, జ్ఞానముతోను, దీర్ఘశాంతముతోను, దయతోను పరిశుద్ధాత్మవలనను
నిష్కపటమైన ప్రేమతోను 7 సత్య వాక్యము చెప్పుట వలనను దేవుని బలమువలనను,

36

కుడియెడమల నీతి ఆయుధములు కలిగి, 8 ఘనతా ఘనతలవలనను సుకీర్తి దుష్కీర్తులవలనను,
దేవుని పరిచారకులమై యుండి అన్ని స్థితులలో మమ్మును మేమే మెప్పించుకొనుచున్నాము.
9 మేము మోసగాంండ్ర మైనట్లుండియు సత్యవంతులము. తెలియబడని వారమనట్లుండియు
బాగుగా తెలియబడిన వారము; 10 చనిపోవుచున్న వారమైనట్లుండియు, ఇదిగో బ్రతుకు
చున్నవారము. శిక్షింపబడినవారమైనట్లుండియు చంపబడనివారము. దుఃఖపడిన
వారమైనట్లుండియు ఎల్లప్పుడు సంతోషించువారము. దరిద్రులమైనట్లుండియు అనేకులకు
ఐశ్వర్యము కలిగించువారము; ఏమియు లేనివారమైనట్లుండియు సమస్తమును కలిగిన వారము.

The gospel is a word of grace sounding in our ears. The gospel day is a day of salvation, the means of grace the means of salvation, the offers of the gospel the offers of salvation, and the present time the proper time to accept these offers. The morrow is none of ours: we know not what will be on the morrow, nor where we shall be. We now enjoy a day of grace; then let all be careful not to neglect it. Ministers of the gospel should look upon themselves as God's servants, and act in every thing suitably to that character.

By affection for them, And by earnest concern, that they might have no fellowship with unbelievers and idolaters. (11-18) O ye
Corinthians, our mouth is open unto you, our heart is enlarged. *12* Ye
are not straitened in us, but ye are straitened in your own bowels.
13 Now for a recompence in the same, (I speak as unto my children,)
be ye also enlarged. *14* Be ye not unequally yoked together with
unbelievers: for what fellowship hath righteousness with
unrighteousness? and what communion hath light with darkness?
15 And what concord hath Christ with Belial? or what part hath he
that believeth with an infidel? *16* And what agreement hath the temple
of God with idols? for ye are the temple of the living God; as God hath
said, I will dwell in them, and walk in them; and I will be their God,
and they shall be my people. *17* Wherefore come out from among them,
and be ye separate, saith the Lord, and touch not the unclean thing;
and I will receive you, *18* And will be a Father unto you, and ye shall
be my sons and daughters, saith the Lord Almighty.

11 ఓ కొరింథీయులారా, అరమర లేకుండా మీతో మాటలాడుచున్నాను, మా
హృదయము విశాలపరచబడియున్నది. 12 మీ యెడల మా అంతఃకరణము సంకుచితమై
యుండలేదు. కాని మీ అంతఃకరణమే సంకుచితమై యున్నది. 13 మీ యెడల మాకున్న
అంతఃకరణమునకు ప్రతిఫలముగా మీరును మీ హృదయములను విశాలపరచుకొనుడి.
మీరు నా పిల్లలని మీతో ఈలాగు చెప్పుచున్నాను.

అవిశ్వాసులతో స్నేహము కూడదని పౌలు హెచ్చరిక

14 మీరు అవిశ్వాసులతో జోడుగా ఉండకుడి. నీతికి దుర్నీతితో ఏమి సాంగత్యము?
వెలుగునకు చీకటితో ఏమి పొత్తు? 15 క్రీస్తుకు బెలియాలుతో ఏమి సంబంధము? అవిశ్వాసితో
విశ్వాసికి పాలెక్కడిది? 16 దేవుని ఆలయమునకు విగ్రహములతో ఏమి పొందిక?
17 మనము జీవము గల దేవుని ఆలయమై యున్నాము. అందువలన దేవుడీలాగు

సెలవిచ్చుచున్నాడు– 18 నేను వారిలో నివసించి సంచరించెదను; నేను వారి దేవుడనై యుందును. వారు నా ప్రజలై యుందురు కావున మీరు వారి మధ్య నుండి బయలువెడలి ప్రత్యేకముగా ఉండుడి. అపవిత్రమైన దానిని ముట్టకుడని ప్రభువు చెప్పుచున్నాడు. మరియు నేను మిమ్మును చేర్చుకొందును, మీకు తండ్రినైయుందును. మీరు నాకు కుమారులును కుమార్తెలునై యుందురని సర్వశక్తి గల ప్రభువు చెప్పుచున్నాడు.

It is wrong for believers to join with the wicked and profane. The word unbeliever applies to all destitute of true faith. True pastors will caution their beloved children in the gospel, not to be unequally yoked. The fatal effects of neglecting Scripture precepts as to marriages clearly appear. Instead of a help meet, the union brings a snare. Those whose cross it is to be unequally united, without their wilful fault, may expect consolation under it; but when believers enter into such unions, against the express warnings of God's word, they must expect must distress.

II CORINTHIANS 7

An exhortation to holiness, and the whole church entreated to bear affection to the apostle. (1-4) Having therefore these promises, dearly beloved, let us cleanse ourselves from all filthiness of the flesh and spirit, perfecting holiness in the fear of God. *2* Receive us; we have wronged no man, we have corrupted no man, we have defrauded no man. *3* I speak not this to condemn you: for I have said before, that ye are in our hearts to die and live with you. *4* Great is my boldness of speech toward you, great is my glorying of you: I am filled with comfort, I am exceeding joyful in all our tribulation.

7వ అధ్యాయము

ప్రియులారా, మనకు ఈ వాగ్దానములు ఉన్నవి గనుక దేవుని భయముతో పరిశుద్ధతను సంపూర్తి చేసుకొనుచు శరీరమునకు ఆత్మకును కలిగిన సమస్త కల్మషము నుండి మనలను పవిత్రులనుగా చేసికొందము. 2 మమ్మును మీ హృదయములలో చేర్చు కొనుడి. మేమెవరికిని అన్యాయము చేయలేదు, ఎవరిని చెరుపలేదు. ఎవనిని మోసము చేయలేదు. 3 మీకు శిక్షావిధి కలుగవలెనని నేను ఈలాగు చెప్పలేదు. చనిపోయిన గాని జీవించిన గాని మీరును మేమును కూడ ఉండవలెననియు, మీరు మా హృదయములలో యున్నారనియు నేను లోగడ చెప్పితిని గదా? 4 మీ యెడల నేను బహు ధైర్యముగా మాట్లాడుచున్నాను. మిమ్మును గూర్చి నాకు చాల అతిశయము కలదు, ఆదరణతో నిండుకొని యున్నాను, మా శ్రమ అంతటికి మించిన అత్యధికమైన ఆనందముతో ఉప్పొంగుచున్నాము.

The promises of God are strong reasons for us to follow after holiness; we must cleanse ourselves from all filthiness of flesh and spirit. If we hope in God as our Father, we must seek to be holy as he is holy, and perfect as our Father in heaven. His grace, by the influences of his Spirit, alone can purify, but holiness should be the object of our constant prayers.

He rejoiced in their sorrowing to repentance. (5-11) For, when we were come into Macedonia, our flesh had no rest, but we were troubled on every side; without were fightings, within were fears. *6* Nevertheless

God, that comforteth those that are cast down, comforted us by the coming of Titus; *7* And not by his coming only, but by the consolation wherewith he was comforted in you, when he told us your earnest desire, your mourning, your fervent mind toward me; so that I rejoiced the more. *8* For though I made you sorry with a letter, I do not repent, though I did repent: for I perceive that the same epistle hath made you sorry, though it were but for a season. *9* Now I rejoice, not that ye were made sorry, but that ye sorrowed to repentance: for ye were made sorry after a godly manner, that ye might receive damage by us in nothing. *10* For godly sorrow worketh repentance to salvation not to be repented of: but the sorrow of the world worketh death. *11* For behold this selfsame thing, that ye sorrowed after a godly sort, what carefulness it wrought in you, yea, what clearing of yourselves, yea, what indignation, yea, what fear, yea, what vehement desire, yea, what zeal, yea, what revenge! In all things ye have approved yourselves to be clear in this matter.

5 మేము మాసిదోనియకు వచ్చినప్పుడును మా శరీరము ఏ మాత్రమును విశ్రాంతి పొందలేదు. ఎటుపోయినను మాకు శ్రమయే కలిగెను. వెలుపట పోరాటమును లోపల భయములు ఉండెను, 6 అయినను దీనులను ఆదరించు దేవుడు తీతు రాక వలన మమ్మును ఆదరించెను. 7 తీతు రాక వలన మాత్రమే కాకుండ అతడు మీ అత్యభిలాషను మీ అంగలార్పును నా విషయమై మీకు కలిగిన అత్యాసక్తిని మాకు తెలుపుచు, తాను మీ విషయమై పొందిన ఆదరణ వలన కూడ మమ్మును ఆదరించెను గనుక నేను మరి ఎక్కువగా సంతోషించితిని. 8 నేను వ్రాసిన పత్రిక వలన మిమ్మును దుఃఖపెట్టినందున విచారపడను. నాకు విచారము కలిగినను ఆ పత్రిక మిమ్ములను స్వల్ప కాలము మట్టుకే దుఃఖ పెట్టెనని తెలిసికొనియున్నాను. 9 మీరు దుఃఖపడితిరని సంతోషించుట లేదు గాని మీరు దుఃఖ పడి మారుమనస్సు పొందితిరని ఇప్పుడు సంతోషించుచున్నాను. ఏలయనగా ఏ విషయములోనైనను మా వలన మీరు నష్టము పొందకుండుటకై దైవచిత్తానుసారముగ దుఃఖపడితిని. 10 దైవచిత్తానుసారమైన దుఃఖము రక్షణార్థమైన మారుమనస్సును కలుగజేయును; ఈ మారుమనస్సు దు:ఖమును పుట్టించదు. అయితే లోక సంబంధమైన దుఃఖము మరణమును కలుగజేయును. 11 మీరు దేవుని చిత్త ప్రకారము పొందిన ఈ దుఃఖము ఎట్టి జాగ్రత్తను ఎట్టి దోష నివారణకైన ప్రతివాదమును ఎట్టి ఆగ్రహమును ఎట్టి భయమును, ఎట్టి అభిలాషను ఎట్టి ఆసక్తిని ఎట్టి ప్రతిదండనను మీలో పుట్టించెనో చూడుడి. ఆ కార్యమును గూర్చి సమస్త విషయములలోను మీరు నిర్దోషులైయున్నారని రుజువు పరచుకొంటిరి.

There were fightings without, or continual contentions with, and opposition from Jews and Gentiles; and there were fears within, and great concern for such as had embraced the Christian faith. But God comforts those who are cast down. We should look above and beyond all means and instruments, to God, as the author of all the consolation and good we enjoy. Sorrow according to the will of God, tending to the glory of God, and wrought by the Spirit of God, renders the heart humble, contrite, submissive, disposed to mortify every sin, and to walk in newness of life. And this repentance is connected with saving faith in Christ, and an interest in his atonement. There is a great difference between this sorrow of a godly sort, and the

sorrow of the world. The happy fruits of true repentance are mentioned. Where the heart is changed, the life and actions will be changed.

And in the comfort they and Titus had together. (12-16) Wherefore, though I wrote unto you, I did it not for his cause that had done the wrong, nor for his cause that suffered wrong, but that our care for you in the sight of God might appear unto you. *13* Therefore we were comforted in your comfort: yea, and exceedingly the more joyed we for the joy of Titus, because his spirit was refreshed by you all. *14* For if I have boasted any thing to him of you, I am not ashamed; but as we spake all things to you in truth, even so our boasting, which I made before Titus, is found a truth. *15* And his inward affection is more abundant toward you, whilst he remembereth the obedience of you all, how with fear and trembling ye received him. *16* I rejoice therefore that I have confidence in you in all things..

12 నేను మీకు వ్రాసినను ఆ దుష్కార్యము చేసిన వాని నిమిత్తము వ్రాయలేదు, వాని వలన అన్యాయము పొందిన వాని నిమిత్తమైనను వ్రాయలేదు, నా యెడల మీకున్న ఆసక్తి దేవుని యెదుట, మీ మధ్య బాహాటమగుటకే వ్రాసితిని. 13 ఇందుచేత మేము ఆదరింపబడితిమి. అంతేకాదు. మాకు ఈ ఆదరణ కలిగినప్పుడు తీతు యొక్క ఆత్మ మీయందరివలన విశ్రాంతి పొందినందున అతని సంతోషమును చూచి మరి ఎక్కువగా మేమును సంతోషించితిమి. 14 ఏలయనగా, నేనతని యెదుట మీ విషయమై ఏ అతిశయపు మాటలు చెప్పినను నేను సిగ్గుపరచబడలేదు, మేమేలాగు అన్నిటినీ మీతో నిజముగా చెప్పితిమో ఆలాగే మేము తీతు ఎదుట మీ విషయమై చెప్పిన అతిశయపు మాటలు నిజమని కనబడెను. 15 మరియు, మీరు భయముతోను వణకుతోను తనను చేర్చుకొంటిరని అతడు మీ యందరి విధేయతను జ్ఞాపకము చేసుకొనుచుండగా అతని అంతఃకరణము మరి ఎక్కువగా మీ యెడల ఉన్నది. 16 ప్రతి విషయములోను మీ వలన నాకు ధైర్యము కలుగుచున్నది గనుక సంతోషించుచున్నాను.

The apostle was not disappointed concerning them, which he signified to Titus; and he could with joy declare the confidence he had in them for the time to come. Here see the duties of a pastor and of his flock; the latter must lighten the troubles of the pastoral office, by respect and obedience; the former make a due return by his care of them, and cherish the flock by testimonies of satisfaction, joy, and tenderness.

II CORINTHIANS 8

The apostle reminds them of charitable contributions for the poor saints. (1-6) Moreover, brethren, we do you to wit of the grace of God bestowed on the churches of Macedonia; *2* How that in a great trial of affliction the abundance of their joy and their deep poverty abounded unto the riches of their liberality. *3* For to their power, I bear record, yea, and beyond their power they were willing of themselves; *4* Praying us with much intreaty that we would receive the gift, and take upon us the fellowship of the ministering to the saints. *5* And this they did, not as we hoped, but first gave their own selves to the Lord, and unto

us by the will of God. *6* Insomuch that we desired Titus, that as he had begun, so he would also finish in you the same grace also.

8వ అధ్యాయము

యెరూషలేములోని బీదలకొరకైన చందా

సహోదరులారా, మాసిదోనియ సంఘములకు అనుగ్రహింపబడియున్న దేవుని కృపను గూర్చి మీకు తెలియజేయుచున్నాము. 2 ఏలాగనగా, వారు బహు శ్రమ వలన పరీక్షింపబడగా, అత్యధికముగా సంతోషించితిరి. మరియు వారు నిరుపేదలైనను వారి దాతృత్వము బహుగా విస్తరించెను. 3 ఈ కృప విషయములోను, పరిశుద్ధుల కొరకైన పరిచర్యలో పాలు పొందు విషయములోను, 4 మనఃపూర్వకముగా మమ్మును వేడుకొనుచు వారు తమ సామర్థ్యము కొలదియే గాక సామర్థ్యముకంటె ఎక్కువగాను తమంతట తామే ఇచ్చిరని మీకు సాక్ష్య మిచ్చుచున్నాను. 5 ఇదియు గాక మొదట ప్రభువునకును, దేవుని చిత్తము వలన మాకును, తమ్మును తామే అప్పగించుకొనిరి. ఇంతగా చేయుదురని మేమనుకొనలేదు. 6 కావున తీతు ఈ కృపను ఏలాగు పూర్వము మొదలుపెట్టెనో ఆలాగున దానిని మీలో సంపూర్ణము చేయుమని మేమతనిని వేడుకొంటిమి.

The grace of God must be owned as the root and fountain of all the good in us, or done by us, at any time. It is great grace and favour from God, if we are made useful to others, and forward to any good work. He commends the charity of the Macedonians. So far from needing that Paul should urge them, they prayed him to receive the gift. Whatever we use or lay out for God, it is only giving him what is his own. All we give for charitable uses, will not be accepted of God, nor turn to our advantage, unless we first give ourselves to the Lord.

Enforces this by their gifts, and by the love and grace of Christ. (7-9) Therefore, as ye abound in every thing, in faith, and utterance, and knowledge, and in all diligence, and in your love to us, see that ye abound in this grace also. *8* I speak not by commandment, but by occasion of the forwardness of others, and to prove the sincerity of your love. *9* For ye know the grace of our Lord Jesus Christ, that, though he was rich, yet for your sakes he became poor, that ye through his poverty might be rich.

7 మీరు ప్రతివిషయములో అనగా విశ్వాసమందును, ఉపదేశమందును, జ్ఞానమందును, సమస్త జాగ్రత్తయందును, మీకు మాయెడల నున్న ప్రేమయందును, ఏలాగు అభివృద్ధి పొందుచున్నారో ఆలాగే మీరు ఈ కృపయందు కూడా అభివృద్ధి పొందునట్లు చూచుకొనుడి.

యేసుని గూర్చి సాదృశ్యము

8 ఆజ్ఞాపూర్వకముగా మీతో చెప్పుటలేదు. ఇతరుల జాగ్రత్తను మీకు చూపుట చేత మీ ప్రేమ ఎంత యథార్థమైనదో పరీక్షింపవలెనని చెప్పుచున్నాను. 9 మీరు మన ప్రభువైన యేసుక్రీస్తు కృపను ఎరుగుదురు గదా? ఆయన ధనవంతుడై యుండియు మీరు తన దారిద్ర్యము వలన ధనవంతులు కావలెనని, మీ నిమిత్తము దరిద్రుడాయెను.

Faith is the root; and as without faith it is not possible to please God, hebrews 11:6 , so those who abound in faith, will abound in other graces and good works also; and this will work and show itself by love. Great talkers are not always the best doers; but these Corinthians were diligent to do, as well as to know and talk well.

By the willingness they had shown to this good work. (10-15) *10* And herein I give my advice: for this is expedient for you, who have begun before, not only to do, but also to be forward a year ago. *11* Now therefore perform the doing of it; that as there was a readiness to will, so there may be a performance also out of that which ye have. *12* For if there be first a willing mind, it is accepted according to that a man hath, and not according to that he hath not. *13* For I mean not that other men be eased, and ye burdened: *14* But by an equality, that now at this time your abundance may be a supply for their want, that their abundance also may be a supply for your want: that there may be equality: *15* As it is written, He that had gathered much had nothing over; and he that had gathered little had no lack.

10 ఇందును గూర్చి నా తాత్పర్యము చెప్పుచున్నాను. సంవత్సరము క్రిందటనే ఈ కార్యము చేయుట యందే కాక చేయతల పెట్టుటయందు కూడ మొదటి వారై యుండిన మీకు మేలు. 11 కావున తలపెట్టుటకు సిద్ధమైన మనసు మీలో ఏలాగు కలిగెనో ఆలాగే మీ కలిమి కొలది సంపూర్తియగునట్లు మీరు ఆ కార్యమును ఇప్పుడు నెరవేర్చుడి.

12 మొదట ఒకడు సిద్ధమైన మనస్సు కలిగియుంటే శక్తికిమించి కాదు గాని, కలిమి కొలదియే ఇచ్చినది ప్రీతికరమగును. 13 ఇతరులకు తేలిక గాను, మీకు భారముగాను యుండవలెనని ఇది చెప్పుటలేదు గాని, 14 హెచ్చుగా కూర్చుకొనిన వానికి ఎక్కువ మిగలలేదనియు, తక్కువగా కూర్చుకొనిన వానికి తక్కువ కాలేదనియు వ్రాయబడిన ప్రకారము, అందరికి సమానముగా ఉండు నిమిత్తము ప్రస్తుతమందు మీ సమృద్ధి వారి అక్కరకును, 15 మరియొకప్పుడు వారి సమృద్ధి మీ అక్కరకును సహాయమై యుండవలెనని, ఈలాగు చెప్పుచున్నాను.

Good purposes are like buds and blossoms, pleasant to behold, and give hopes of good fruit; but they are lost, and signify nothing without good deeds. Good beginnings are well; but we lose the benefit, unless there is perseverance. When men purpose that which is good, and endeavour, according to their ability, to perform also, God will not reject them for what it is not in their power to do.

*He recommends Titus to them. (16-24)*But thanks be to God, which put the same earnest care into the heart of Titus for you. *17* For indeed he accepted the exhortation; but being more forward, of his own accord he went unto you. *18* And we have sent with him the brother, whose praise is in the gospel throughout all the churches; *19* And not that only, but who was also chosen of the churches to travel with us with this grace, which is administered by us to the glory of the same Lord, and declaration of your ready mind: *20* Avoiding this, that no man should blame us in this abundance which is administered by us: *21* Providing for honest things, not only in the sight of the Lord, but also in the sight of men. *22* And we have sent with them our brother, whom we have oftentimes proved diligent in many things, but now

much more diligent, upon the great confidence which I have in you. *23* Whether any do enquire of Titus, he is my partner and fellowhelper concerning you: or our brethren be enquired of, they are the messengers of the churches, and the glory of Christ. *24* Wherefore shew ye to them, and before the churches, the proof of your love, and of our boasting on your behalf.

తీతును మరికొందరును కొరింథునకు పంపబడుట

16 మీ విషయమై నాకు కలిగిన ఈ ఆసక్తినే తీతు హృదయములో పుట్టించిన దేవునికి స్తోత్రము. 17 అతడు నా హెచ్చరికను అంగీకరించెను గాని, అతనికే విశేషాసక్తి కలిగినందున తన యిష్టము చొప్పుననే మీ యొద్దకు బయలుదేరివచ్చుచున్నాడు. 18 మరియు సువార్త విషయము సంఘములన్నిటిలో ప్రసిద్ధి చెందిన సహోదరుని అతనితో కూడ పంపుచున్నాము. 19 అంతేకాక మన ప్రభువునకు మహిమ కలుగు నిమిత్తమును మా సిద్ధమైన మనస్సు కనుపరచు నిమిత్తమును ఈ ఉపకార ద్రవ్యము విషయమై, పరిచారకులమైన మాతో కూడ అతడు ప్రయాణము చేయవలెనని సంఘములు వారతనిని ఏర్పరచు కొనిరి. 20 మరియు మేమింత విస్తారమైన ధర్మము విషయమై, పరిచారకులమై యున్నాము గనుక దానిని గూర్చి మా మీద ఎవడును తప్పు మోపకుండ మేము జాగ్రత్తగా చూచుకొనుచు అతనిని పంపుచున్నాము. 21 ఏలయనగా, ప్రభువు దృష్టియందు మాత్రమే గాక మనుష్యుల దృష్టి యందును యోగ్యమైన వాటిని గూర్చి శ్రద్ధగా ఆలోచించు కొనుచున్నాము. 22 మరియు వారితో కూడ మేము మా సహోదరుని పంపుచున్నాము. చాల సంగతులలో అనేక పర్యాయములు అతనిని పరీక్షించి అతడు ఆసక్తి గలవాడనియు, ఇప్పుడును మీ యెడల అతనికి కలిగిన విశేషమైన నమ్మికవలన మరి ఎక్కువైన ఆసక్తి గలవాడనియు తెలిసి కొనియున్నాము. 23 తీతు ఎవరని ఎవరైనా అడిగినయెడల, అతడు నా పాలివాడును మీ విషయములో నా జత పనివాడునై యున్నాడనియు మన సహోదరులెవరిని అడిగిన యెడల వారు సంఘముల దూతలును అపొస్తలులును క్రీస్తు మహిమయునై యున్నారనియు నేను చెప్పుచున్నాను. 24 కాబట్టి మీ ప్రేమ యథార్థమైనదనియు మీ విషయమైన మా అతిశయము వ్యర్థము కాదనియు వారికి సంఘముల యెదుట కనపరచుడి.

The apostle commends the brethren sent to collect their charity, that it might be known who they were, and how safely they might be trusted. It is the duty of all Christians to act prudently; to hinder, as far as we can, all unjust suspicions. It is needful, in the first place, to act uprightly in the sight of God, but things honest in the sight of men should also be attended to.

II CORINTHIANS 9

The reason for sending Titus to collect their alms. (1-5) For as touching the ministering to the saints, it is superfluous for me to write to you: *2* For I know the forwardness of your mind, for which I boast of you to them of Macedonia, that Achaia was ready a year ago; and your zeal hath provoked very many. *3* Yet have I sent the brethren, lest our boasting of you should be in vain in this behalf; that, as I said, ye may be ready: *4* Lest haply if they of Macedonia come with me, and find

you unprepared, we (that we say not, ye) should be ashamed in this same confident boasting. *5* Therefore I thought it necessary to exhort the brethren, that they would go before unto you, and make up beforehand your bounty, whereof ye had notice before, that the same might be ready, as a matter of bounty, and not as of covetousness

9వ అధ్యాయము

చందా యిచ్చువిధము

పరిశుద్ధుల కొరకైన ఈ పరిచర్యను గూర్చి మీపేర వ్రాయుటకు నాకగత్యము లేదు. 2 మీ మనస్సు సిద్ధమై యున్నదని నేనెరుగుదును. అందువలన సంవత్సరము నుండి అకయ సిద్ధపడి యున్నదని చెప్పి, నేను మిమ్మును గూర్చి మాసిదోనియ వారి యెదుట అతిశయ పడుచున్నాను. మీ ఆసక్తిని చూచి అనేకులు ప్రేరేపింపబడిరి. 3 అయితే మిమ్మును గూర్చిన మా అతిశయము ఈ విషయములో వ్యర్థము కాకుండునట్లు నేను చెప్పిన ప్రకారము మీరు సిద్ధముగా ఉండుటకై ఈ సహోదరులను పంపితిని. 4 మీరు సిద్ధపడని యెడల ఒకవేళ మాసిదోనియ వారెవరైనను నాతో కూడ వచ్చి మీరు సిద్ధముగా ఉండకపోవుట చూచిన యెడల ఈ నమ్మిక కలిగియున్నందుకు మేము సిగ్గుపరచబడుదుము, మీరును సిగ్గుపరచబడుదురని ఇక చెప్పనేల ? 5 కావున లోగడ ఇచ్చెదమని మీరు చెప్పిన ధర్మము పిసినితనముగా ఇయ్యక ధారాళముగా ఇయ్యవలెనని చెప్పి, సహోదరులు మీ యొద్దకు ముందుగా వచ్చి దానిని జమ చేయుటకై వారిని హెచ్చరించుట అవసరమని తలంచితిని.

When we would have others do good, we must act toward them prudently and tenderly, and give them time. Christians should consider what is for the credit of their profession, and endeavour to adorn the doctrine of God their Saviour in all things. The duty of ministering to the saints is so plain, that there would seem no need to exhort Christians to it; yet self-love contends so powerfully against the love of Christ, that it is often necessary to stir up their minds by way of remembrance.

The Corinthians to be liberal and cheerful, The apostle thanks God for his unspeakable gift. (6-15) But this I say, He which soweth sparingly shall reap also sparingly; and he which soweth bountifully shall reap also bountifully. *7* Every man according as he purposeth in his heart, so let him give; not grudgingly, or of necessity: for God loveth a cheerful giver. *8* And God is able to make all grace abound toward you; that ye, always having all sufficiency in all things, may abound to every good work: *9* (As it is written, He hath dispersed abroad; he hath given to the poor: his righteousness remaineth for ever. *10* Now he that ministereth seed to the sower both minister bread for your food, and multiply your seed sown, and increase the fruits of your righteousness;) *11* Being enriched in every thing to all bountifulness, which causeth through us thanksgiving to God. *12* For the administration of this service not only supplieth the want of the saints, but is abundant also by many thanksgivings unto God; *13* Whiles by the experiment of this ministration they glorify God for your professed subjection unto the gospel of Christ, and for your liberal distribution unto them, and unto all men; *14* And by their prayer for you, which

long after you for the exceeding grace of God in you. *15* Thanks be unto God for his unspeakable gift.

6 కొంచెముగా విత్తువాడు కొంచెముగా పంటకోయును, సమృద్ధిగా విత్తువాడు సమృద్ధిగా పంట కోయును అని ఈ విషయమై చెప్పవచ్చును. 7 సణుగుకొనకయు బలవంతముగా కాకయు ప్రతివాడును తన హృదయములో నిశ్చయించుకొనిన ప్రకారము ఇయ్యవలెను; దేవుడు ఉత్సాహముగా ఇచ్చువానిని ప్రేమించును. 8 మరియు అన్నిటియందు ఎల్లప్పుడును, మీలో మీరు సర్వ సమృద్ధిగలవారై, ఉత్తమమైన ప్రతి కార్యము చేయుటకు దేవుడు మీయెడల సమస్త విధములైన కృపను విస్తరింప చేయగలడు. 9 ఇందువిషయమై అతడు వెదజల్లి దరిద్రులకిచ్చెను, అతని నీతి నిరంతరము నిలుచును అని వ్రాయబడి యున్నది. 10 విత్తువానికి విత్తనమును తినుటకు ఆహారమును దయచేయు దేవుడు మీకు విత్తనము దయచేసి విస్తరింపజేసి మీరు ప్రతి విషయములో పూర్ణౌదార్య భాగ్యము గల వారగునట్లు, మీ నీతి ఫలమును వృద్ధిపొందించును. 11 ఇట్టి ఔదార్యము వలన మా ద్వారా దేవునికి కృతజ్ఞతాస్తుతులు చెల్లింపబడును. 12 ఏలయనగా ఈ సేవను గూర్చిన పరిచర్య పరిశుద్ధుల అక్కరలకు సహాయము కలుగజేయుట మాత్రమే కాకుండా అనేకులు దేవునికి చెల్లించు కృతజ్ఞతాస్తుతుల మూలముగా విస్తరించుచున్నది. 13 ఏలాగనగా, క్రీస్తు సువార్త అంగీకరింతుమని ఒప్పుకొనుట యందు మీరు విధేయులైనందు చేతను వారి విషయమును అందరి విషయమును ఇంత ఔదార్యముగా ధర్మము చేసినందు చేతను ఈ పరిచర్య మూలముగా మీ యోగ్యత కనబడినందున వారు దేవుని మహిమ పరచుచున్నారు. 14 మరియు మీ యెడల దేవుడు కనబరచిన అత్యధికమైన కృపను చూచి, వారు మీ నిమిత్తమై ప్రార్థన చేయుచు, మిమ్మును చూడవలెనని ఎక్కువ కోరిక గలవారైయున్నారు. 15 చెప్పశక్యము గాని ఆయన వరమును గూర్చి దేవునికి స్తోత్రము.

Money bestowed in charity, may to the carnal mind seem thrown away, but when given from proper principles, it is seed sown, from which a valuable increase may be expected. It should be given carefully. Works of charity, like other good works, should be done with thought and design. Due thought, as to our circumstances, and those we are about to relieve, will direct our gifts for charitable uses. Help should be given freely, be it more or less; not grudgingly, but cheerfully.

II CORINTHIANS 10

The apostle states his authority with meekness and humility. (1-6) Now I Paul myself beseech you by the meekness and gentleness of Christ, who in presence am base among you, but being absent am bold toward you: *2* But I beseech you, that I may not be bold when I am present with that confidence, wherewith I think to be bold against some, which think of us as if we walked according to the flesh. *3* For though we walk in the flesh, we do not war after the flesh: *4* (For the weapons of our warfare are not carnal, but mighty through God to the pulling down of strong holds;) *5* Casting down imaginations, and every high thing that exalteth itself against the knowledge of God, and bringing into captivity every thought to the obedience of Christ; *6* And having in a readiness to revenge all disobedience, when your obedience is fulfilled.

10వ అధ్యాయము

పౌలు తనకున్న అధికారము దేవునివలన కలిగినదని చెప్పుట

మీ యెదుట నున్నప్పుడు మీలో అణుకువ గలవాడనైనట్టియు, ఎదుట లేనప్పుడు మీ యెడల ధైర్యము గలవాడనైనట్టియు, పౌలను నేను యేసుక్రీస్తు యొక్క సాత్వికమును మృదుత్వమును బట్టి మిమ్మును వేడుకొనుచున్నాను. 2 శరీరప్రకారము నడుచుకొనువారమని మమ్మును గూర్చి కొందరును కొనుచున్నారు కారా? అట్టివారి యెడల నేను తెగించి కాఠిన్యము చూపవలెనని తలంచు కొనుచున్నాను గాని నేను వచ్చినప్పుడు అట్లు కాఠిన్యము చూపకుండునట్లు చేయుడని నేను మిమ్మును బ్రతిమాలుకొనుచున్నాను. 3 మేము శరీరధారులమై నడుచుకొనుచున్నను శరీర ప్రకారము యుద్ధము చేయము. 4 మా యుద్ధోపకరణములు శరీర సంబంధమైనవి కావు గాని, దేవుని యెదుట దుర్గములను పడద్రోయజాలినంత బలము కలవైయున్నవి. 5 మేము వితర్కములను దేవుని గూర్చిన జ్ఞానమునుద్దగించు ప్రతి ఆటంకమును పడద్రోసి, ప్రతి ఆలోచనను క్రీస్తుకు లోపడునట్లు చెరపట్టి, 6 మీరు సంపూర్ణ విధేయతను కనబరచునప్పుడు సమస్తమైన అవిధేయతకు ప్రతిదండన చేయ సిద్ధపడియున్నాము.

While others thought meanly, and spake scornfully of the apostle, he had low thoughts, and spake humbly of himself. We should be aware of our own infirmities, and think humbly of ourselves, even when men reproach us. The work of the ministry is a spiritual warfare with spiritual enemies, and for spiritual purposes. Outward force is not the method of the gospel, but strong persuasions, by the power of truth and the meekness of wisdom. Conscience is accountable to God only; and people must be persuaded to God and their duty, not driven by force.

Reasons with the Corinthians. (7-11) Do ye look on things after the outward appearance? If any man trust to himself that he is Christ's, let him of himself think this again, that, as he is Christ's, even so are we Christ's. 8 For though I should boast somewhat more of our authority, which the Lord hath given us for edification, and not for your destruction, I should not be ashamed: 9 That I may not seem as if I would terrify you by letters. 10 For his letters, say they, are weighty and powerful; but his bodily presence is weak, and his speech contemptible. 11 Let such an one think this, that, such as we are in word by letters when we are absent, such will we be also in deed when we are present.

7 సంగతులను పైపైననే మీరు చూచుచున్నారు. ఎవడైనను తాను క్రీస్తు వాడనని నమ్ముకున్నయెడల అతడేలాగు క్రీస్తు వాడో అలాగే మేమును క్రీస్తు వారమని తన మనస్సులో తాను తిరిగి ఆలోచించుకొనవలెను. 8 పడద్రోయుటకు కాక మిమ్మును కట్టుటకే ప్రభువు మాకనుగ్రహించిన అధికారమును గూర్చి నేనొక వేళ కొంచెము అధికముగా అతిశయ పడినను నేను సిగ్గు పరచబడను. 9 నేను వ్రాయు పత్రికలవలన మిమ్మును భయపెట్టవలెనని ఉన్నట్టు కనబడకుండా ఈ మాట చెప్పుచున్నాను. 10 అతని పత్రికలు ఘనమైనవియు,

బలీయమైన వియునైయున్నవి గాని అతడు శరీర రూపమునకు బలహీనుడు. అతని ప్రసంగము కొరగానిదని యొకడు అనును. 11 మేమెదుట లేనప్పుడు పత్రికల ద్వారా మాటలయందెట్టివారమై యున్నామో, యెదుట ఉన్నప్పుడు క్రియయందును అట్టి వారమై యుందుమని అట్లనువాడు తలంచు కొనవలెను.

In outward appearance, Paul was mean and despised in the eyes of some, but this was a false rule to judge by. We must not think that none outward appearance, as if the want of such things proved a man not to be a real Christian, or an able, faithful minister of the lowly Saviour.

Seeks the glory of God, and to be approved of him. (12-18) For we dare not make ourselves of the number, or compare ourselves with some that commend themselves: but they measuring themselves by themselves, and comparing themselves among themselves, are not wise. *13* But we will not boast of things without our measure, but according to the measure of the rule which God hath distributed to us, a measure to reach even unto you. *14* For we stretch not ourselves beyond our measure, as though we reached not unto you: for we are come as far as to you also in preaching the gospel of Christ: *15* Not boasting of things without our measure, that is, of other men's labours; but having hope, when your faith is increased, that we shall be enlarged [F29] by you according to our rule abundantly, *16* To preach the gospel in the regions beyond you, and not to boast in another man's line of things made ready to our hand. *17* But he that glorieth, let him glory in the Lord. *18* For not he that commendeth himself is approved, but whom the Lord commendeth.

12 తమ్మును తామే మెచ్చుకొను కొందరితో జతపరచుకొనుటకైనను వారితో సరిచూచుకొనుటకైనను మేము తెగింపజాలము గాని వారు తమలోనే యొకరిని బట్టి యొకరు ఎన్నిక చేసుకొని, యొకరితో నొకరు సరిచూచుకొను చున్నందున గ్రహింపు లేకయున్నారు. 13 మేమైతే మేరకు మించి అతిశయపడము గాని, మీరున్న స్థలము వరకును రావలెనని దేవుడు మాకు కొలిచి ఇచ్చిన మేరకు లోబడియుండి అతిశయించుచున్నాము. 14 మేము క్రీస్తు సువార్త ప్రకటించుచు మీ వరకు వచ్చియుంటిమి గనుక మీ యొద్దకు రాని వారమైనట్టు మేము మా మేర దాటివెళ్ళుచున్న వారము కాము. 15 మేము మేరకు మించి ఇతరుల ప్రయాస ఫలములలో భాగస్థులమనుకొని అతిశయపడము. మీ విశ్వాసము అభివృద్ధియైన కొలది మాకనుగ్రహింపబడిన మేరలకు లోపలనే సువార్త మరి విశేషముగా వ్యాపింప జేయుచు, 16 మీ ఆవలి ప్రదేశములలో కూడా సువార్త ప్రకటించునట్లుగా మేము మీ మూలముగా ఘనపరచబడుదుమని నిరీక్షించుచున్నామే గాని, మరియొకని మేరలో చేరి, సిద్ధమైయున్నవి మావియైనట్టు అతిశయింపగోరము. 17 అతిశయించు వాడు ప్రభువునందే అతిశయింప వలెను. 18 ప్రభువు మెచ్చుకొనువాడే యోగ్యుడు గాని, తన్ను తానే మెచ్చు కొనువాడు యోగ్యుడు కాడు.

If we would compare ourselves with others who excel us, this would be a good method to keep us humble. The apostle fixes a good rule for his conduct; namely, not to boast of things without his measure, which was the measure God had distributed to him. There is not a more fruitful source of error, than to judge of persons and opinions by our own prejudices. How common is it for persons to judge of their own religious character, by the opinions and maxims of the world around them! But how different is the rule of God's word! And of all flattery, self-flattery is the worst. Therefore, instead of praising ourselves, we should strive to approve ourselves to God.

II CORINTHIANS 11

*The apostle gives the reasons for speaking in his own commendation. (1-4)*Would to God ye could bear with me a little in my
folly: and indeed bear with me. *2* For I am jealous over you with godly
jealousy: for I have espoused you to one husband, that I may present
you as a chaste virgin to Christ. *3* But I fear, lest by any means, as the
serpent beguiled Eve through his subtilty, so your minds should be
corrupted from the simplicity that is in Christ. *4* For if he that cometh
preacheth another Jesus, whom we have not preached, or if ye receive
another spirit, which ye have not received, or another gospel, which
ye have not accepted, ye might well bear with him.

11వ అధ్యాయము

పౌలుకున్న అపొస్తలిక హక్కు

కొంచెమవివేకముగా నేను మాటలాడినను మీరు సహింపవలెనని కోరుచున్నాను,
నన్ను మీరేలాగైనను సహించుడి. 2 దేవాసక్తితో మీయెడల ఆసక్తి కలిగియున్నాను. ఎందుకనగా,
పవిత్రురాలైన కన్యకనుగా ఒక్కడే పురుషునికి, అనగా క్రీస్తుకు సమర్పింపవలెనని, మిమ్మును
ప్రధానము చేసితిని గాని, 3 సర్పము తన కుయుక్తి చేత హవ్వను మోసపరచినట్లు మీ
మనస్సులు చెరుపబడి క్రీస్తు యెడల నున్న సరళతనుండియు పవిత్రత నుండియు ఎట్లయినను
తొలగి పోవునేమోయని భయపడుచున్నాను. 4 ఏలయనగా వచ్చిన వాడెవడైనను మేము
ప్రకటింపని మరి యొక యేసును ప్రకటించినను, లేక మీరు పొందని మరియొక ఆత్మను
మీరు పొందినను, మీరు అంగీకరింపని మరియొక సువార్త మీరు అంగీకరించినను, మీరు
వానిని గూర్చి సహించుట యుక్తమే.

The apostle desired to preserve the Corinthians from being corrupted by the false apostles. There is but one Jesus, one Spirit, and one gospel, to be preached to them, and received by them; and why should any be prejudiced, by the devices of an adversary, against him who first taught them in faith? They should not listen to men, who, without cause, would draw them away from those who were the means of their conversion.

Shows that he had freely preached the gospel. (5-15) For I
suppose I was not a whit behind the very chiefest apostles. *6* But though
I be rude in speech, yet not in knowledge; but we have been throughly
made manifest among you in all things. *7* Have I committed an offence

in abasing myself that ye might be exalted, because I have preached
to you the gospel of God freely? *8* I robbed other churches, taking
wages of them, to do you service. *9* And when I was present with you,
and wanted, I was chargeable to no man: for that which was lacking to
me the brethren which came from Macedonia supplied: and in all things
I have kept myself from being burdensome unto you, and so will I
keep myself. *10* As the truth of Christ is in me, no man shall stop me
of this boasting in the regions of Achaia. *11* Wherefore? because I love
you not? God knoweth. *12* But what I do, that I will do, that I may cut
off occasion from them which desire occasion; that wherein they glory,
they may be found even as we. *13* For such are false apostles, deceitful
workers, transforming themselves into the apostles of Christ. *14* And
no marvel; for Satan himself is transformed into an angel of light.
15 Therefore it is no great thing if his ministers also be transformed as
the ministers of righteousness; whose end shall be according to their
works.

5 నేనైతే మిక్కిలి శ్రేష్ఠులైన ఈ అపొస్తలులకంటె లేశ మాత్రమును తక్కువ వాడను
కాదని తలంచు కొనుచున్నాను. 6 మాటలయందు నేను నేర్పులేని వాడనైనను జ్ఞానమందు
నేర్పులేని వాడను కాను. ప్రతి సంగతిలోను అందరి మధ్యను మీ నిమిత్తము మేము ఆ
జ్ఞానమును కనపరచి యున్నాము. 7 మిమ్మును హెచ్చింపవలెనని మీకు దేవుని సువార్తను
ఉచితముగా ప్రకటించుచు నన్ను నేనే తగ్గించుకొనినందున పాపము చేసితినా ? 8 మీకు
పరిచర్య చేయుటకై, నేనితర సంఘముల వలన జీతము పుచ్చుకొని, వారి ధనము దొంగిలిన
వాడనైతిని. 9 మరియు నేను మీ యొద్ద ఉన్నప్పుడు నాకక్కర కలిగి యుండగా నేనెవని
మీదను భారము మోపలేదు; మాసిదోనియ నుండి సహోదరులు వచ్చి నా అక్కర తీర్చిరి.
ప్రతి విషయములోను నేను మీకు భారముగా ఉండకుండ జాగ్రత్త పడితిని, ఇక ముందుకును
జాగ్రత్త పడుదును. 10 క్రీస్తు సత్యము నాయందు నుండుట వలన అకయ ప్రాంతములయందు
నేనీలాగు అతిశయపడకుండ నన్ను ఆటంక పరచుటకు ఎవరి తరము కాదు. 11 ఎందువలన?
నేను మిమ్మును ప్రేమింప నందువలననా ? దేవునికే తెలియును. 12 అతిశయ కారణము
వెదకువారు ఏ విషయములో అతిశయించుచున్నారో, ఆ విషయములో వారును మావలెనే
యున్నరని కనబడు నిమిత్తము వారికి కారణము దొరకకుండ కొట్టివేయుటకు, నేను చేయుచున్న
ప్రకారమే ఇక ముందుకును చేతును. 13 ఏలయనగా అట్టివారు క్రీస్తుయొక్క అపొస్తలుల
వేషము ధరించుకొనువారై యుండి, దొంగ అపొస్తలులును మోసగాండ్రగు పని వారునై
యున్నారు. 14 ఇది ఆశ్చర్యము గాదు. సాతాను తానే వెలుగు దూత వేషము ధరించు
కొనుచున్నాడు. 15 గనుక వాని పరిచారకులును నీతి పరిచారకుల వేషము ధరించుకొనుట
గొప్ప సంగతి కాదు. వారి క్రియల చొప్పున వారి కంతము కలుగును.

It is far better to be plain in speech, yet walking openly and consistently with the gospel, than to be admired by thousands, and be lifted up in pride, so as to disgrace the gospel by evil tempers and unholy lives. The apostle would not give room for any to accuse him of worldly designs in preaching the gospel, that others who opposed him at Corinth, might not in this respect gain advantage against him.

Hypocrisy may be looked for, especially when we consider the great power which Satan, who rules in the hearts of the children of disobedience, has upon the minds of many. And as there are temptations to evil conduct, so there is equal danger on the other side. It serves Satan's purposes as well, to set up good works against the atonement of Christ, and salvation by faith and grace. But the end will discover those who are deceitful workers; their work will end in ruin. Satan will allow his ministers to preach either the law or the gospel separately; but the law as established by faith in Christ's righteousness and atonement, and the partaking of his Spirit, is the test of every false system.

Explains what he was going to add in defence of his own character. (16-21) I say again, Let no man think me a fool; if otherwise, yet as a fool receive me, that I may boast myself a little. *17* That which I speak, I speak it not after the Lord, but as it were foolishly, in this confidence of boasting. *18* Seeing that many glory after the flesh, I will glory also. *19* For ye suffer fools gladly, seeing ye yourselves are wise. *20* For ye suffer, if a man bring you into bondage, if a man devour you, if a man take of you, if a man exalt himself, if a man smite you on the face. *21* I speak as concerning reproach, as though we had been weak. Howbeit whereinsoever any is bold, (I speak foolishly,) I am bold also.

పౌలుకు అతని శత్రువులకును గల తారతమ్యము

16 నేను అవివేకినని ఎవడును తలంచ వద్దని మరల చెప్పుచున్నాను. అట్లు తలంచిన యెడల నేను కొంచెము అతిశయపడునట్లు నన్ను అవివేకినైనట్టుగానే చేర్చుకొనుడి. 17 నేను చెప్పుచున్నది ప్రభువు మాట ప్రకారము చెప్పుట లేదు గాని, ఇట్లు అతిశయపడుటకు ఆధారము కలిగి అవివేకివలె చెప్పుచున్నాను. 18 అనేకులు శరీర విషయములో అతిశయపడుచున్నారు గనుక నేనును ఆలాగే అతిశయపడుదును. 19 మీరు వివేకులై యుండి సంతోషముతో అవివేకులను సహించుచున్నారు. 20 ఒకడు మిమ్మును దాస్యమునకు లోబరచినను, ఒకడు మిమ్ము మ్రింగి వేసినను ఒకడు మిమ్ము వశపరచుకొనినను, ఒకడు తన్ను గొప్ప చేసికొనినను, ఒకడు ముఖము మీద మిమ్మును కొట్టినను మీరు సహించుచున్నారు.

It is the duty and practice of Christians to humble themselves, in obedience to the command and example of the Lord; yet prudence must direct in what it is needful to do things which we may do lawfully, even the speaking of what God has wrought for us, and in us, and by us. Doubtless here is reference to facts in which the character of the false apostles had been shown. It is astonishing to see how such men bring their followers into bondage, and how they take from them and insult them.

He gives an account of his labours, cares, sufferings, dangers, and deliverances. (22-33) Are they Hebrews? so am I. Are they Israelites? so am I. Are they the seed of Abraham? so am I. *23* Are they ministers of Christ? (I speak as a fool) I am more; in labours more abundant, in stripes above measure, in prisons more frequent, in deaths oft. *24* Of the Jews five times received I forty stripes save one. *25* Thrice was I beaten with rods, once was I stoned, thrice I suffered shipwreck, a night and a day I have been in the deep; *26* In journeyings often, in perils of waters, in perils of robbers, in perils by mine own

countrymen, in perils by the heathen, in perils in the city, in perils in the wilderness, in perils in the sea, in perils among false brethren; *27* In weariness and painfulness, in watchings often, in hunger and thirst, in fastings often, in cold and nakedness. *28* Beside those things that are without, that which cometh upon me daily, the care of all the churches. *29* Who is weak, and I am not weak? who is offended, and I burn not? *30* If I must needs glory, I will glory of the things which concern mine infirmities. *31* The God and Father of our Lord Jesus Christ, which is blessed for evermore, knoweth that I lie not. *32* In Damascus the governor under Aretas the king kept the city of the Damascenes with a garrison, desirous to apprehend me: *33* And through a window in a basket was I let down by the wall, and escaped his hands.

పౌలుకు కలిగిన కష్టములు – శ్రమలు

21 మేము బలహీనులమై యున్నట్టు అవమానముగా మాటలాడుచున్నాను, ఏ విషయమందు ఎవడైన ధైర్యము కలిగి యున్నాడో, ఆ విషయమందు నేను కూడా ధైర్యము కలిగిన వాడను; అవివేకముగా మాటలాడుచున్నాను సుమా. 22 వారు హెబ్రీయులా? నేనును హెబ్రీయుడనే. వారు ఇశ్రాయేలీయులా? నేనును ఇశ్రాయేలీయుడనే. వారు అబ్రాహాము సంతానమా ? నేనును అట్టివాడనే. 23 వారు క్రీస్తు పరిచారకులా ? వెర్రివానివలె మాటలాడు చున్నాను, నేనును మరి ఎక్కువగా క్రీస్తు పరిచారకుడను. మరి విశేషముగా ప్రయాసపడితిని, మరి అనేక పర్యాయములు చెరసాలలో ఉంటిని; అపరిమితముగా దెబ్బలు తింటిని, అనేక మారులు ప్రాణాపాయములలో ఉంటిని. 24 యూదుల చేత అయిదు మారులు ఒకటి తక్కువ నలువది దెబ్బలు తింటిని. 25 ముమ్మారు బెత్తములతో కొట్టబడితిని; ఒకసారి రాళ్ళతో కొట్టబడితిని; ముమ్మారు ఓడ పగిలి శ్రమపడితిని; ఒక రాత్రింబగళ్ళు సముద్రములో గడిపితిని. 26 అనేక పర్యాయములు ప్రయాణములోను, నదులవలనైన ఆపదలలోను, దొంగల వలననైన ఆపదలలోను, నాస్వజనులవలనైన ఆపదలలోను, అన్యజనుల వలననైన ఆపదలలోను, పట్టణములో ఆపదలలోను, అరణ్యములో ఆపదలలోను, సముద్రములో ఆపదలలోను, కపట సహోదరుల వలని ఆపదలలోను ఉంటిని. 27 ప్రయాసతోను, కష్టములతోను, తరచుగా జాగరణములతోను, ఆకలి దప్పులతోను, తరచుగా ఉపవాసములతోను, చలితోను, దిగంబరత్వముతోను యుంటిని. ఇంకను చెప్పవలసినవి అనేకములున్నవి. 28 ఇవియును గాక సంఘములన్నిటిని గూర్చిన చింతయు కలదు. ఈ భారము దినదినమును నాకు కలుగుచున్నది. 29 ఎవడైనను బలహీనుడాయెనా? నేనును బలహీనుడను కానా? ఎవడైనను తొట్రుపడెనా? నాకును మంట కలుగదా? 30 అతిశయపడవలసి యుంటే నేను నా బలహీనత విషయమైన సంగతులను గూర్చియే అతిశయపడుదును 31 నేనబద్ధ మాడుట లేదని నిరంతరము స్తుతింపబడుచున్న మన ప్రభువగు యేసు యొక్క తండ్రియైన దేవుడు ఎరుగును. 32 దమస్కులో అరెత అను రాజు క్రింద యున్న అధిపతి నన్ను పట్టగోరి కావలియుంచి దమస్కీయుల పట్టణమును భద్రము చేసెను. 33 అప్పుడు నేను కిటికీ గుండా గోడమీద నుండి గంపలో దింపబడి అతని చేతిలో నుండి తప్పించుకొనిపోతిని.

The apostle gives an account of his labours and sufferings; not out of pride or vain-glory, but to the honour of God, who enabled him to do and suffer so much for the cause of Christ; and shows wherein he excelled the false apostles, who tried to lessen his character and usefulness. It astonishes us to reflect on this account of his dangers, hardships, and sufferings, and to observe his patience, perseverance, diligence, cheerfulness, and usefulness, in the midst of all these trials. See what little reason we have to love the pomp and plenty of this world, when this blessed apostle felt so much hardship in it. Our utmost diligence and services appear unworthy of notice when compared with his, and our difficulties and trials scarcely can be perceived. It may well lead us to inquire whether or not we really are followers of Christ.

II CORINTHIANS 12

The apostle's revelations. (1-6) Which were improved to his spiritual advantage. (7-10) It is not expedient for me doubtless to glory.
I will come to visions and revelations of the Lord. *2* I knew a man in
Christ above fourteen years ago, (whether in the body, I cannot tell; or
whether out of the body, I cannot tell: God knoweth;) such an one
caught up to the third heaven. *3* And I knew such a man, (whether in
the body, or out of the body, I cannot tell: God knoweth;) *4* How that
he was caught up into paradise, and heard unspeakable words, which
it is not lawful for a man to utter. *5* Of such an one will I glory: yet of
myself I will not glory, but in mine infirmities. *6* For though I would
desire to glory, I shall not be a fool; for I will say the truth: but now I
forbear, lest any man should think of me above that which he seeth
me to be, or that he heareth of me. *7* And lest I should be exalted
above measure through the abundance of the revelations, there was
given to me a thorn in the flesh, the messenger of Satan to buffet me,
lest I should be exalted above measure. *8* For this thing I besought the
Lord thrice, that it might depart from me. *9* And he said unto me, My
grace is sufficient for thee: for my strength is made perfect in weakness.
Most gladly therefore will I rather glory in my infirmities, that the power
of Christ may rest upon me. *10* Therefore I take pleasure in infirmities,
in reproaches, in necessities, in persecutions, in distresses for Christ's
sake: for when I am weak, then am I strong.

12వ అధ్యాయము

పౌలు యొక్క ఉత్కృష్టమైన దర్శనములు

అతిశయపడుట నాకు తగదు గాని అతిశయ పడవలసి వచ్చినది. ప్రభువు
దర్శనములను గూర్చియు ప్రత్యక్షతలను గూర్చియు చెప్పుదును. 2 క్రీస్తునందున్న యొక
మనుష్యుని నేనెరుగుదును. అతడు పదు నాలుగు సంవత్సరముల క్రిందట మూడవ
ఆకాశమునకు కొనిపోబడెను. అతడు శరీరముతో కొనిపోబడెనో నేనెరుగను, శరీరము లేక
కొనిపోబడనో నేనెరుగను. అది దేవునికే తెలియును. 3 అట్టి మనుష్యుని నేనెరుగుదును.
అతడు పరదైసు లోనికి కొనిపోబడి వచింపశక్యము కాని మాటలువినెను. 4 ఆ మాటలు
మనుష్యుడు పలుక గూడదు. అతడు శరీరముతో కొనిపోబడెనో శరీరము లేక కొనిపోబడెనో
నేనెరుగను, అది దేవునికే తెలియును. 5 అట్టి వాని గూర్చి అతిశయింతును; నా విషయమైతేనో

నా బలహీనత యందే గాక వేరు విధముగా అతిశయింపను. 6 అతిశయపడుటకు
ఇచ్ఛయించినను నేను సత్యమే పలుకుదును గనుక అవివేకిని కాకపోదును గాని నాయందు
ఎవడైనను చూచిన దానికన్నను నావలన వినిన దానికన్నను నన్ను ఎక్కువ ఘనముగా
ఎంచునేమోయని అతిశయించుట మానుకొనుచున్నాను.

పౌలు తన బలహీనతలయందు విధేయత చూపుట

7 నాకు కలిగిన ప్రత్యక్షతలు బహువిశేషముగా ఉన్నందున నేనత్యధికముగా
హెచ్చిపోకుండు నిమిత్తము నాకు శరీరములో ఒక ముల్లు, నేను అత్యధికముగా హెచ్చిపోకుండు
నిమిత్తము, నన్ను నలగగొట్టుటకు సాతాను యొక్క దూతగా ఉంచబడెను. 8 అది నా యొద్ద
నుండి తొలగిపోవలెనని దాని విషయమై ముమ్మారు ప్రభువును వేడుకొంటిని. 9 అందుకు
– నా కృప నీకు చాలును. బలహీనతయందు నా శక్తి పరిపూర్ణమగుచున్నదని ఆయన నాతో
చెప్పెను. కాగా క్రీస్తు శక్తి నా మీద నిలిచియుండు నిమిత్తమును విశేషముగా నా బలహీనత
యందే బహు సంతోషముగా అతిశయపడుదును. 10 నేనెప్పుడు బలహీనుడనో అప్పుడే
బలవంతుడను గనుక క్రీస్తు నిమిత్తము నాకు కలిగిన బలహీనతలలోను నిందలలోను
ఇబ్బందులలోను హింసలలోను ఉపద్రవములలోను నేను సంతోషించుచున్నాను.

There can be no doubt the apostle speaks of himself. Whether heavenly things were brought down to him, while his body was in a trance, as in the case of ancient prophets; or whether his soul was dislodged from the body for a time, and taken up into heaven, or whether he was taken up, body and soul together, he knew not. We are not capable, nor is it fit we should yet know, the particulars of that glorious place and state. He did not attempt to publish to the world what he had heard there, but he set forth the doctrine of Christ. On that foundation the church is built, and on that we must build our faith and hope. And while this teaches us to enlarge our expectations of the glory that shall be revealed, it should render us contented with the usual methods of learning the truth and will of God. The apostle gives an account of the method God took to keep him humble, and to prevent his being lifted up above measure, on account of the visions and revelations he had. We are not told what this thorn in the flesh was, whether some great trouble, or some great temptation. But God often brings this good out of evil, that the reproaches of our enemies help to hide pride from us. If God loves us, he will keep us from being exalted above measure; and spiritual burdens are ordered to cure spiritual pride. This thorn in the flesh is said to be a messenger of Satan which he sent for evil; but God designed it, and overruled it for good. Prayer is a salve for every sore, a remedy for every malady; and when we are afflicted with thorns in the flesh, we should give ourselves to prayer. If an answer be not given to the first prayer, nor to the second, we are to continue praying. Troubles are sent to teach us to pray; and are continued, to teach us to continue instant in prayer.

The signs of an apostle were in him, His purpose of making them a visit; but he expresses his fear lest he should have to be severe with some. (11-21) I am become a fool in glorying; ye have compelled me:
for I ought to have been commended of you: for in nothing am I behind
the very chiefest apostles, though I be nothing. *12* Truly the signs of
an apostle were wrought among you in all patience, in signs, and

wonders, and mighty deeds. *13* For what is it wherein ye were inferior to other churches, except it be that I myself was not burdensome to you? forgive me this wrong. *14* Behold, the third time I am ready to come to you; and I will not be burdensome to you: for I seek not yours, but you: for the children ought not to lay up for the parents, but the parents for the children. *15* And I will very gladly spend and be spent for you; though the more abundantly I love you, the less I be loved. *16* But be it so, I did not burden you: nevertheless, being crafty, I caught you with guile. *17* Did I make a gain of you by any of them whom I sent unto you? *18* I desired Titus, and with him I sent a brother. Did Titus make a gain of you? walked we not in the same spirit? walked we not in the same steps? *19* Again, think ye that we excuse ourselves unto you? we speak before God in Christ: but we do all things, dearly beloved, for your edifying. *20* For I fear, lest, when I come, I shall not find you such as I would, and that I shall be found unto you such as ye would not: lest there be debates, envyings, wraths, strifes, backbitings, whisperings, swellings, tumults: *21* And lest, when I come again, my God will humble me among you, and that I shall bewail many which have sinned already, and have not repented of the uncleanness and fornication and lasciviousness which they have committed.

పౌలు తన అతిశయమును గూర్చి తిరిగి చెప్పుట

11 నేనవివేకినైతిని, మీరే నన్ను బలవంతము చేసితిరి. నేను మీ చేత మెప్పు పొందవలసినవాడను, ఏలయనగా నేను ఏ మాత్రపు వాడను కాక పోయినను మిక్కిలి శ్రేష్ఠులైన ఈ అపొస్తలుల కంటె నేను ఏ విషయములోను తక్కువ వాడను కాను. 12 సూచక క్రియలను అద్భుతములను మహత్కార్యములను చేయుటవలన అపొస్తలుని యొక్క చిహ్నములు పూర్ణమైన ఓరిమితో మీ మధ్యను నిజముగా కనుపరచబడెను. 13 నేను మీకు భారముగా ఉండక పోతినను విషయములో తప్ప, మరి ఏ విషయములో మీరితర సంఘముల కంటె తక్కువ వారైతిరి ? నేను చేసిన ఈ అన్యాయమును క్షమించుడి. 14 ఇదిగో, ఈ మూడవ సారి మీయొద్దకు వచ్చుటకు సిద్ధముగా ఉన్నాను; వచ్చినప్పుడు మీకు భారముగా నుండను. మీ సొత్తును కాదు, మిమ్మునే కోరుచున్నాను. పిల్లలు తలిదండ్రుల కొరకు గాదు, తల్లిదండ్రులే పిల్లల కొరకు ఆస్తి కూర్చతగినది గదా? 15 కాబట్టి నాకు కలిగినది యావత్తు మీ ఆత్మల కొరకు బహు సంతోషముగా వ్యయపరచెదను; నన్నును నేను వ్యయ పరచుకొందును. నేను మిమ్మును ఎంత ఎక్కువగా ప్రేమించుచున్నానో అంత తక్కువగా మీరు నన్ను ప్రేమింతురా? 16 అది ఆలాగుండనియ్యుడి. నేను మీకు భారముగా ఉండలేదు గాని యుక్తిగలవాడనై మిమ్మును తంత్రము చేత పట్టుకొంటిని అని చెప్పుదురేమో. 17 నేను మీ యొద్దకు పంపిన వారిలో ఎవనివలననైనను మిమ్మును మోసపుచ్చి ఆర్జించుకొంటినా? 18 మీ యొద్దకు వెళ్ళుటకు తీతును హెచ్చరించి అతనితో కూడా ఒక సహోదరుని పంపితిని. తీతు మిమ్మును మోసపుచ్చి యేమైన ఆర్జించుకొనెనా ? మేము ఒక్క ఆత్మ వలననే ఒక్క అడుగుజాడలయందే నడుచుకొనలేదా? 19 మేమింత వరకు మా విషయమై మీకు సమాధానము చెప్పుకొను చున్నామని మీకు తోచునేమో. దేవుని యెదుటనే క్రీస్తు నందు మాటలాడుచున్నాము;

ప్రియులారా, మీ క్షేమాభి వృద్ధికొరకు ఇవన్నియు చెప్పుచున్నాము. 20 ఎందుకనగా, ఒకవేళ నేను వచ్చినప్పుడు మీరు నా కిష్టులుగా ఉండరేమో ననియు, నేను మీ కిష్టుడనుగా నుండునేమో ననియు, ఒకవేళ కలహమును అసూయయు క్రోధములును కక్షలును కొండెములును గుస గుస లాడుటలును ఉప్పొంగుటలును అల్లరులును ఉండునేమో అనియు, 21 నేను మరల వచ్చినప్పుడు నా దేవుడు మీ మధ్య నన్ను చిన్నబుచ్చునేమో అనియు, మునుపు పాపము చేసి తాము జరిగించిన అపవిత్రత, జారత్వము, పోకిరి చేష్టల నిమిత్తము మారుమనస్సు పొందని అనేకులను గూర్చి దుఃఖపడవలసి వచ్చునేమో అనియు భయపడుచున్నాను.

We owe it to good men, to stand up in the defence of their reputation; and we are under special obligations to those from whom we have received benefit, especially spiritual benefit, to own them as instruments in God's hand of good to us. Here is an account of the apostle's behaviour and kind intentions; in which see the character of a faithful minister of the gospel. This was his great aim and design, to do good. Here are noticed several sins commonly found among professors of religion. Falls and misdeeds are humbling to a minister; and God sometimes takes this way to humble those who might be tempted to be lifted up. These vast verses show to what excesses the false teachers had drawn aside their deluded followers. How grievous it is that such evils should be found among professors of the gospel! Yet thus it is, and has been too often, and it was so even in the days of the apostles.

II CORINTHIANS 13

The apostle threatens obstinate offenders. (1-6) This is the third time I am coming to you. In the mouth of two or three witnesses shall every word be established. *2* I told you before, and foretell you, as if I were present, the second time; and being absent now I write to them which heretofore have sinned, and to all other, that, if I come again, I will not spare: *3* Since ye seek a proof of Christ speaking in me, which to you-ward is not weak, but is mighty in you. *4* For though he was crucified through weakness, yet he liveth by the power of God. For we also are weak in him, but we shall live with him by the power of God toward you. *5* Examine yourselves, whether ye be in the faith; prove your own selves. Know ye not your own selves, how that Jesus Christ is in you, except ye be reprobates? *6* But I trust that ye shall know that we are not reprobates.

13వ అధ్యాయము

పౌలు హెచ్చరికలు – తన ప్రయాణమును గూర్చిన సంగతులు

ఈ మూడవసారి నేను మీ యొద్దకు వచ్చుచున్నాను. ఇద్దరు ముగ్గురు సాక్షుల నోట ప్రతి మాటయు స్థిరపరచబడవలెను. 2 నేను మునుపు చెప్పితిని, నేనిప్పుడు మీ యొద్ద లేకున్నను రెండవసారి మీ యొద్ద ఉన్నట్టుగానే మునుపటి నుండి పాపము చేయుచున్న వారికిని, మిగిలిన వారికందరికిని ముందుగా తెలియజేయునదేమనగా, నేను తిరిగి వచ్చిన యెడల కనికరము చూపను. 3 క్రీస్తు నా యందు పలుకుచున్నాడని రుజువు కోరుచున్నారా? ఆయన మీ యెడల బలహీనుడు కాడు గాని, మీ యందు శక్తిమంతుడై యున్నాడు. 4

బలహీనతను బట్టి ఆయన సిలువ వేయబడెను గాని, దేవుని శక్తిని బట్టి జీవించుచున్నాడు. మేమును ఆయన యందుండి బలహీనులమై యున్నాము కాని మీ యెడల దేవుని శక్తిని బట్టి, ఆయనతో కూడా జీవము గలవారము. 5 మీరు విశ్వాసము గలవారై యున్నారో లేదో మిమ్మును మీరే శోధించుకొని చూచుకొనుడి. మిమ్మును మీరే పరీక్షించుకొనుడి. మీరు భ్రష్టులు కాని యెడల యేసుక్రీస్తు మీలో ఉన్నాడని మిమ్మును గూర్చి మీరే ఎరుగరా? 6 మేము భ్రష్టులము కామని మీరు తెలిసికొందురని నిరీక్షించుచున్నాను.

Though it is God's gracious method to bear long with sinners, yet he will not bear always; at length he will come, and will not spare those who remain obstinate and impenitent. Christ at his crucifixion, appeared as only a weak and helpless man, but his resurrection and life showed his Divine power. So the apostles, how mean and contemptible soever they appeared to the world, yet, as instruments, they manifested the power of God. Let them prove their tempers, conduct, and experience, as gold is assayed or proved by the touchstone. If they could prove themselves not to be reprobates, not to be rejected of Christ, he trusted they would know that he was not a reprobate, not disowned by Christ. They ought to know if Christ Jesus was in them, by the influences, graces, and indwelling of his Spirit, by his kingdom set up in their hearts. Let us question our own souls; either we are true Christians, or we are deceivers. Unless Christ be in us by his Spirit, and power of his love, our faith is dead, and we are yet disapproved by our Judge.

He prays for their reformation. (7-10) Now I pray to God that ye do no evil; not that we should appear approved, but that ye should do that which is honest, though we be as reprobates. *8* For we can do nothing against the truth, but for the truth. *9* For we are glad, when we are weak, and ye are strong: and this also we wish, even your perfection. *10* Therefore I write these things being absent, lest being present I should use sharpness, according to the power which the Lord hath given me to edification, and not to destruction.

7 మీరు ఏ దుష్కార్యమైనను చేయకుండవలెనని దేవుని ప్రార్థించుచున్నాము; మేము యోగ్యులమైనట్టు కనబడవలెనని కాదు గాని మేము భ్రష్టులమైనట్టు కనబడినను మీరు మేలైనదే చేయవలెనని ప్రార్థించుచున్నాము. 8 మేము సత్యమునకు విరోధముగా ఏమియు చేయనేరము గాని, సత్యము నిమిత్తమే సమస్తమును చేయుచున్నాము. 9 మేము బలహీనులమై యున్నను మీరు బలవంతులై యుండిన యెడల సంతోషించెదము. దీని నిమిత్తమే అనగా మీరు సంపూర్ణులు కావలెననియే ప్రార్థించుచున్నాము. 10 కాబట్టి నేను మీయొద్దకు వచ్చినప్పుడు పడద్రోయుటకు కాక, మిమ్మును కట్టుటకే ప్రభువు నాకనుగ్రహించిన అధికారము చొప్పున కాఠిన్యము కనపరచకుండునట్లు దూరముగా ఉండగానే ఈ సంగతులు వ్రాయుచున్నాను.

The most desirable thing we can ask of God, for ourselves and our friends, is to be kept from sin, that we and they may not do evil. We have far more need to pray that we may not do evil, than that we may not suffer evil. The apostle not only desired that they might be kept from sin, but also that they might grow in grace, and increase

in holiness. We are earnestly to pray to God for those we caution, that they may cease to do evil, and learn to do well; and we should be glad for others to be strong in the grace of Christ, though it may be the means of showing our own weakness. let us also pray that we may be enabled to make a proper use of all our talents.

And ends the epistle with a salutation and blessing. (11-14) Finally, brethren, farewell. Be perfect, be of good comfort, be of one mind, live in peace; and the God of love and peace shall be with you. *12* Greet one another with an holy kiss. *13* All the saints salute you. *14* The grace of the Lord Jesus Christ, and the love of God, and the communion of the Holy Ghost, be with you all. Amen.

ముగింపు మాటలు

11 తుదకు సహోదరులారా, సంతోషించుడి. సంపూర్ణులై యుండుడి. ఆదరణ కలిగి యుండుడి. ఏక మనస్సు గలవారై యుండుడి. సమాధానముగా ఉండుడి. ప్రేమ సమాధానములకు కర్తయైన దేవుడు మీకు తోడైయుండును. 12 పవిత్రమైన ముద్దు పెట్టుకొని ఒకరికి ఒకరు వందనములు చేసికొనుడి. 13 పరిశుద్ధులందరు మీకు వందనములు చెప్పుచున్నారు. 14 ప్రభువైన యేసుక్రీస్తు కృపయు దేవుని ప్రేమయు పరిశుద్ధాత్మ సహవాసమును మీకందరికిని తోడైయుండును గాక.

Here are several good exhortations. God is the Author of peace and Lover of concord; he hath loved us, and is willing to be at peace with us. And let it be our constant aim so to walk, that separation from our friends may be only for a time, and that we may meet in that happy world where parting will be unknown. He wishes that they may partake all the benefits which Christ of his free grace and favour has purchased; the Father out of his free love has purposed; and the Holy Ghost applies and bestows.